

စာပေဝိမာန်စာမူဆု ပြဇာတ်စာပေ တတိယဆု

ဝန်သရွာဆိုခဲ့ဖူးပါသလား

နှင့်

ပြဇာတ်တိုများ

ဝတ်ရည်ခင် (ပဲခူး)

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ပြဇာတ်စာပေ တတိယဆု

ပန်သစ္စာချဲ့ဖွဲ့ပါသည့်

နှင့်
ပြဇာတ်တိုများ

ဝတ်ရည်ခင် (ပဲခူး)

တည်းဖြတ်သူ - ဒေါ်မေသူစိုး
စာတည်း

အုပ်စုပန်းချီ - ဇော်နိုင်ထွန်း

စာပေဗိမာန်ထုတ် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်

တန်ဖိုး (၁၀၀၀) ကျပ်

ပုံနှိပ်ရေးနှင့်ထုတ်ဝေရေးဦးစီးဌာန
စာပေဗိမာန် စာတည်းမှူးချုပ်
ဦးကိုကိုနိုင်က
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၀၉၆၁ ဖြင့် ပုံနှိပ်၍
မှတ်ပုံတင်အမှတ် ၀၃၉၁၁ ဖြင့် ထုတ်ဝေသည်။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- * ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- * တိုင်းရင်းသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- * အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	ရွှေမြင်းမိုရ်နှင့် တိုးသောအခါ	
	အခန်း (၁) လက်ဖက်ရည်ကြမ်းစကားပိုင်း	၁
	အခန်း (၂) စည်းလုံးညီညွတ် ဘောလုံးအသင်း	၇
	အခန်း (၃) မိဘမေတ္တာ	၁၀
၂။	တန်ဖိုး	
	အခန်း (၁) ညိုမြထမင်းစားမြိန်တဲ့နေ့	၁၅
	အခန်း (၂) ရွာကိုသတိရ	၁၉
	အခန်း (၃) နားကပ်ဝယ်ကြရာ	၂၂
၃။	တူသောအကျိုးပေး	
	အခန်း (၁) မိခင်ဒေါ်ခင်မြိုင် ရင်ကျပ်ဝေဒနာ ခံစား	၂၇
	အခန်း (၂) ဘုရားကြီးရင်ပြင်ပေါ်မှ ပန်းခရေ	၃၁

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
အခန်း (၃)	ပန်းလှူခြင်းအကျိုးတရား	၃၃
အခန်း (၄)	မင်္ဂလာတောင်းရမ်းခြင်း ရက်မြတ်အခါ	၄၂
အခန်း (၅)	မိဘကိုလုပ်ကျွေး တူသော အကျိုးပေး	၄၆
၄။ ပူလောင်ခြင်းများကင်းဝေးပါစေ		
အခန်း (၁)	ပိုက်ဆံချေးယူ	၅၁
အခန်း (၂)	ဒေါ်စန်းစန်း၏အိမ်ကိစ္စ	၅၄
အခန်း (၃)	ရက်တွေမြန်မြန်ကုန်ပါစေ	၅၇
အခန်း (၄)	ဒေါ်ညိုနှင့်ရောဂါ	၅၉
အခန်း (၅)	ဆရာဝန်ကြီးနှင့်ဆေးစစ်ချက်	၆၁
အခန်း (၆)	ဒေါ်ညိုဆေးရုံပေါ်တွင် ရောဂါကုသ	၆၃
အခန်း (၇)	ဒေါ်ညိုကုသိုလ်တွေ ယူသွားလေပြီ	၆၈

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅။ ပန်သစ္စာဆိုခဲ့ဖူးပါသည်		
အခန်း (၁)	ရေကြီး၍ ဝမ်းနည်းယူကျွေးမရ	၇၃
အခန်း (၂)	တန်းစီစနစ် ကျင့်သုံးတတ်ပါစေ	၈၀
အခန်း (၃)	ဆေးကုသခြင်းနှင့် ပညာပေး	၈၄
အခန်း (၄)	မိဘမေတ္တာ	၉၂
အခန်း (၅)	ခင်မိုးသီမင်္ဂလာပွဲ	၉၇
အခန်း (၆)	သဘောထားကွဲလွဲကြခြင်း	၁၀၀
အခန်း (၇)	အဖေ့ရွာဆီ သမီးပြန်လာပြီ	၁၀၆
အခန်း (၈)	ပြန်လည်ထူထောင်ရေးရွာရဲ့ စာသင်ကျောင်း	၁၁၀
အခန်း (၉)	မြင်သာမြစ်ကို သက်သေတည်၍ သစ္စာဆို	၁၁၆
အခန်း (၁၀)	ဆရာတော်ဘုရားအား ဆေးကုသ	၁၂၂
အခန်း (၁၁)	ဆရာတော်နှင့် ဒကာအရင်း မိသားစု	၁၂၆
အခန်း (၁၂)	အမှန်ကိုအမှန်အတိုင်း သိမြင်ခြင်း	၁၃၁

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
အခန်း (၁၃) ဇာတိမြေကို အကျိုးပြုချင်သည့် ဆန္ဒများ		၁၃၄
အခန်း (၁၄) ကိုအာကာကျော်၏ တောင်းပန်ခြင်း		၁၃၇
အခန်း (၁၅) ဆေးရုံဖွင့်ပွဲအတွက် ကြိုတင် ပြင်ဆင်		၁၄၃
အခန်း (၁၆) ဆေးရုံဖွင့်ပွဲ အောင်မြင်စွာ ပြီးမြောက်ခြင်း		၁၄၇

ရွှေမြင်းမိုရ်နှင့်တိုးတောအခါ

အခန်း (၁)

လက်ဖက်ရည်ကြမ်းစကားပိုင်း

- နောက်ခံ - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် နေဝင်ချိန်ဆည်းဆာရောင်နှင့်
ငှက်ကလေးများ အိပ်တန်းယုံနေ (ဗီဒီယို
Projector ဖြင့်ပြထား)
- ဆက်တင် - လက်ဖက်ရည်ဆိုင် စားပွဲပိုင်း ၅ ပိုင်း၊ တစ်ပိုင်း
လျှင် ကော်ကုလားထိုင်ခုံပုလေးများ ၄ လုံး
ချထား၊ စားပွဲထိုးကောင်လေးနှစ်ယောက်က
ခုံသုတ်၊ ရေနွေးအိုးကိုင်၍ လက်ဖက်ရည်ကြမ်း
ငွဲ့နေသည်။ ကောင်တာတွင် ဆိုင်ရှင်ခပ်ဝဝ
အသက် (၅၀) ကျော် မိန်းမကြီး ထိုင်နေ။
- အချိန် - ညနေ (၄) နာရီ။
- ပါဝင်သူ - ကိုစိုးကြီး အသက် (၂၈) နှစ်ခန့်၊ အသားညိုညို
ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တုတ်တုတ်ခိုင်ခိုင်နှင့် ဆံပင်
ကောက်၍ မျက်ပေါက်ကျဉ်းကျဉ်း။
- ကိုစိုးမြင့်ဦး - အသက် (၃၀) ခန့်၊ အညာသားရုပ်မျိုး၊
အသားညို ခပ်ဝဝ အရပ်ပု။

- ကိုစိုးထိုက် - အသက် (၂၇) နှစ်ခန့် ပိန်ပိန်ပါးပါး အသားဖြူ။
- ကိုသန်းဝင်း - အသက် (၂၇) နှစ်ခန့် အသားညို ပိန်ပိန်ပါးပါး မျက်နှာထားချိုချို၊ စိတ်ကောင်းရှိသူငယ်ချင်း။
- ကိုစိန်ဝင်း - အသက် (၂၈) နှစ်ခန့် အသားညို ကျေးလက် ဒေသမှ အညာသားရုပ်ရည်မျိုး။

(ကားလိပ်ဖွင့်)

ကိုစိုးမြင့်ဦး ။ ။ ကိုစိုးကြီးတို့ကတော့ လုပ်လိုက်ရင်မပြောချင် တော့ပါဘူးဗျာ၊ အခုပဲ ကြီးကြီးရွှေက ပြောလိုက်ပါရော၊ မင်းတို့သူငယ်ချင်းကိုလည်း ပြောကြပါဦးတဲ့။ ကြီးကြီးတော့ စိတ်ညစ် နေပြီ၊ ကြီးကြီး အိမ်ထောင်ကျပြီးကတည်းက ဒီနေ့အထိ မင်းတို့သူငယ်ချင်း ကိုစိုးကြီး တစ်သက်ရှိပါရော၊ ပဲခူးမယ်တော်အောက်ရွာ ရိုးရာနတ်တွေ၊ မိဘနှစ်ပါးက ပခုက္ကူသူ ပခုက္ကူသားတွေမို့ အညာရိုးရာနတ် အဘိုး မြင်းဖြူရှင်ကို ကိုးကွယ်ခဲ့ကြတာတဲ့၊ အမေ နိုင်ကရိုင်းမယ်တော်ကြီးကိုလည်း အိမ်မှာ စင်နဲ့ကို ကညွတ်ရွက်တွေ မြိုင်ဆိုင်နေအောင် အင်တုံကြီးထဲထည့်ပြီး ကိုးကွယ်ခဲ့တာ မင်းတို့လည်း အသိပဲလေ၊ အဲ့ဒါကို မင်းတို့သူငယ်ချင်း ကိုစိုးကြီးတော့လေ ဒုက္ခ တွေ့တော့မှာပဲ၊ နံနက်က စောစောစီးစီး

မပြောကောင်းတာတွေ ပြောနေတာ၊ ကြီးကြီးစိတ်ဆင်းရဲလွန်းလို့ပါကွယ်၊ သူပြော တာကလည်း မင်းနားထောင်ကြည့်ပါဦး ကွယ်တဲ့၊ ဘယ်လောက်ဆိုးလဲဆိုတာလို့ ပြောပြီး မျက်ရည်လေးဝဲနေတာကွ၊ ဟေ့ကောင် ဂဲ့ကို ကြီးကြီးက ပြောပြသွားသေးတယ်ကွ၊ “အမေရယ် အဘိုးမြင်းဖြူရှင်နဲ့ အမေ နိုင်ကရိုင်းတို့နှစ်ဦး နီးစပ်အောင် အမေ လုပ်ပေးနေတာလားဗျ” တဲ့၊ ဟေ့ကောင် စိုးကြီး မင်း ခွကျကျ၊ ဘုကျကျ စကားမျိုး မပြောဘဲ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ပြောပါကွာ၊ ကြီးကြီးတို့ ရိုးရာနတ်တွေ ပူဇော်ပသနေတာ တွေကို မပြောကောင်းတာ မပြောပါနဲ့ကွာ။

ကိုသန်းဝင်း ။ ။ ကိုစိုးကြီး မင်းငယ်ငယ်တုန်းကအကျင့်တွေ မပျောက်သေးပါလားကွ၊ မင်းအမေ သနားပါတယ်၊ မင်းကို သားသမီးဆိုတော့ ဒုက္ခရောက်မှာစိုးလို့ နတ်တွေကိုလည်း ပြောမှားဆိုမှားရှိက အမိုက်အမဲလေးမို့ ခွင့်လွှတ်ပေးစေလိုပါတယ်ဆိုပြီး မင်းအတွက် အမြဲတောင်းပန်နေတာ ငါ့ကိုယ်တွေ့ပါကွာ၊ နတ်ဆိုတာ ကိုယ့်ထက် အသက်ကြီး ဝါကြီးတွေမို့ မကိုးကွယ်ရင်နေ၊ ရိုင်းစိုင်းတဲ့

စကား မပြောရဘူး၊ မင်းလည်း အသိပဲလေ၊
ကဲကဲ စားကြ စားဦး မန်းမြို့တော်ခုနစ်လွှာ
ပေါက်စီနဲ့ အသားကောက်ညှင်းထုပ်
လက်ဖက်ရည်ချိုစိမ့်လေးနဲ့ လိုက်ဖက်ပါ၊
သောက်ကြပါဦးကွာ ဒီနေ့ ငါဒကာခံပါ့မယ်။

(ပေါက်စီနှင့် အသားကောက်ညှင်းစားရန် စားပွဲထိုး
ကောင်လေးကို ငရုတ်ဆီ လှမ်းမှာလိုက်သည်။)

ကိုစိုးထိုက် ။ ။ စားကြဟေ့ ဒီနေ့ သန်းဝင်းကျွေးတာကွ၊
ထမင်းလွတ်သာစားနော်။

(ပြောရင်းနှင့် ကိုစိုးထိုက်က အသားကောက်ညှင်းထုပ်ကို
ငရုတ်ဆီနှင့်တို့ကာ ပလုတ်ပလောင်း စားနေသည်။ စားပြီး
အတန်ကြာမှ)

ဟဲ့ ကောင်လေး လာဦး၊ အသားကောက်ညှင်း
ထုပ်က ဘာအသားနဲ့လဲ၊ ငါကလည်း
မမေးဘဲနဲ့ စားချလိုက်တာ၊ ပေါက်စီကတော့
အနီစက်လေးတို့ပေးထားလို့ ကြက်သား၊
ဝက်သား ခွဲတတ်တယ်၊ အသားကောက်ညှင်း
ထုပ်ကတော့ မခွဲတတ်ဘူး၊ စားလည်းပြီးပြီ၊
ငါ့မမေးလိုက်ရဘူးကွာ။

ကိုစိုးကြီး ။ ။ မင်းကဘာလဲ ဝက်သားမစားဘူးလား။
(စားပွဲပေါ်မှ ရေနွေးကြမ်းပန်းကန်လုံးထဲသို့ ရေနွေးကြမ်း
ထည့်ရင်းပြော)

ကိုစိုးထိုက် ။ ။ မစားဘူးကွ၊ အိမ်ကမိန်းမက ကားပစ္စည်း၊
မော်တာအင်ဂျင်တွေ ပြင်တဲ့သူမို့ မစားရဘူးလို့
မှာထားတယ်၊ နောက်ပြီး စက်ပစ္စည်းတွေ
ပြင်တဲ့အခါမှာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေ
ချောမွေ့အောင် တောင်ပြုံးမင်းနှစ်ပါးကို
အပ်ထားလို့ ငါ့ကို ဝက်သားမစားရဘူးလို့
မှာထားတယ်ကွာ၊ အဲ့ဒါကြောင့်ပါ။

ကိုစိုးကြီး ။ ။ ဟား ဟား ဟား... (ဆေးပေါ့လိပ်ကြီး
တငေါငေါဖြင့် လက်ထဲကိုင်ပြီး) မင်း
တော်တော်ရယ်ရတဲ့ အကောင်ပဲ၊ မင်းကိုယ်
မင်းစားလို့သာ ပြီးသွားတယ် ဘာအသား
မှန်းတောင် မင်းမသိဘူးမဟုတ်လား၊
မင်းတောင်မသိရင် မင်းတို့ကိုးကွယ်တဲ့
မင်းနှစ်ပါးက ဟိုးအဝေးကြီး မိုင်ပေါင်းများစွာ
ဝေးတဲ့ ကိုယ်တော်ကြီး၊ ကိုယ်တော်လေး
တို့က သိဖို့ ပိုမလွယ်ဘူးပေါ့ကွာ၊ စိတ်ချ
စားပါကွ၊ မင်းမသိရင် သူတို့လည်း မသိ
ပါဘူး၊ ဒါလှည့်စားမှု တစ်ခုပေါ့။

ကိုစိုးထိုက် ။ ။ (ဒေါသဖြစ်၍ မျက်နှာကြီးနီရဲသွားပြီး)
ဟေ့ကောင် ကိုစိုးကြီး ဒါ ငါတို့ယုံကြည်မှု
ခံယူချက်ကွ၊ မင်းက လူ့အသိုင်းအဝိုင်း
ဝန်းကျင်မှာ လူမှုရေးအရ ဆန့်ကျင်နေထိုင်

သူဖြစ်နေပြီဆိုတာတော့ မင်းသိထားပါ။
ဟေ့ကောင် သန်းဝင်း ငါပြန်မယ်။

(သူငယ်ချင်းများကို နှုတ်ဆက်ပြီးထွက်သွား။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးနှင့် ကားပိတ်)

အခန်း (၂)

စည်းလုံးညီညွတ်ဘောလုံးအသင်း

- နောက်ခံ - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် ညနေဆည်းဆာတိမ်တိုက်များ
နှင့် နေမင်းကြီး (ဗီဒီယို Projector ဖြင့်ပြထား)
- ဆက်တင် - ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ဘောလုံးကန်ရန် ဂိုးတိုင်တစ်ခု
ဆောက်ထားသည်။
- ပါဝင်သူ - ရပ်ကွက်လူကြီးဦးချို၊ အသားဖြူဖြူ အသက် (၅၀)
ကျော်ခန့်ရှိ အဝတ်အစား သပ်သပ်ရပ်ရပ်နှင့်
အရပ်အမောင်း (၅) ပေ (၆) လက်မခန့်၊
ရုပ်ရည်သန့်ပြန့်ပြီး ပိန်ပိန်ပါးပါး၊ အခြားပါရှိပြီး
ဇာတ်ကောင်များ။
- အချိန် - ညနေ (၃:၀၀) နာရီ။

(ကားလိပ်ဖွင့်)

ရပ်ကွက်လူကြီး ဦးချို ။ ။ ဒီနေ့ တို့အသင်းအနိုင်ရဖို့က အရေးကြီးတယ်
ကွာ၊ ဘုန်းဘုန်းကြီးဆီလည်း ရောက်ခဲ့ပြီးပြီ၊
ဘောလုံးကန်မယ့်နေ့က စနေနေ့ဆိုတော့
ဘောလုံးအသင်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်ဂိုးသမား

ကိုစိုးကြီးက အင်္ဂါသားမို့ စွယ်တော်သားလေး
ကို လက်ခလယ်၊ လက်တစ်ဆစ် ဆောင်ထား
ခိုင်းပါလို့ ပြောလိုက်တယ်။ အဲ့ဒါ ကိုစိုးကြီး
သေသေချာချာဆောင်ထားဗျာ။

အသင်းသား ။ ။ တို့ ညောင်ဝိုင်းသားတွေ သေသေချာချာ
ကိုခင်မောင်ဝင်း ကြိုးစားပြီးတော့ အစွမ်းပြရမှာပဲကွ။
စည်းလုံးကြ ညီညွတ်ကြဟေ့ (တက်ကြွသည့်
လေသံဖြင့်) ကိုစိုးကြီး၊ ကိုယ့်တာဝန်ကိုယ်
ကျေပွန်ကြရင် ဘောလုံးကစားတဲ့နေရာမှာ
နိုင်မှာပါ။ ကျိန်းသေကိုနိုင်မှာပါ။ နည်းစနစ်
မှန်မှန်နဲ့ စည်းစည်းလုံးလုံးကန်ရင် တို့
ညောင်ဝိုင်းအသင်းကြီး သေချာနိုင်မှာပါ။

(ဘောလုံးကွင်းအတွင်း အသင်းနှစ်သင်း၏ ဘောလုံးကစား
နေကြသည့် အသင်းသားများ လှုပ်ရှားမှု။)

ကိုစိုးကြီး ။ ။ နိုင်ပြီကွ နိုင်ပြီ၊ ဒီကွာတားဖိုင်နယ်ပွဲမှာ
တို့ညောင်ဝိုင်းအသင်းက ပန်းလှိုင်ရပ်ကွက်
အသင်းကို (၄) ဂိုး (၁) ဂိုးနဲ့ အနိုင်ရလိုက်
တာ ကြိုးစားရကျိုးနပ်လိုက်တာကွာ။
(ပျော်ရွှင်သည့်လေသံဖြင့်) ဒီမှာ သူငယ်ချင်းတို့
အားကစားမှာ တကယ်ကြိုးစားရင် ညီညွတ်
မယ်၊ စည်းရုံးမယ်ဆို အောင်နိုင်မယ်ဆိုတာ
လက်တွေ့ပါကွာ။ အသင်းနိုင်ဖို့ အဆောင်

အယောင်တွေ ဆောင်တယ်ဆိုတာ လက်မခံ
နဲ့၊ ဒီအဆောင်အယောင်တွေ ဆောင်ထားပြီး
အသင်းရဲ့ခြေကစားပုံ ကစားနည်း မကောင်း
ရင်လည်း လုံးဝမနိုင်ဘူး။ အဓိကကတော့
အသင်းတစ်သင်းလုံး တော်ကြဖို့ပဲ။ ဒီနေ့ပွဲဆို
ငါ့ကို ဆောင်ခိုင်းတဲ့ စွယ်တော်သားဆိုတာ
ငါ အိမ်မှာကတည်းက လွှင့်ပစ်ခဲ့တာ၊
လုံးဝမဆောင်ခဲ့ဘူး။ အရေးကြီးတာက
အသင်းတစ်သင်းလုံး ခြေစွမ်းပြနိုင်ဖို့၊
ညီညွတ်ဖို့၊ စနစ်တကျ ကစားတတ်ဖို့ပဲ။
မင်းတို့သိအောင် ပြောပြတာပါကွာ။

(ညောင်ဝိုင်း ရပ်ကွက်လူကြီးဦးချိုနှင့် ဦးအေးမောင်တို့
ဇာတ်ခုံ ညာဘက်မှ ဝင်လာ။)

ရပ်ကွက်လူကြီး ။ ။ (အံ့သြသည့်မျက်နှာကြီးနှင့် ပြုံးဖူးကြီးပြုံးပြ)
ဦးချို ကိုစိုးကြီးတို့ကတော့ လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီကွာ။
(နဖူးကို ညာဘက်လက်ဖဝါးဖြင့်ရိုက်လိုက်)
ရှေးရိုးယုံကြည်စွဲလမ်းမှုတွေကို လုံးဝ
လက်မခံတဲ့ ကိုစိုးကြီးပါလားကွာ။

သူငယ်ချင်းများ။ ။ ။ ဟုတ်ပါဗျာ၊ တော်တော်ရယ်ရတဲ့လူ ဟား
ဟား.. . ဟား.. . (ရယ်သံများနှင့်အတူ)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီးကာ ပြည်ဖုံးကားပိတ်)

အခန်း (၃)

မိဘမေတ္တာ

- နောက်ခံ - အိမ်အတွင်းပုံပန်းချီကားလိုက်ကာချ။
- ဆက်တင် - အိမ်ရှေ့ခန်းတွင် ဘုရားစင်ကို နံရံ၌ကပ်၍ ရိုက်ထားသည်။ အိမ်ခန်းဟုယူဆနိုင်အောင် ဝါးထရံဖြင့် အခန်းတစ်ခုကန့်ထား၊ စားပွဲခုံ တစ်ခုနှင့် ကုလားထိုင် (၃) လုံး ချထားသည်။ နံရံတွင် လသားကလေးအရွယ် နံရံကပ်ပိုစတာ တစ်ခု ချိတ်ဆွဲထားသည်။
- အချိန် - နံနက် (၆) နာရီ (၃၀) မိနစ်။
- ပါဝင်သူများ - ကိုစိုးကြီးနှင့် ပါဝင်ပြီးဇာတ်ကောင်များ၊ မထား (ကိုစိုးကြီး၏ဇနီး အသက် (၂၅) နှစ်ခန့်ရှိ ၀၀ပုပု လုံးလုံးနှင့် အသားညို၊ ဆံပင်ကောက်ပြီး ဆံပင်ကို ထုံးချည်ထားသည်၊ အပေါ်အနွေးထည် ထပ်ဝတ် ထားသည့် မီးဖွားပြီးကာစ အမျိုးသမီးတစ်ဦး အသွင်။)

(ဇာတ်ဝင်ညာဘက် အဝင်တံခါးဆီမှ ကိုသန်းဝင်းတို့ ဝင်လာကြ။)

ကိုသန်းဝင်း ။ ။ ကိုစိုးကြီးရေ ဧည့်သည်တွေလာတယ်ဗျ၊
အိမ်ရှင်တွေကလည်း ဘယ်သူမှ ပြန်ထူးသံ
မကြားရဘူး၊ အိမ်ရှေ့တံခါးကြီးကလည်း ဖွင့်လို့
ဟေ့ကွာ အိမ်ထဲဝင်ကြတာပေါ့။

(ကိုသန်းဝင်းနှင့် သူငယ်ချင်းများ အံ့သြမှုနှင့် ပါးစပ်
အဟောင်းသားဖြစ်။)

မထား ။ ။ (သင်ဖြူဖျာပေါ်တွင် ကျုံ့ကျုံ့လေးထိုင်လျက်)
ဪ ကိုသန်းဝင်းတို့ သူငယ်ချင်းအဖွဲ့
ပါလား၊ လာကြပါရှင်၊ အားနာလိုက်တာ၊
ကိုစိုးကြီးက သားအတွက် ယတြာချေနေ
လို့ပါ။

ကိုစိုးကြီး ။ ။ (ကမန်းကတန်းလှမ်းတားလိုက်) နေကြဦး၊
ဟေ့ကောင်တွေ ခဏထွက်သွားကြစမ်း
ပါကွာ။

(အနီးဖြူဖြူလေးနှင့်ထုပ်ထားသည့် မွေးကာစသားငယ်လေးကို
ဓားကြီးထမ်းလျက် ခွကာ ကျော်နေ။)

ကိုသန်းဝင်း ။ ။ ကိုစိုးကြီး ဒါကဘာလုပ်နေတာလဲဗျ။
(ကိုစိုးကြီးက ညာဘက်လက်မှ ငှက်ကြီးတောင်ဓားကို
ကိုင်ထားသောကြောင့် ဘယ်လက်နှင့် ကိုသန်းဝင်းတို့ သူငယ်ချင်း
အဖွဲ့ကို လက်ကာပြလိုက်။)

ကိုစိုးကြီး ။ ။ မင်းတို့ကလည်း နေကြပါဦးကွာ၊ ဒီမှာ
သုံးကြိမ်ပြည့်အောင် ကျော်ရမှာကွ၊ ငါ့
သားလေးဘဝ ဖြောင့်ဖြူးသာယာအောင်

ပါကွာ၊ ဘယ်ကနေညာ၊ ညာကနေဘယ်
အပြန်အလှန် သုံးကြိမ်ခွကျော်ရမှာကွ။

သူငယ်ချင်းများ။ ။ ဟား.. . ဟား.. . ဟား (လက်ခုပ်လက်ဝါး
တီးပြီး ရယ်မောကြ)။

ကိုသန်းဝင်း ။ ။ ဘာလဲ ကိုစိုးကြီး၊ သားဦးစနေ မီးလိုမွေ့ဆိုလို့
မိဘတွေ အမွေမခံချင်ဘူးနဲ့တူတယ်၊
ခင်ဗျားပြောတော့လည်း ရှေးရိုးအစဉ်လာ
ယတြာတွေကို လုံးဝအယုံအကြည်မရှိဘူး၊
အယူမသီးဘူးဆို။

ကိုစိုးကြီး ။ ။ (နံရံတွင် ငှက်ကြီးတောင်ဓားကို ပြန်ချိတ်
လိုက်ပြီး) ငါတို့အတွက် စိုးရိမ်လို့မဟုတ်
ပါဘူးကွာ၊ ရပ်ကွက်ထဲက သက်ကြီးရွယ်အို
တွေက တစ်သံတည်းထွက်နေကြတယ်လေ၊
မိဘကိုမွေ့ရုံတင် မကဘူးတဲ့၊ မိဘကို ဒုက္ခ
ပေးတဲ့ သားသမီး ဘယ်မှာလာကောင်းစား
တော့မှာလဲတဲ့၊ မိဘမျက်ရည်တစ်စက်
သားသမီး ဆင်းရဲတွင်းက မထွက်တဲ့၊ အဲ့ဒါနဲ့
ရှေးလူကြီးသူမတွေရဲ့စကားအရ လူကြီးလည်း
မထိခိုက်၊ သားသမီးလည်း မထိခိုက်အောင်
လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာလေးတွေ လုပ်ထားတော့
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိဘရင်ထဲ ရှင်းသွားတာပေါ့၊
အဲဒါကြောင့်ပါကွာ။

(မျက်နှာသုတ်ပဝါနှင့် မျက်နှာရှိချွေးများကို သုတ်လျက်။)

(အနီးဖြူလေးဖြင့်ထုပ်ထားသည့် သားဦးလေးမျက်နှာကို
ကရုဏာအပြုံးဖြင့် စိုက်ကြည့်နေ။)

ကိုသန်းဝင်း ။ ။ (ခေါင်းတညိတ်ညိတ် ပြုံးစိစိဖြင့်) ဪ
ကိုစိုးကြီး၊ ကိုစိုးကြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး
အရာရာကို သိပ္ပံနည်းမကျရင် ခွတိုက်တတ်တဲ့
ကိုစိုးကြီး၊ ရှေးရိုးအစဉ်အလာတွေကို
ဆန့်ကျင်တတ်တဲ့ ကိုစိုးကြီး၊ အခုတော့
ကိုစိုးကြီးရဲ့မာနလေပြင်းကြီးက မြင်းမိုရ်
တောင်ကြီးကိုတော့ ယှဉ်မထိုးဝံ့တော့
ပါလားဗျာ။

ကိုစိုးကြီး ။ ။ (ပိုမိုညင်သာပြီး တည်ငြိမ်သောလေသံဖြင့်)
ဒါကသဘာဝပဲလေကွာ၊ မိဘမေတ္တာ၊ မိဘ
မေတ္တာပေါ့ကွာ။

(မိဘမေတ္တာတီးလုံးဆိုင်းတီး၍ ကားလိပ်ချ)

(ပြီးပါပြီ။)

တန်ဖိုး

အခန်း (၁)

ညိုမြထမင်းစားမြိန်တဲ့နေ့

- နေရာ - ဒေါ်မိမိထက်နေအိမ်။
- နေ့က ခံ - အိမ်အတွင်းပန်းချီကားချပ်ကို လိုက်ကာချ။
- အချိန် - နံနက် (၁၀) နာရီ။
- ဆက်တင် - အိမ်အတွင်း ပရိဘောဂဗိရိ၊ နံရံပေါ်တွင် ပန်းချီကားတစ်ချပ်။
- ပါဝင်သူများ - ဒေါ်မိမိထက် (အသက် ၅၀ ရှိ၊ ၀၀ဖိုင့်ဖိုင့် အသားဖြူ)၊ ဒေါ်မိမိထက်၏ညီမ ခင်ဝါဝါ၊ ညိုမြ (အသက် ၁၆ နှစ်၊ အသားညို ပိန်ပိန်ပါးပါး)။

(တီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ပြည်ဖုံးကားကြီးဖွင့်သွားပြီး)

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ညိုမြရေ ညည်းရောက်တာ မကြာသေးတော့ ဒီအိမ်အကြောင်းကို မသိသေးဘူးပေါ့ကွယ်၊ ဒါပေမဲ့ အန်တီညီမ အန်တီဝါကို မသိတာရှိရင် မေးနော်။ နံနက်ကို စျေးဝယ်ပေးစရာ

မလိုပါဘူး၊ အန်တီသွားပါ့မယ်၊ ဒါပေမဲ့
ထမင်းအိုးတည်ပြီး သန့်ရှင်းရေး အကုန်
လုပ်ပေးရမယ်နော်၊ ဈေးသွားနေတုန်း
ကြက်သွန်အနီ၊ အဖြူ၊ ငရုတ်သီး အကုန်
ထောင်းထားပေါ့၊ လိုအပ်တာတွေလည်း
ပြောခဲ့မယ်၊ ဈေးကပြန်လာရင် အဆင်သင့်
ဖြစ်နေရမယ်နော်။

(သနပ်ခါးပါးကွက်ကျားနှင့် အင်္ကျီအကွက် ထဘီပြောင်
မာစရိုက်ပိတ်သားကို ဝတ်ထားပြီး ခေါင်းတွင် အုန်းဆီမရှိ ဆံပင်
ဖွာလန်ကြနေ၊ အသက် ၁၆ နှစ်ခန့်ရှိ။)

ညိုမြ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါကြီးမေ သမီး အကုန်လုပ်ထား
ပေးပါ့မယ်။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ဒါဆိုရင် ဈေးဆွဲခြင်း သွားသိမ်းတော့၊
ဝယ်လာတာတွေ ရေစင်အောင်ဆေးနော်။

ညိုမြ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ကြီးမေ။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ထမင်း အဆာပြေစားပြီးပြီလား။

ညိုမြ ။ ။ မစားရသေးပါဘူး ကြီးမေ။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ဒါဆိုရင် စားထားလိုက်ဦး၊ ပြီးရင် ဟင်းချက်
စရာတွေ လုပ်မယ်နော်။

ညိုမြ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ ကြီးမေ။

(ထမင်းစားရန် ထမင်းနှင့်ဟင်းကို ထမင်းပန်းကန်တွင်
ဟင်းပုံပေးပြီးထည့်။)

(ညိုမြ ထမင်းစားနေစဉ် ဈေးဆွဲခြင်းတောင်းထဲတွင်
မရန်းသီးလေးများ တွေ့လိုက်သည်ကို သတိရကာ ထမင်းစား
ပန်းကန်ကိုကိုင်၍ ဆွဲခြင်းအတွင်းမှ မရန်းသီးလေးများကိုယူပြီး
ငါးပိရည်နှင့် တို့စားလိုက်သည်။ စားလို့ကောင်းလိုက်တာ ရွာက
ရောက်ကတည်းက ဒီနေ့ထမင်းစားရတာ မြိန်လိုက်တာ၊ မရန်းသီး
လေးကနုတော့ စားလို့ကောင်းလိုက်တာဟု စိတ်ထဲမှာ
တွေးမိနေသည်။)

(စိတ်အတွေးကို ဇာတ်ခုံအတွင်းမှ အသံထွက်ပေါ်ပေး။)

(ထိုစဉ် ဒေါ်မိမိထက်၏ ကျယ်လောင်သောအသံထွက်လာ။)

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ အောင်မလေးတော်... မရန်းသီးတွေယူပြီး
တို့စားနေပါလား၊ ပေါ်ဦးပေါ်ဖျားမို့
တစ်ဆယ်သားကို ၂၀၀၀ ကျပ်ဈေးနဲ့
တစ်ဆယ်သား ဝယ်လာတာ၊ သူ ငါးပိရည်နဲ့
တို့စားနေတာ ငါးကျပ်သားလောက်
ကုန်သွားပြီ။ ဒီလောက်ဈေးကြီးတာ
ကိုတော်... တန်ဖိုးမသိတော့ ဒုက္ခ။

ညိုမြ ။ ။ (မျက်နှာငယ်၊ မျက်လုံးလေး ကလယ်ကလယ်
နှင့် ဇက်လေးကိုပူပြီး)
သမီးတို့ရွာ ဘုန်းကြီးကျောင်းက အပင်
အောက်မှာ ဆား၊ ငရုတ်သီးမှုန့်နဲ့
စားနေကျမို့ သမီးက ရွာလိုပဲထင်ပြီး စားမိ
တာပါကြီးမေရယ်၊ ကြီးမေ မကြိုက်ရင် သမီး
နောက်ကို မစားတော့ပါဘူးနော်။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ တန်ဖိုးကြီးမှန်း ဘာမှန်းမသိတော့ ခက်ရချည်
ရဲ့တော်။

ညိုမြ ။ ။ (အတွေးစကား) (ဇာတ်ခုံအတွင်းမှ အသံ
ထွက်ပေး။) တန်ဖိုးကြီးမှန်းမသိလို့ပါ။
အမလေး ရွာကို သတိရလိုက်တာ၊ ရွာမှာတော့
မရန်းပင်ကြီးအောက် မရန်းသီးတွေ
ကြွေကျတာရယ်၊ တံချူနဲ့ခူးတာရယ်၊
ပေါမူပေါ ကွာပျံတော်။

(တီးလုံးတီးပြီး ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၂)

ရွာကိုသတိရ

- နေရာ - ဒေါ်မိမိထက်နေအိမ်။
- ဆက်တင် - မီးဖိုချောင်အသုံးအဆောင်ပစ္စည်း။
- နောက်ခံ - အိမ်ဧည့်ခန်းနှင့် ပရိဘောဂပါသော လိုက်ကာချ။
- ပါဝင်သူများ - ဒေါ်မိမိထက်၊ ဒေါ်ခင်ဝါဝါ၊ ညိုမြ။
- ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ညိုမြရေ မန်ကျည်းရွက်နုနုလေးတွေကို
ဆန်ခါထဲထည့်ပြီး ရေစင်အောင်ဆေးနော်၊
လက်လေးနဲ့ ဖွဖွလေးကိုင်ပြီး ရေဘုံဘိုင်
အောက်မှာခံပြီး ဆေးနော်၊ မန်ကျည်းရွက်
နုလေးတွေကလည်း (၁၀) သား ၁၅၀၀ ကျပ်
တောင် ပေးရတာ၊ မြေပဲလေးထောင်းထား၊
ကြက်သွန်ကြော်ကတော့ ကြီးမေကိုယ်တိုင်
ကြော်မယ်နော်၊ ဈေးကြီးတယ်၊ တန်ဖိုးကြီး
တော့ သေချာဆေးနော်။

ညိုမြ ။ ။ (အတွေးစကား) (ဇာတ်ခုံအတွင်းမှ အသံ
ထွက်ပေး) လာပြန်ပြီ၊ တန်ဖိုးကြီး ဒီတန်ဖိုး
ကြီးတဲ့စကားက ဒီထိုက်ကြီး စရောက်

ကတည်းက ကြားနေရတဲ့ စကားတွေပါလား၊
တို့များ ရွာမှာတော့လား ရွာထိပ်က
မန်ကျည်းပင်ပေါ် ထာဘီတိုတိုဝတ်ပြီး ၂ နာရီ
လောက် တက်ခူးလိုက်ရင် ဘေးလွယ်အိတ်
စလွယ်သိုင်း အပြည့်ပါပဲတော်၊ အမေတို့များ
မန်ကျည်းရွက်ချဉ်ရည်ကို ငါးစင်ရိုင်းလေးနဲ့
ချက်ပြီး ငရုတ်သီးစိမ်းလှီးထည့်ပြီး ချက်တာ
ကောင်းလိုက်တာနော်၊ ရွာကိုသတိရတယ်၊
ဒီအိမ်မှာကတော့ တန်ဖိုးကြီးတာတွေက
တို့ရွာမှာ ပေါများလိုက်တာ၊ သူတို့ပြောတဲ့
တန်ဖိုးကြီးတယ်ဆိုတာ...။

ဒေါ်ခင်ဝါဝါ ။ ။ မမကြီးရေ သရက်သီးအကင်းလေးတွေလည်း
တို့စားဖို့ လှီးထားလိုက်မယ်၊ နံနက်က
မော်လမြိုင် မနော်နွယ်လေးတွေလေ ၃ လုံး
၅၀၀ နဲ့ ဝါ ဝယ်လာတာ၊ အဲ့ဒါ ၂ လုံး
လှီးထားလိုက်မယ်နော် မမကြီး။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ အေး... ၂ လုံးပဲ လှီးလိုက်ပါ။ ပေါ်ဦးပေါ်ဖျား
စားချင်လို့သာ ဝယ်လာရတာလေ၊ ဈေးကြီး
ပါဘိနဲ့၊ ညိုမြလည်း ယူမတို့နဲ့ဦးနော်၊ ပေါမု
တို့စားတော့။

ညိုမြ ။ ။ (အတွေးစကား) (ဇာတ်ခုံအတွင်းမှ အသံ
ထွက်ပေး။) လာပြန်ပြီ၊ ဈေးကြီးတာနဲ့
တန်ဖိုးကြီးတာနဲ့ ဒီအိမ်စရောက်ကတည်းက

ကြီးလိုက်တဲ့ တန်ဖိုးတွေ၊ ရွာကိုသတိရတယ်၊
ရွာမှာ ဒီအချိန်ဆိုရင် နွားတင်းကုပ်နားက
စိုင်းမျိုးသရက်ပင်က သရက်သီးတွေ သီးနေ
ရောပေါ့၊ အဘတို့ အမေတို့တော့ တို့စား
နေကြပြီ။ ငါ့မှာတော့...။

ညိုမြ ။ ။ ကြီးမေ သမီးလစာထဲက ပိုက်ဆံတစ်ထောင်
လောက်ထုတ်ချင်လို့ သမီးကိုပေးထုတ်
ပါနော်။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ယူပါအေ၊ ဘာလုပ်မလို့လည်း၊ ဒီမှာလည်း
ပြည့်ပြည့်စုံစုံပေးထားတဲ့ဟာကို။

ညိုမြ ။ ။ သမီးနားကပ်လေးတစ်ရံ ဝယ်ချင်လို့ပါ၊
ဘုရားပွဲဈေးမှာ နားကပ်လေးတွေ ရောင်းနေ
တာ သမီးဝတ်ချင်လို့။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ပေးမှာပေါ့ သမီးရယ်၊ ရော့ ရော့ နှစ်ထောင်
ယူထားလိုက်တော့၊ အန်တီဝါ ပွဲဈေး
သွားရင် လိုက်သွားလိုက်၊ ဝယ်ဝတ်ပါကွယ်၊
သမီးလစာထုတ်ထားတဲ့ ငွေစာရင်းထဲမှာ
ထည့်ပေါင်းထားပေးမယ်။

ညိုမြ ။ ။ ဟုတ်တဲ့ ကြီးမေ။
(ညိုမြမျက်နှာလေး အပြုံးရောင်သန်း၍ ပျော်နေ။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး)

အခန်း (၃)

နားကပ်ဝယ်ကြရာ

- နေရာ** - ဒေါ်မိမိထက်နေအိမ်။
- ဆက်တင်** - ပရိဘောဂပစ္စည်းအစုံအလင်၊ ဧည့်ခန်းဆက်တင် အပြင်အဆင်နှင့် ဧည့်ခန်းကို ခန်းဖွဲ့လိုက်ကာ ကာပြီး အိမ်အတွင်းအခန်းဖွဲ့ ဇာတ်ခုံအောက်မှ ကြည့်လျှင် ဧည့်ခန်းနှင့် အိမ်အတွင်းအခန်းပါ မြင်သာစေရန်။
- ပါဝင်သူများ** - ဒေါ်မိမိထက်၊ ဒေါ်မိမိထက်မိတ်ဆွေ ဒေါ်မမကြီး၊ ဒေါ်ခင်အိအိ၊ ညိုမြ။
- (တီးလုံးတီး လိုက်ကာဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ဧည့်ခန်းဆက်တီ ထိုင်ခုံဆိုဖာပေါ်တွင် ဒေါ်မိမိထက်၊ ဒေါ်မမကြီး၊ ဒေါ်ခင်အိအိတို့ ထိုင်နေကြသည်။ စားပွဲခုံပေါ်တွင် ကတ္တီပါဘူးအနီနှင့်ထည့်ထားသည့် ရတနာပစ္စည်းများ ပြသနေ။)
- ဒေါ်မမကြီး** ။ ။ မိရယ်. . . ဒီတစ်လုံးလေးက မီးကလည်း စားတယ်၊ သွေးထားတဲ့အကွက်ကလည်း လှတယ်၊ ခဲရောင်ဘက်သန်းနေတယ်။

အပြစ်ရှာဆို မရှိသလောက်ပါပဲ၊ ရှားလည်း ရှားတယ်လေ မိရယ်၊ ယူစေချင်တာက စေတနာနဲ့ပါကွယ်၊ မိနဲ့ ထိုက်လို့ပါ။ ရတနာ ဆိုတာက ထိုက်မှရတာပါကွယ်။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ မမရယ် ၁၂၀၀ ဆိုတော့လည်း များနေလားလို့၊ ၅ ရတီကိုလေ မမရယ်။

ဒေါ်ခင်အိအိ ။ ။ ကိုယ့်အချင်းချင်းတွေပဲဟာ၊ ယူထားလိုက်ပါ မိရယ်၊ မမကလည်း လျှော့ပေးလိုက်ပါ၊ ဒီလို သန့်နေတဲ့ပစ္စည်းမျိုးကလည်း ရှားတာတော့ အမှန်ပါပဲ။ မိမိနဲ့ထိုက်လို့ ရလိုက်တယ်လို့ သဘောထား။

ဒေါ်မိမိထက် ။ ။ ဒါဆို မိ နောက်ဆုံးဈေးပြောပါရစေနော်၊ ၁၀၀၀ နဲ့ထားပေးတော့၊ မိလည်း မိသားစုကို မတိုင်ပင်တော့ဘူး၊ ငွေကို ၃ ခါ ခွဲပေးမယ်နော်၊ ကျေနပ်ရင်လည်း ထားခဲ့ပေတော့။

ဒေါ်မမကြီး ။ ။ ကဲပါ မိရယ်၊ ကျေနပ်တယ် ကျေနပ်တယ်၊ မြတ်ဖို့က အဓိကမဟုတ်ဘူး၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး မိတ်ဖြစ်ဖို့၊ ပိုချစ်ခင်ဖို့က အဓိက၊ မမက ကျေကျေနပ်နပ်နဲ့ကို ပေးပါတယ်ကွယ်။

(သုံးယောက်စလုံးဆီမှ ရယ်သံများထွက်ပေါ်လာ။)

(လိုက်ကာခြားထားသည့် နောက်ကွယ်အတွင်းမှနေ၍ ညိုမြ တစ်ယောက် ဒေါ်မမကြီး၊ ဒေါ်မိမိထက်၊ ဒေါ်ခင်အိအိတို့ သုံးဦး

ပြောဆိုနေသည်ကို အစအဆုံးနားထောင်ရင်း ညိုမြတစ်ယောက် မိမိနားမှ နားကပ်လေးကို လက်လေးဖြင့် ကိုင်လိုက်သေး။)

ညိုမြ

။ ။ (အတွေးစကား) (ဇာတ်ခုံအတွင်းမှ အသံ ထွက်ပေး။) အောင်မလေးတော် အံ့ဩပါရဲ့၊ သူတို့ကို သူဌေးမကြီးတွေဆိုပြီး ဒီအိမ် စရောက်ကတည်းက အားကျမိတာ၊ ကိုယ့်ဘဝ ကိုလည်း အားငယ်မိခဲ့တာတော်၊ ရောက် ကတည်းက မရန်းသီးဆို တန်ဖိုးကြီး၊ သရက်သီးဆို တန်ဖိုးကြီး၊ မန်ကျည်းရွက်နုဆို တန်ဖိုးကြီးနဲ့ ကြီးလိုက်ကြတဲ့တန်ဖိုး၊ ရွာမှာ တန်ဖိုးမကြီးတာ သူတို့ဆီမှာ အကုန် တန်ဖိုးကြီးလို့ နားကိုမလည်တော့ဘူး၊ ပြောလိုက်ရင် တန်ဖိုးကြီးဆိုတဲ့စကားလုံးက ပါးစပ်ကမချတော့ဘူး၊ ကိုယ့်နားမှာပန်ထားတဲ့ နားကပ်လေးက မနွေ့ကမှဝယ်ဝတ်တာ တစ်ထောင်ကို ဘယ်သူမှ မတိုင်ပင်ရပါဘူး၊ ကိုယ့်သဘောနဲ့ ဝယ်လိုက်တာပါပဲ၊ အခု သူတို့သူဌေးမတွေနဲ့နော် နားကပ်လေး တစ်ထောင်ကို သုံးခါ ငွေခွဲပေးဦးမယ်တဲ့၊ မိသားစုကို တိုင်ပင်ရပါဦးမယ်တဲ့၊ တန်ဖိုးကြီး တယ်ကတော့ ပြောလိုက်ကြတာ ပါးစပ်ဖျားက မချဘူး၊ အခုမှပဲ သူတို့ တန်ဖိုးကြီးတယ် ပြောပြောနေတာကို အံ့ဩမိပါရဲ့တော်။

(စကားအတွေးနှင့်အတူ ညာဘက်လက်လေးက ညာဘက် နားကပ်ရဲ့နောက်ပိတ်လေးကိုကိုင်ပြီး၊ ဘယ်ဘက်လက်လေးက နားကပ်ထိပ်ဖူးလေးကိုကိုင်ကာ နားကပ်ဝက်အူရစ်ကို ကျပ်ကျပ်လေး ရစ်လိုက်သည်။)

ဪ... တန်ဖိုး တန်ဖိုး တန်ဖိုးချင်းတူပါရဲ့နဲ့ဟု အံ့ဩခြင်း များစွာနှင့်အတူ ညိုမြတစ်ယောက် တီးတိုးရွတ်ဆိုလိုက်ပါတော့သည်။

(တီးလုံးတီး၍ လိုက်ကာချ)

(ပြီးပါပြီ။)

တူသောအကျိုးစေပ:

အခန်း (၁)

မိခင်ဒေါ်ခင်မြိုင် ရင်ကျပ်ဝေဒနာခံစား

- နေရာ - ခင်လေးတို့အိမ်။
- နောက်ခံ - အိမ်အတွင်း ဝါးထရံပန်းချီကားလိုက်ကာချ။
- အချိန် - နံနက် (၄) နာရီခွဲ။
- ဆက်တင် - ထရံကာ လိုက်ကာ ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ကြမ်းခင်း
နေရာ၌ပင် ခေါင်းအုံးနှစ်လုံး၊ စောင်တစ်ထည်၊
ဟောင်းနွမ်းနေသည့် ခြင်းထောင် ထောင်ထား
သည်။ ရေနွေးအိုးအဟောင်း တစ်လုံး၊
ခြင်ထောင်ခြေရင်းတွင် မြေအိုးနှင့် သောက်ရေ
အိုးစင်ဟောင်းတစ်ခု၊ ထင်းမီးဖို အုတ်နီခဲခံ
မီးဖိုတစ်ခု။
- ပါဝင်သူများ - ခင်လေးနှင့် အမေဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်မြိုင်။

(ပြည်ဖုံးကား ဖွင့်ချိန်တွင်)

(ခြင်ထောင်အဟောင်း၏ အပြင်ဘက်တွင် မိခင်ဒေါ်ခင်မြိုင်
ချောင်းဆိုးရင်ကျပ်နေ၍ စောင်ခြုံပြီး ခါးကုန်းကာ ထိုင်လျက်သား

တွေ့ရသည်။ သမီးဖြစ်သူခင်လေးက ခြင်ထောင်ထဲတွင် အိပ်နေသည်။)

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ ခင်လေး. . . သမီး

ခင်လေး ။ ။ အင်း. . . အမေကလည်း. . .

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ ထပါ သမီးရယ်၊ အမေ့ကို ရေနွေးအိုးလေး တည်ပေးပါကွယ်၊ အမေ ရင်ကျပ်နေလို့။

ခင်လေး ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ အမေ။

(မိခင်ဒေါ်ခင်မြိုင်၏ အဆုတ်အတွင်းမှ တနှိုးနှိုးမြည်သံတို့ ထွက်နေသည်။)

ခင်လေး ။ ။ သမီး ရေနွေးအိုးတည်ပေးမယ် အမေ၊ ခဏလေးစောင့်နော်။ (အိပ်ရာခြေရင်းရှိ မီးဖိုတွင် ထင်းနှစ်ချောင်းဖြင့် ရေနွေး အိုးတည်၊ ရေနွေးအိုးက ထင်းမီးခိုး အထပ်ထပ် တက်နေ၍ အမည်းရောင် ဖြစ်နေသည်။)

(ဇာတ်ခုံအတွင်းမှအသံ)

(ဘုရားရှိခိုးပြီး ခေါင်းရင်းအိမ်က ကြေးစည်တီးသံနှင့်အတူ)

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ အမျှ အမျှ အမျှ ယူတော်မူကြပါကုန်တော်၊ သာဓု သာဓု သာဓု ဘုရားရှိခိုးပြီးပြီ၊ ဒါနဲ့ မိခင်မြိုင် ရင်ကျပ်နေပြန်ပြီနဲ့ တူတယ်။

(ခြေရင်းအိမ်သို့ စကားလှမ်းပြောသံ)

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု

(ဘကြီးကြိုင်ရဲ့ ကြေးစည်သံကို သာဓုခေါ်ဆို)

(လက်ထဲတွင်လည်း ပရုတ်ဆီဘူးလေးကို ကိုင်ဆောင်ထားသည်။)

ခင်လေး ။ ။ အမေ ရင်ကျပ်ပျောက်ဆေးရှိသေးလား၊ မရှိရင် သမီး မိုးလင်းတော့ သွားဝယ်ပေးမယ်နော်၊ အခု ရေနွေးပူပူလေးသောက်ပြီးရင် သမီးရေနွေးပုလင်း ကပ်ပေးမယ်။ (လစ်ပိုအချိုရည် ပုလင်းအလွတ်လေးကို ရေနွေးထည့်ပြီး အင်္ကျီအဟောင်းလေးနှင့် ပုလင်းကို ပတ်ပြီး မိခင် ဒေါ်ခင်မြိုင်ရဲ့ ကျောကုန်းကို လှိမ့်ပေးနေ) အမေ သက်သာရဲ့လား။

(မိခင် ဒေါ်ခင်မြိုင်၏ ကျောကုန်းလေးကို လက်ချောင်းလေးနှင့် နှိပ်ပေး။)

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ နည်းနည်းတော့ သက်သာလာပါပြီ သမီးရယ်။

ခင်လေး ။ ။ အမေ ပရုတ်ဆီလေးလိမ်းပြီး ခဏထိုင်နေလိုက်နော်၊ သမီး ဘုရားပေါ်သွားတော့မယ်၊ အပြန်ဆေးဝယ်ခဲ့မယ်။

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ အေးပါကွယ်. . . သမီးရယ် သွားတော့ သွားတော့ ဘုရားပေါ်မှာ ခိုင်မတို့ကိုတိုးတို့ စောင့်နေကြရောပေါ့၊ အပြန်ဆေးဝယ်လာခဲ့နော်။

ခင်လေး ။ ။ ဟုတ်ကဲ့အမေ သွားပြီနော်၊ ဝေဒနာမခံ
 နိုင်ရင် ခေါင်းရင်းက ဘကြီးကြိုင်ကိုသာ
 လှမ်းခေါ်လိုက်နော် အမေ။
 (စကားအဆုံး ဇာတ်ခုံညာဘက်သို့ ခင်လေးဝင်သွား။)
 (တီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၂)

ဘုရားကြီးရင်ပြင်ပေါ်မှ ပန်းခရေ

နေရာ - ရွှေမော်ဓော ဘုရားပေါ်။
 ဆက်တင် - ဗွီဒီယို Projector ဖြင့် ရွှေမော်ဓောဘုရားပုံကို
 နောက်ခံပိတ်ကားတွင် ပြသထားသည်။
 အချိန် - နံနက် (၅) နာရီ။
 ဖြတ်ဆက်တင် - ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ခရေပင်သစ်ပင်ကြီးကို
 ပန်းချီဖြတ်ညှပ်၍ ဆက်တင်ပြုလုပ်ထားသည်။
 ပါဝင်သူများ - ခင်လေး၊ ငတိုး၊ ခိုင်မ၊ ဝင့်ဝါ၊ သီသီအေး။
 (လိုက်ကာဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ဇာတ်ခုံပေါ်ရှိ ခရေပင်
 ဖြတ်ဆက်တင်အောက်တွင် ခရေပန်းကောက်နေသည့် ငတိုး၊ ခိုင်မ၊
 ဝင့်ဝါ၊ သီသီအေးတို့ ခရေပန်းလေးများကောက်နေကြသည်။)
 (ဇာတ်ခုံ၏ ညာဘက်မှနေ၍ ခင်လေးဝင်လာ။)
 ခင်လေး ။ ။ သူငယ်ချင်းတို့က စောပြီးရောက်နေကြတာ
 ကို၊ တော်တော်တောင်ရနေပြီပဲ၊ ငါက အမေ
 ရင်ကျပ်နေလို့ ရေနွေးကပ်၊ ပရုတ်ဆီလူး
 လုပ်ပေးနေရသေးတယ်၊ အဲဒါမို့ နောက်ကျ
 သွားတာ။

ငတိုး ။ ။ ငါတို့လည်း ခရေပန်းတစ်ကုံးစာတောင်
မရသေးပါဘူးဟာ။
(ခရေပင်အောက်တွင် သူငယ်ချင်းများ ခရေပန်းကောက်)
(ခရေပန်းလေးများကို နှီးကြိုးလေးနှင့် ခရေပင်ကြီးအောက်
တွင် ထိုင်သီနေ။)

ခိုင်မ ။ ။ ငါတော့ ၁၀ ကုံး ရတယ်၊ ခင်လေး ဘယ်
နှကုံးရလဲ။

ခင်လေး ။ ။ ငါလည်း ၁၀ ကုံးပါပဲ၊ နေ့တိုင်းကောက်
နေတာ ပုံမှန်လိုဖြစ်နေပါပြီ။
(ရင်တွင်းမှ ပြောသည့်စကား)
(ဇာတ်ခုံအတွင်းမှ အသံဖွင့်)
နေ့တိုင်း ၁၀ ကုံးရတယ်၊ ဘုရားကို တစ်ကုံး
တစ်ကုံး လှူနေတာကြာပါပြီ၊ အမေ့အတွက်
ဆုတောင်းပေးရမယ်၊ ခိုင်မတို့လို ၁၀ ကုံးရ
၁၀ ကုံးလုံး ရောင်းရင်တော့ ပိုက်ဆံ
ပိုရတာပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ နေ့စဉ် တစ်ကုံးက
ဘုရားကြီးအတွက် လှူနေရတာကိုက
ပိုက်ဆံမရပေမဲ့ ငါနဲ့ အမေ့အတွက်
ကုသိုလ်တွေ ရနေတာပဲ၊ ကြည်နူးလိုက်တာ။

ငတိုး ။ ။ ပြီးရင် သွားကြမယ်ဟေ့၊ ခရေပန်းယူမယ့်
ဖောက်သည် ပန်းသည်အဒေါ်ကြီး စောင့်နေ
တော့မယ်ဟ။

ခိုင်မ ။ ။ ပြီးပါပြီဟာ သွားကြမယ်။
(တီးလုံးတီး ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၃)

ပန်းလှူခြင်းအကျိုးတရား

အချိန် - (၆) နာရီခွဲ။

နေရာ - ခင်လေးတို့အိမ်။

နောက်ခံ - ထရံကာ ပန်းချီဆွဲလိုက်ကာချထား။

ဆက်တင် - သစ်သားရေအိုးစင်တစ်ခု။

ပါဝင်သူများ - မိခင် ဒေါ်ခင်မြိုင်၊ ခင်လေး၊ ဘကြီးကြိုင်၊
ခိုင်မ။

(လိုက်ကာဖွင့်)

ခင်လေး ။ ။ အမေ့အတွက် ရင်ကျပ်ပျောက်ဆေး အမိုနို
ဝယ်လာတယ် အမေ၊ ငါးခူလေးတစ်ကောင်
ဝယ်လာတယ်၊ အမေ့ကို ဆန်ပြုတ်
ပြုတ်ပေးမယ်။

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ သမီးရယ် ကျေးဇူးပါကွယ်၊ အမေ
နေကောင်းရင် ဈေးပြန်ရောင်းမှာပါ၊ အမေ
ရင်ကျပ်နေတဲ့ ရက်တွေကြာတော့လည်း
သမီး ခရေပန်းကောက်လို့ရတဲ့ပိုက်ဆံ၊

ဖယောင်းတိုင်ထုပ်လို့ရတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ စားရတာကိုက သမီးကို ကျေးဇူးတင်ပါပြီ သမီးရယ်၊ ခိုင်မတို့ ငါတို့တို့ကတော့ နေ့တိုင်း သူတို့အမေကို ငွေနှစ်ထောင် ပုံမှန် အပ်တယ်၊ အမေ့သမီးခင်လေးကတော့ သူတို့လောက်တော့မရဘူးနော်၊ သူတို့က ခရေပန်းကောက်တာ မြန်လို့နဲ့တူတယ်၊ အမေ့သမီးလေးက နွေးလို့နဲ့တူပါတယ်ကွယ်။

ခင်လေး

။ ။ မနွေးပါဘူး အမေရယ်၊ သမီးကရတဲ့ခရေပန်းကုံး ၁၀ ကုံးကို အကုန်လုံးရောင်းတာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ကုံးကို ရွှေမော်စောဘုရားကြီး မှာ ပုံမှန်လှူတာပါ အမေ၊ သာဓုခေါ်ပါ အမေ၊ သမီး နေ့စဉ် ဘုရားကြီးကို ခရေပန်း တစ်ကုံး နေ့တိုင်းလှူနိုင်တယ် အမေရဲ့။

အဲ့ဒါမို့ သမီးက ခိုင်မတို့လောက် ပိုက်ဆံမရတာပါ အမေရယ်၊ ဒါပေမဲ့ သမီးက နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း ဘုရားကြီးကို ခရေပန်းကပ်လှူခွင့်ရတာ နည်းတဲ့ကုသိုလ် မှမဟုတ်တာ၊ ခရေပန်းကပ်ပြီးတိုင်းလည်း မိခင်ကြီးကို ချမ်းချမ်းသာသာထားပြီး ပြုစုခွင့်ရပါစေလို့ ဆုတောင်းတယ်အမေ။

(ခင်လေးတို့သားအမိနှစ်ယောက် စကားပြောနေစဉ်

ဇာတ်ခုံညာဘက်မှဝင်လာသည့် ဘကြီးကြိုင်)

ဘကြီးကြိုင်

။ ။ သမီးခင်လေးပြောတာတွေကို အိမ်ကနေ နားထောင်နေရင်းက အဘ သာဓု မခေါ်ဘဲနဲ့ကို မနေနိုင်လို့ လာခဲ့ရတာပါကွယ်၊ သာဓု သာဓု သာဓု ခေါ်ပါတယ် သမီးလေးရယ်၊ နေ့စဉ် ရွှေမော်စောဘုရား ကြီးကို ခရေပန်းကပ်လှူနိုင်တာ နည်းတဲ့ ကုသိုလ်မှမဟုတ်တာကွယ်၊ တစ်မြို့လုံးမှာ ရှိတဲ့ လူတွေကို ပိုက်စိပ်တိုက်ရှာရင်တောင် ရွှေမော်စောဘုရားကြီးကို တစ်ရက်မှမပျက်ဘဲ နေ့စဉ်ပန်းလှူဒါန်းနိုင်တဲ့လူ အနည်းဆုံး အယောက် (၂၀) မပြည့်ပါဘူးကွယ်။

ခင်လေး

။ ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဘကြီးကြိုင်ရယ်၊ သမီး ဝမ်းသာလိုက်တာ။

ဘကြီးကြိုင်

။ ။ ဟုတ်တယ် သမီး၊ အဘပြောပြမယ် သေသေချာချာနားထောင်နော်၊ ဝိပဿီ မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်က စန္ဒဘာဂါ မြစ်ကမ်းအနီးမှာ ကိန္နရီလေးတစ်ဦးက ဝိပဿီမြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့လိုက်ရတဲ့ အခါမှာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်တွေ တဖွားဖွား ပေါ်လာပြီး မြစ်ကမ်းဘေးမှာ သဘာဝ အလျောက်ပေါက်နေတဲ့ ကျူပန်းကလေးကို ခူးပြီး ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွား လှူဒါန်းပူဇော်

လိုက်တာလေ၊ အဲ့ဒီကောင်းမှုကုသိုလ်က
ကိန္နရီမလေးဘဝကနေ စုတေ(သေလွန်)
ပြီးတဲ့အခါ တာဝတိံသာနတ်ပြည်ကို
ရောက်ခဲ့ရတယ် သမီး။

ခင်လေး ။ ။ ဘကြီးကြိုင်ရယ် သဘာဝအလျောက်
ပေါက်နေတဲ့ ကျူပန်းလေး လှူတာတောင်
နတ်ပြည်ကို ရောက်ရတယ်နော်၊ သမီးတို့လို
မွေးကြိုင်တဲ့ ခရေပန်း၊ စံပယ်ပန်းလေးတွေ
လှူနေကြတာ ကုသိုလ်အရမ်းရမှာပေါ့နော်
ဘကြီးကြိုင်။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ ရတာပေါ့ကွယ်၊ အဓိကကတော့ သဒ္ဓါတရား
စိတ်ပဲ၊ သမီးလည်း ကြားဖူးမှာပေါ့၊ ညောင်ပင်
ကြီးလောက်လှူပေမယ့် ညောင်စေ့လောက်
ရတယ်ဆိုတာ၊ ညောင်စေ့လောက်လှူပေမယ့်
လည်း ညောင်ပင်ကြီးလောက် ရပြန်ရော
ဆိုတာတွေက အဓိက သဒ္ဓါတရားက
အဓိကကျတာပါပဲ သမီးရယ်။

ခင်လေး ။ ။ ပြောပြပါဦး ဘကြီးရယ်၊ သမီးနားထောင်
ချင်လို့ပါ။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ နတ်ပြည်ရောက်ရုံတင် ဘယ်ကမလဲကွယ်၊
နတ်မင်းကြီးရဲ့ မိဖုရားဘဝနဲ့နေထိုင်ရပြီး
လူချမ်းသာတစ်လှည့်၊ နတ်ချမ်းသာ တစ်လှည့်

ခံစားနေထိုင်ရတယ်၊ ဒုဂ္ဂတိဘဝဆိုတဲ့
အသံကို မကြားဖူးတဲ့ဘဝတွေကို ရရှိ
သွားတာပေါ့ကွယ်၊ အပဒါန်ကျမ်းတွေ
ဖတ်ရင် အလှူအတန်းတွေမှာ သဒ္ဓါတရား
စိတ်က အဓိကကျပါလားလို့ မှတ်လိုက်
တာပေါ့၊ နောက်ရှိပါသေးတယ်၊ ဘကြီး
ပြောပြပါမယ်၊ အရုဏဝတီမြို့တော်မှာ
အရုဏာမင်းကြီးရဲ့ မိဖုရားကြီး သတ္တပ္ပလ
မာလိ ကာထေရီအလောင်းလျာပေါ့
သမီးရယ်၊ သဒ္ဓါတရား ထူးခြားတဲ့နေရာမှာ
စံတင်လောက်တဲ့ မိန်းမထူး မိန်းမမြတ်
တစ်ဦးပေါ့။

ခင်လေး ။ ။ ဘကြီးကြိုင်ရယ် သမီးစိတ်ဝင်စားလို့၊
ဆက်ပြောပြပါနော်။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ တစ်နေ့ အလှ ပြင် နေစဉ် အချိန်မှာ
ကြာညိုပန်းလေး ခုနစ်ပွင့်ကို လှနေအောင်
နန်းဆန်နေအောင်ကို ပန်လိုက်ဦးမယ်လို့
စိတ်ကူးမိလိုက်တာပေါ့ကွယ်၊ အဲ့ဒီအချိန်မှာ
တိဿမြတ်စွာဘုရားကြွတော်မူလာတဲ့
အချိန်နဲ့ကြုံကြိုက်သွားတယ်၊ ကြည်ညို
သပ္ပာယ်တင့်တယ်တော်မူလှတဲ့ မြတ်စွာ
ဘုရားကို ဖူးလိုက်ရတဲ့အချိန်မှာ ရောင်ခြည်
တော်တွေ ကွန့်မြူးပြီး ရဟန်းသံဃာတော်

တွေနဲ့အတူ ကြွရောက်တော်မူလာတာကို
ဖူးမြင်ပြီး ပန်မယ့်ပန်းခုနစ်ပွင့်ကို နန်းဆောင်
ထက် ပြာသာဒ်လေသာပြတင်းပေါက်ကနေ
ကပ်လှူပူဇော်လိုက်တာပေါ့ကွယ်၊ ကြာညို
ပန်းခုနစ်ပွင့်ကလည်း ကောင်းကင်ပေါ်
ပြိုင်တူပျံတက်သွားပြီး မြတ်စွာဘုရား
အတွက် အမိုးပမာဖြစ်သွားကြတယ်၊
မိဖုရားကြီးလည်း ဒီမြင်ကွင်းကို မြင်ပြီး
အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်နှလုံးသွင်းကာ
အာရုံပြုပြီး ပြုလိုက်တဲ့ကုသိုလ်ကို ထပ်ကာ
ထပ်ကာ အောက်မေ့သတိရပြီး အချိန်တိုင်း
စာဝါနုသာတိ ပွားများနေလိုက်တယ်၊
မိဖုရားကြီးလည်း ကောင်းမှုစိတ်လေး
ရင်ဝယ်ပိုက်ပြီး သေဆုံးသွားပါတယ်။

(ဇာတ်ခုံညာဘက်မှ ခင်လေးသူငယ်ချင်း ခိုင်မဝင်လာ။)

ခိုင်မ ။ ။ ဘကြီးကြိုင်ရယ်၊ သမီးလည်း အိမ်ခြေရင်းက
နားထောင်နေတာ စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းလိုက်တာ ဘကြီးကြိုင်ရယ်။

(စကားဆုံးသည်နှင့် ခင်လေးဘေးနားတွင်ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။)

(အိပ်ရာပေါ်တွင် အိပ်နေသည့် ဒေါ်ခင်မြိုင်လည်း
ထထိုင်ကာ ဘကြီးကြိုင်ဘက်သို့ မျက်နှာလှည့်လိုက်သည်။)

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ ဘကြီးကြိုင်ရယ်၊ ကျွန်မဖြင့် မကြားဖူးတဲ့

ဘုရားဟောဇာတ်ထုပ်တွေ နားထောင်
ရတာ စိတ်ဝင်စားလို့ နေမကောင်းတာတောင်
သက်သာလာပါပြီ ပြောပါဦးတော်။

(ဆန်ပြုတ်ပန်းကန်လေးကို ကိုင်ပြီး ဘကြီးကြိုင်ကို
လှမ်းပြောလိုက်သည်။)

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ ပရိသတ်က ဒီလောက်တောင်းဆိုနေမှတော့
ပြောရ ဟောရတော့မှာပေါ့ကွယ်။

ခိုင်မ ။ ။ ပြောပါ ဘကြီးကြိုင်ရယ်၊ သမီးတို့စိတ်ဝင်
စားလို့ပါနော်။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ ကဲ ကဲ ဆက်ပြောပါမယ်၊ မိဖုရားကြီးလည်း
စုတေပြီးနောက်မှာ တာဝတိံသာနတ်ဘုံကို
ရောက်သွားတယ်၊ နတ်ရနံ့တွေ ကြိုင်လို့
မွှေးယုံ့နေတဲ့နတ်သမီးဘဝနဲ့ မြတ်သော
ဗိမ္ဗာန်ညို ရှင်းရှင်းပြောရရင်တော့
အညိုရောင်ရှိတဲ့ မျက်နှာကြက်အညိုရောင်
က သွားလေရာလိုက်ပြီး ဆောင်းမိုးပေး
တာကို ခံရတဲ့ နတ်သမီးဘဝကို ရရှိ
စံစားသွားတာပေါ့ကွယ်။

ခင်လေး ။ ။ ထီးလိုမျိုး နေမှာပေါ့နော် ဘကြီးကြိုင်။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ ဟုတ်တာပေါ့၊ အဲ့ဒီကုသိုလ်ကြောင့်
မိဖုရားဘဝတုန်းက သူနဲ့ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့
သူတွေလည်း နတ်ဆွေနတ်မျိုးတွေဖြစ်ကြပြီး

သွားလေရာမှာ ဗိမ္ဗာန်ညိုဆောင်းရတဲ့
 ဘဝကို ရရှိကြပြန်တယ်။ စကြာဝတေးမင်းရဲ့
 မိဖုရားဘဝကိုလည်း ရရှိခဲ့ပြန်တယ်။
 ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်းမှာ ရုပ်အဆင်း
 မလှတဲ့ဘဝဆိုတာ မရှိခဲ့ဘူးတဲ့ကွယ်။
 မြတ်စွာဘုရားကို ကြာပန်းနဲ့ပူဇော်ရတဲ့
 အကျိုးထူးတွေကြောင့်ပေါ့။ သမီးတို့
 သေသေချာချာနားထောင်ပြီး စိတ်ဝင်စား
 တာကို အဘက ဝမ်းသာတာပါကွယ်။
 ခင်လေး အခုလို ရွှေမော်စောဘုရားကြီးကို
 မွေးကြိုင်လှပတဲ့ ခရေပန်းတစ်ကုံး ကပ်လှူ
 ပူဇော်နေတယ်ဆိုတာကို ဘာသိလိုက်တော့
 လူကြီးက လူငယ်ကို အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ
 သာဓုခေါ်မိပါတယ်ကွယ်။ မိခင်အိုကြီးကို
 လုပ်ကျွေးပြုစုနေတဲ့သမီးလေး ချမ်းသာ
 ကြွယ်ဝပြည့်စုံစွာနဲ့ မိခင်ကြီးကို လုပ်ကျွေး
 နိုင်ပါစေလို့ ဘာ ဆုတောင်းမေတ္တာ
 ပို့ပေးပါတယ်နော်။

ဒေါ်ခင်မြိုင်

။ ။ ကျွန်မလည်း သမီးလေးကို နေ့တိုင်း
 မေတ္တာပို့ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ သူလေးက
 လုပ်ကျွေးပြုစုနေတာဆိုတော့လေ။ မိဘကို
 လုပ်ကျွေးတဲ့သားသမီး ဘယ်တော့မှ

မဆင်းရဲပါဘူးရှင်။ နေ့လည်အားတာနဲ့
 ဖယောင်းတိုင်စက်ရုံမှာ အလုပ်ဆင်းရသေး
 တယ်။ ညနေပြန်လာ ထမင်းချက်၊ အမေကို
 ထမင်းကျွေးပြီး အလုပ်ရုံမှာ အချိန်ပို
 ညဆိုင်းအလုပ်ထပ်ဆင်းနဲ့လေ။ ကျွန်မလည်း
 သမီးလေးပင်ပန်းတာကို ကြည့်ပြီးတော့
 စိတ်မကောင်းဘူး ဘာကြိုင်ရယ်၊ သူ မိဘ
 အပေါ်မှာထားတဲ့ မေတ္တာ စေတနာတွေဟာ
 တူသောအကျိုး ပေးပါစေရှင်။

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၄)

မင်္ဂလာတောင်းရမ်းခြင်းရက်မြတ်အခါ

အချိန်ကာလ (၅) နှစ်ခန့်ကြာသောအခါတွင်

- နေရာ** - ဒေါ်ခင်မြိုင်နေအိမ်။
- ဆက်တင်** - ထရံကာ ပန်းချီဆွဲလိုက်ကာချ။
- ခုတင်တစ်လုံး၊ သစ်သားရေအိုးစင်။
- ပါဝင်သူများ** - ဒေါ်ခင်မြိုင်၊ ဘကြီးကြိုင်၊ ဒေါ်ခင်ထွေး၊
ဒေါ်မြခင်၊ ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဦးတင်၊
ခင်လေး၊ ကိုမျိုး၊ ကိုမျိုးမိခင် ဒေါ်သန်းခင်။
- အချိန်** - နံနက် (၉) နာရီ။

(လိုက်ကာဖွင့်)

(မိခင်ဒေါ်ခင်မြိုင်နှင့် ဘကြီးကြိုင်က ခေါင်းရင်းတွင်
ထိုင်နေကြပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်တွင် အိမ်နီးချင်းဒေါ်ခင်ထွေး၊
ဒေါ်မြခင်နှင့် ခင်လေးတို့ ထိုင်နေကြသည်။ ဇာတ်ခုံညာဘက်မှ
ရပ်ကွက်အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဦးတင်၊ ကိုမျိုးနှင့် ကိုမျိုးမိခင်
ဒေါ်သန်းခင်တို့ ဝင်လာကြသည်။)

ရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ။ ။ မင်္ဂလာအချိန်မီ အရောက်လာကြပါတယ်ဗျာ၊
မင်္ဂလာရှိကြတဲ့သူတွေဆီကို မင်္ဂလာရှိတဲ့
ကျွန်တော်ဦးဆောင်တဲ့ သတို့သားလောင်း
ကိုမျိုးတို့ ရောက်ရှိလို့လာပါပြီ။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ မင်္ဂလာပါဗျာ ကြိုဆိုပါတယ် ထိုင်ကြပါဗျာ၊
ဆက်တီခုံ၊ ကုလားထိုင်တွေ ဘာတွေတော့
မရှိဘူးနော်၊ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦးက အကြောင်း
သိတွေဆိုတော့ ပြောစရာလည်း မလိုဘူး
လို့တော့ ထင်ပါတယ်၊ ထိုင်ကြပါဗျာ၊
ထိုင်ကြပါ။

ရပ်ကွက် အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ။ ။ မိတ်ဆက်မင်္ဂလာစကားကို ကျွန်တော်
ကပဲ စပြီး ပြောကြားပါ့မယ်၊ ဒါကတော့
သမီး ခင်လေးကို မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်
လို့ မိသား ဖသားပီပီ လာတောင်းရမ်းယူတဲ့
သတို့သားလောင်း ကိုမျိုးဖြစ်ပါတယ်၊ ဒါက
သတို့သားလောင်း ကိုမျိုးအမေ ဒေါ်သန်းခင်ပါ
ခင်ဗျာ၊ သမီး ခင်လေးအတွက် ဘဝနောင်ရေး
စိတ်အေးချမ်းသာစေရပါမယ်၊ ဖယောင်းတိုင်
လာထုပ်နေတဲ့အချိန်မှာ စက်ရုံပိုင်ရှင်ရဲ့
သားက မေတ္တာသက်ဝင်ချစ်ခင်တယ်ဆိုတာ
ကုသိုလ်ကံကောင်းပြီး ဘုန်းကြီးတဲ့အမျိုးသမီး
ဆိုတာကတော့ အထူးမပြောလိုတော့ပါဘူး၊

ခင်လေးရဲ့ရုပ်ရည်လေးကလည်း သိမ်မွေ့
အေးချမ်းတော့ ကိုမျိုးက မေတ္တာသက်ဝင်
ချစ်ခင်မိတာနဲ့ မိခင်ဖြစ်သူကို ပြောပြတာ
ပေါ့ဗျာ။

ဒေါ်သန်းခင် ။ ။ ကျွန်မကပဲ စကားဝင်ပြောလိုက်ပါရစေရှင်၊
အမှန်ဆိုရင် သားက လူပျိုကြီးစာရင်းထဲမှာ
ပါနေပါပြီ၊ အသက် ၄၅ နှစ်ဆိုတော့လေ၊
ဘယ်မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကိုမှ မချစ်
ကြိုက်ခဲ့ပါဘူး၊ မိန်းမတောင်မယူတော့ဘဲနဲ့
လူပျိုကြီးလုပ်တော့မယ်လို့ အမေဖြစ်သူက
သတ်မှတ်ထားပြီးသားပါ၊ အခု ခင်လေး
စက်ရုံမှာအလုပ်ဆင်းတော့ သူချစ်ခင်နှစ်သက်
ပါတယ်လို့ ပြောတာနဲ့ ကျွန်မလည်း အသက်
ကြီးပြီလေ၊ တရားဘာဝနာ ပွားများချင်ပါပြီ၊
သားအတွက် နောက်ဆံမတင်းချင်တော့ပါ
ဘူး၊ သူ့အဖေဆုံးသွားတာ ၁၀ နှစ် ရှိပါပြီ၊
သားကို လုပ်ကိုင်ကျွေးမွေးလာခဲ့တာ၊
တစ်ဦးတည်းသားဆိုတော့ အိမ်ထောင်ပြု
စေချင်တာကတော့ အမှန်ပါပဲရှင်၊ သမီး
ခင်လေးနဲ့ ဒေါ်ခင်မြိုင်တို့ကသာ သဘောတူ
နှစ်သက်လက်ခံပေးပါလို့ပဲ ပြောချင်ပါတယ်။

ကိုမျိုး ။ ။ ကျွန်တော့ဘက်ကတော့ လင့်ဝတ္တရားနဲ့အညီ
ရိုးမြေကျ ပေါင်းသင်းချစ်ခင် လုပ်ကျွေးပါ

မယ်လို့ လူကြီးတွေရှေ့မှာ ကတိဝန်ခံပါတယ်
ခင်ဗျာ၊ ခင်လေးကို ကျွန်တော် လက်ထပ်
ပါရစေ။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ ပြောစရာကတော့ တစ်ဖက်နဲ့ တစ်ဖက်
အထွေအထူး မရှိပါဘူး၊ သမီးခင်လေးက
ရော ဘာများပြောချင်သေးလဲ၊ ပြောစရာရှိ
ပြောနော် သမီး။

ခင်လေး ။ ။ သမီး ပြောစရာ ဘာမှမရှိပါဘူးရှင်၊ အမေ
ကျေနပ်သဘောတူရင် သမီးလက်ခံပါတယ်။

ဒေါ်ခင်မြိုင် ။ ။ သမီးနဲ့အမေ အမေတစ်ခု သမီးတစ်ခုဘဝမှာ
ကျွန်မသမီးလေးကို ကျွန်မမျက်စိမမှိတ်ခင်
အခုလို ကောင်းကောင်းမွန်မွန် နေရာချပေး
ချင်ပါတယ်ရှင်။

ဘကြီးကြိုင် ။ ။ ဒါဆိုရင် နှစ်ဖက်စလုံး အစစအရာရာ
အဆင်ပြေပြီမို့ နေ့ကောင်းရက်မြတ်လေး
ရွေးပြီး မင်္ဂလာလက်ထပ်ပွဲ ဧည့်ခံပွဲလေး
လုပ်ကြရအောင်နော်။

(မင်္ဂလာတီးလုံးတီးပြီး အခန်းပြောင်းလိုက်ကာချ)

အခန်း (၅)

မိဘကိုလုပ်ကျွေး တူသောအကျိုးပေး

နှစ်ပေါင်း ၃၀ ကာလကြာမြင့်သောအခါ

နောက်ခံ - ဆလိုက် သို့မဟုတ် ဗီဒီယိုပြစက် Projector ဖြင့်ပြထား၊ ရွှေမော်ဓော ဘုရားပုံ။

ဆက်တင် - ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် ခရေပင်ဖြတ်ဆက်တင်။

အချိန် - နံနက် (၈) နာရီ။

ပါဝင်သူများ - ဒေါ်ခင်လေး၊ ဒေါ်ခင်လေးသမီး၊ နန်းချယ်ရီ၊ နန်းချယ်ရီသူငယ်ချင်းများ အေးသန္တာ၊ သီရိသက်။

ဒေါ်ခင်လေး ။ ။ သမီးနန်းချယ်ရီကို မေမေပြောပြစရာ ရှိတယ်၊ လွန်ခဲ့တဲ့နှစ်ပေါင်း ၅၀ လောက်က မေမေဘဝ ဒီခရေပင်ကြီးကို အမှီပြုရင်း ခရေပန်းကောက်ပြီး ခရေပန်းရောင်းတဲ့ ကောင်မလေးပေါ့ကွယ်၊ မိခင်အိုကြီးကို လုပ်ကျွေးပြုစုရတဲ့ဘဝပေါ့၊ ဒါပေမဲ့ မေမေက ကောက်လို့ရတဲ့ ခရေပန်းတွေထဲက တစ်ကုံး

ကို နေ့စဉ် ဘုရားကြီးကို လှူခဲ့တယ်၊ မိခင်ကြီးကို ချမ်းချမ်းသာသာနဲ့ ကျွေးမွေး ပြုစုခွင့်ရပါရစေလို့ ဆုတောင်းခဲ့တယ် သမီး၊ ဒီဆုတောင်းက မေမေဘဝအတွက် အမှန် ပြည့်ခဲ့တယ်။

နန်းချယ်ရီ ။ ။ ဆုတောင်းတကယ်ပြည့်တာနော် မေမေ၊ ဘွားဘွားဆိုရင် အခု အသက် ၉၀ ရှိပြီ၊ ဘာသာရေး အေးအေးဆေးဆေးလုပ်နိုင် တယ်။ ကျောင်း၊ ဇရပ်တွေကိုလည်း ကိုယ်တိုင် ရေစက်ချလှူဒါန်းနိုင်တဲ့ဘဝနော် မေမေ၊ ဘွားဘွားကုသိုလ်ကံ အရမ်းကောင်း တာနော်။

ဒေါ်ခင်လေး ။ ။ ကောင်းတာပေါ့ သမီးရယ်၊ မေမေ လှူဒါန်း ချင်သလို လှူနေတာကလည်း သမီးဖေဖေတို့၊ သမီးဖေဖေရဲ့မေမေတို့ရဲ့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ တွေပါကွယ်၊ သမီးဖေဖေ ကွယ်လွန်သွားတာ ၁၀နှစ်ကျော်ရှိပေမယ့် မေမေကရှိတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို ဆက်လက်လုပ်ကိုင်နိုင် ပြီး ထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခဲ့တယ်၊ အခု မေမေ ရဲ့ငယ်စဉ်ကာလ နေ့စဉ်လှူဒါန်းခဲ့ရတဲ့ ခရေပန်းတစ်ကုံးရဲ့အကျိုးထူးတွေကို သမီး ယုံကြည်လက်ခံရမယ်၊ ပန်းလှူဒါန်းရတဲ့ အကျိုးတွေလည်း ဇာတ်တော် နိပါတ်

တော်တွေမှာ အများကြီးရှိတယ်။ သမီးလေး
ဘုရားရှင်တော်မြတ်ကို အမြဲထာဝရ ပန်း၊
ရေချမ်း၊ ဆီမီး ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ကပ်လှူ
ပူဇော်ပါလို့ မေမေသွန်သင်ဆုံးမမယ်။
နားထောင်ပါ သမီး၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးပြုစုတဲ့
သားသမီးကလည်း ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ
မဆင်းရဲစေရပါဘူးကွယ်၊ မေမေဘဝလက်တွေ့
အကျိုးထူးပါကွယ်၊ မိဘကိုလုပ်ကျွေးပြုစု
စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားကြပါလို့ မေမေ
ပြောချင်တာပါ။

အေးသန္တာ ။ ။ သမီးတို့လည်း မှတ်သားနားထောင်ပါ့မယ်
အန်တီရယ်၊ အန်တီကိုကြည့်ပြီး သမီးတို့
လက်တွေ့ယုံကြည်သွားပါပြီ။

သီရိသက် ။ ။ သမီးတို့လည်း မိဘကို စိတ်ချမ်းသာအောင်
ထားပါ့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ၊ နောက်ပြီး
နေ့တိုင်း ဘုရားရှိခိုးပူဇော်တိုင်း ဘုရားပန်း
အများကြီး မပူဇော်နိုင်တောင် ပန်းလေး
တစ်ပွင့်ပူဇော်ခွင့်ရအောင် လုပ်ဆောင်
ပါ့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ၊ အန်တီကိုလည်း
ကျေးဇူးတင်တယ်၊ သမီးတို့ အားကျမိတာပါ
အန်တီရယ်။

ဒေါ်ခင်လေး ။ ။ ကဲ ကဲ လိမ္မာလိုက်ကြတဲ့ သမီးလေးတွေ
ပါကွယ်၊ ဘုရားကို ပန်းနဲ့ပူဇော်ပြီး ရှိခိုး

ပူဇော်ကြရအောင်နော်၊ သမီးတို့ အခုလို
အတူတူ ဘုရားဖူးလာရတာလည်း မေမေ
စိတ်ကြည်နူးပျော်ရွှင်မိတယ်ကွယ်၊ အတိတ်
ကိုလည်း ပြန်သတိရမိတယ်၊ ခရေပန်း
အတူတူကောက်ခဲ့ရတဲ့ ငတိုးတို့၊ ခိုင်မတို့၊
သီသီအေးတို့ကိုလည်း သူတို့အတွက်
ဆုတောင်း အမျှ အမျှ အမျှ ပေးဝေရဦး
မှာပေါ့၊ အားလုံး ကြားကြားသမျှ ကုသိုလ်
အမျှ အမျှ အမျှ ပေးဝေပါကုန်၏ သာဓု
သာဓု သာဓု...။

(ကြေးစည်သံတလွင်လွင်နှင့် ဘုရားမှဆည်းလည်းသံ
တချွင်ချွင်နှင့်အတူ ကြေးခေါင်းလောင်းကြီးမှ သာယာသည့်
ခေါင်းလောင်းထိုးသံများ ဘုရားရင်ပြင်တော်တွင် သာယာ ဝေဆာ
လွင့်ပျံ့လာ။)

(ကြေးစည်သံ၊ သာဓုခေါ်သံများနှင့် ကားချ)

ပြီးပါပြီ။

ပူဇော်လောင်းခြင်းများကင်းဝေးပါစေ

အခန်း (၁)

ပိုက်ဆံချေးယူ

- နောက်ခံ - အိမ်အတွင်း ပြတင်းပေါက်နှင့် သစ်သားအိမ်
ပန်းချီလိုက်ကာချ။
- ဆက်တင် - ခုတင်တစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်နှစ်လုံး။
- ပါဝင်သူများ - ဒေါ်ညို (အသက် ၆၀ ခန့်၊ ပိန်ပိန်ပါးပါး၊
အသားညို) ဒေါ်ညို၏တူမောင်ထွန်းထွန်း၊
ဒေါ်ညိုတူမ သက်သက်နှင့် ဒေါ်မြင့်ရီ။

(လိုက်ကာဖွင့်)

(ဒေါ်ညို ခုတင်ပေါ်တွင် ဘုရားရှိခိုးနေသည်။ ဇာတ်ခုံ၏
ညာဘက်မှ ဒေါ်မြင့်ရီ ဝင်လာပြီး ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်စောင့်နေ။

ဘုရားရှိခိုးသံနှင့်အတူ အမျှ အမျှ အမျှ ဝေပြီးသောအခါ
ခုတင်ပေါ်မှ ဒေါ်မြင့်ရီဘက်သို့ လှည့်ကာ)

ဒေါ်ညို ။ ။ ဪ... မမြင့်ရီပါလား၊ ကိစ္စအကြောင်း
ရိုလာပြီနဲ့တူတယ်ကွယ် ပြောပါဦး။

ဒေါ်မြင့်ရီ ။ ။ ဒေါ်လေးညိုရေ ကိစ္စအကြောင်းရှိမှ လာရတာကို၊ အကြောင်းရှိလာပြီ ဒေါ်လေးညိုရေ၊ အိမ်ရှင်က အိမ်လခဈေးတက်တဲ့အပြင် (၆) လစာကြိုယူနေရာကနေ (၁) နှစ်စာ အိမ်လခကြိုယူမယ်တဲ့ ဒေါ်လေးညိုရယ်။

ဒေါ်ညို ။ ။ ဟုတ်လားဟယ်၊ သူများတွေ စပေါ်တောင် ယူနေကြပြီတဲ့ဟဲ့၊ ငါလည်း ဟိုဘက်အပိုင်းက မိထွေးတို့ပြောတာ နံနက်ကကြားမိတယ်၊ (၁) နှစ်စာ တောင်းပြီပေါ့အေ။

ဒေါ်မြင့်ရီ ။ ။ အဲဒါ ဒေါ်လေးညို ကျွန်မကို ငွေလေး ကူညီပေးပါဦးနော်၊ ကျွန်မဈေးရောင်းကောင်းရင် ကောင်းသလို အတိုးရောအရင်းပါဆပ်သွားပါ့မယ်၊ ကူညီပေးပါနော်၊ ဒီအိမ်လေးက ဈေးရောင်းကောင်းတဲ့နေရာလည်း ဖြစ်နေလို့ပါ ဒေါ်လေးညိုရယ်၊ အဲဒါ ကျွန်မတို့ သားအမိတွေစီးတဲ့ ဂျပန်စက်ဘီးလေးနှစ်စီး အပြင် ကျွန်မဆွဲကြိုးလေးနဲ့ပေါင်းပြီး ထားခဲ့ပါရစေနော်။

ဒေါ်ညို ။ ။ မမြင့်ရီရယ် စက်ဘီးကဟောင်းတောင် ဟောင်းနေပြီ၊ ဆွဲကြိုးကလည်း ငါးမူးသား လောက်ပဲရှိမယ်၊ ကဲပါလေ ပေးလိုက်ပါ့မယ်၊ ၆ လကျော်ရင် ပစ္စည်းအဆုံးဆိုတာတော့ သိပါတယ်နော်။

ဒေါ်မြင့်ရီ ။ ။ သိပါတယ် ဒေါ်လေးညိုရယ်၊ ၆ လကျော်လို့မှ မရွေးနိုင်ရင် ဆုံးပါ၊ ရပါတယ် ဒေါ်လေး။

ဒေါ်ညို ။ ။ အတိုးကတော့ ၁ လတစ်ခါသတ်ပေးနော်၊ အတိုး ၁ လတစ်ခါသတ်လို့ ၆ လကျော်ရင် ပစ္စည်းဆုံးပြီသာမှတ်နော်။

ဒေါ်မြင့်ရီ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဒေါ်လေးညိုရယ်။
(ဒေါ်ညိုက ပိုက်ဆံအိတ်အတွင်းမှ ပိုက်ဆံကို သေသေချာချာရေပြီး ထုတ်ပေးလိုက်သည်။)
(ဒေါ်မြင့်ရီက လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် လှမ်းယူပြီး)

ဒေါ်မြင့်ရီ ။ ။ ကျေးဇူးပါ ဒေါ်လေးညိုရယ်၊ သွားတော့မယ်နော် ဒေါ်လေး။
(ပိုက်ဆံအိတ်အတွင်းသို့ ပိုက်ဆံထည့်ပြီး ဇာတ်ခုံညာဘက်သို့ ပြန်ဝင်သွားသည်။)

ဒေါ်ညို ။ ။ တူမလေးသက်သက်ရေ စာရင်းစာအုပ်မှာ ယူထားတဲ့ပစ္စည်းနဲ့ ပေးလိုက်တဲ့ငွေ၊ ရက်စွဲသေသေချာချာ ရေးမှတ်ထားလိုက်တော့လေ။

သက်သက် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ကြီးညို၊ သမီးမှတ်လိုက်ပါ့မယ်။
(သက်သက်က စာအုပ်နှင့်ဘောပင်ကိုယူပြီး ကုလားထိုင်တွင် ထိုင်ပြီး စာရေးနေသည်။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၂)
ဒေါ်စန်းစန်း၏အိမ်ကိစ္စ

- နောက်ခံ** - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် အပြာရောင်မိုးကောင်းကင်၊
အဖြူရောင်တိမ်တိုက်များ ဆလိုက် သို့မဟုတ်
ဗီဒီယိုပြစက် Projector ဖြင့်ပြထား။
- ဆက်တင်** - သစ်သားအိမ်လေး ဖြတ်ဆက်တင် ပြုလုပ်ထား။
- ပါဝင်သူများ** - ဒေါ်ညို၊ တူမသက်သက်၊ ဒေါ်စန်းစန်း။

(လိုက်ကားဖွင့်)

(ဇာတ်ခုံညာဘက်မှ ဒေါ်ညိုတို့တူဝရီးသုံးယောက်ဝင်လာ၊
သစ်သားအိမ်ဖြတ်ဆက်တင်ရှေ့တွင် ဒေါ်စန်းစန်းရပ်လျက်
အဝတ်လှမ်းနေသည်။)

ဒေါ်ညိုညို ။ ။ မစန်းရေ ဒေါ်လေးတို့ ဒီနေ့လာတာက
မစန်းအိမ်လေး အပေါင်ခံထားတာ တစ်နှစ်
လည်းပြည့်ပြီနော်၊ အဲ့ဒါ လစဉ်လည်း အတိုး
မသတ်ထားတော့လေ၊ မစန်းအိမ်ကို
ဒေါ်လေးတို့က ငွေစချေးကတည်းက

အရောင်းစာချုပ် ချုပ်ဆိုထားတာဆိုတော့
အိမ်ကို ဒေါ်လေးတို့ သိမ်းရတော့မယ်၊ အဲ့ဒါ
လကုန်ရင် မစန်း ရွေးနိုင်ရင်ရွေးပေါ့၊
မရွေးနိုင်ရင် ဒေါ်လေးတို့ သော့ခတ်ပြီး
အိမ်ယူရတော့မှာနော်၊ အဲ့ဒါ မစန်းသဘော
ထားက ဘယ်လို ရှိလည်း ဒေါ်လေး
သိချင်တယ်။

ဒေါ်စန်းစန်း ။ ။ ဒေါ်လေးရယ် ကျွန်မလည်း ယောက်ျား
ဆုံးသွားတော့ အစစအရာရာ အဆင်မပြေ
တော့လို့ပါ၊ ကျွန်မလည်း ရောင်းကြည့်ပါဦး
မယ်၊ ရောင်းကြည့်လို့ အရောင်းအဝယ်
တည့်သွားရင် ဒေါ်လေးဆီက ပြန်ရွေးပါ့မယ်၊
မတည့်ရင်တော့ ဒေါ်လေးကိုပဲ အိမ်အပ်
ပါ့မယ်၊ လကုန်ရက်အထိတော့ စောင့်ပေးပါ
ဒေါ်လေးရယ်နော်။

ဒေါ်ညို ။ ။ ဒီလကုန်အထိတော့ စောင့်ပေးမယ်နော်၊
လကုန်မှ စီစဉ်မပေးနိုင်ရင်တော့ အိမ်ကို
ယူရတော့မယ်၊ ဒေါ်လေးလည်း မစန်းကို
ငွေပေးတုန်းက ချက်ချင်းကူညီခဲ့တာပါ၊ အခု
ဟာက သတ်မှတ်ထားတဲ့ ရက်တွေလည်း
ပြည့်သွားပြီဆိုတော့လေ။

၅၆

ဝတ်ရည်ခင် (ပဲခူး)

ဒေါ်စန်းစန်း ။ ။ ကျွန်မနားလည်ပါတယ် ဒေါ်လေးရယ်၊
အဆင်ပြေအောင် အားလုံးလုပ်ပေးပါမယ်။

ဒေါ်ညို ။ ။ ဒါဆိုလည်း လကုန်ရက်ကို စောင့်မယ်။
(ဒေါ်ညိုနှင့် တူမသက်သက် ဇာတ်ခုံညာဘက်သို့
ပြန်ဝင်သွား။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၃)

ရက်တွေမြန်မြန်ကုန်ပါစေ

နောက်ခံ - အိမ်အတွင်းပြတင်းပေါက်နှင့် သစ်သားအိမ်
ပန်းချီကားလိုက်ကာချ။

ဆက်တင် - ခုတင်တစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်နှစ်လုံး။

ပါဝင်သူများ - ဒေါ်ညို၊ တူမောင်ထွန်းထွန်း၊ တူမသက်သက်။

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာဖွင့်)

(ဒေါ်ညိုနှင့် တူမသက်သက်တို့ ပြကွဒိန်ကို ဘော့ပင်
တစ်ချောင်းနှင့် မှတ်နေကြ။)

တူမသက်သက် ။ ။ ကြီးညိုရေ မအေးလှတို့ထားသွားတဲ့စက်ဘီး
လေးက ဒီနေ့ဆိုရင် ၆ လပြည့်ပြီ၊ အဲဒီ
စက်ဘီးလေးက တော်တော်သစ်တာနော်၊
သူတို့မရွေးနိုင်တော့ဘူး ဆုံးပြီဆိုတော့ သမီး
လိုချင်တယ်၊ သမီးကိုပေးနော်၊ သမီးလည်း
ကျောင်းသွား၊ ဈေးသွား စီးချင်လို့ပါ။

ဒေါ်ညို ။ ။ ပေးမှာပေါ့ သမီးရယ်၊ ကြီးညိုလည်း တစ်နေ့
တစ်နေ့ ပြကွဒိန်ကိုပဲ ကြည့်နေရတာ၊

ရက်တွေမြန်မြန်ကုန်ရင် သမီးလေးကို
စက်ဘီးလေး ရစေချင်လို့၊ ပေးဖို့စိတ်ကူး
ပြီးသားပါတော်၊ အခုတော့ သမီး စက်ဘီးလေး
ရပြီပေါ့။

တူမောင်
ထွန်းထွန်း
ဒေါ်ညို

။ ။ ကြီးညိုရေ ဒေါ်လေးဒေါ်ထွေးတင်ခြံကွက်
ကလည်း ရှေ့လဆို ပြည့်တော့မယ်နော်။
။ ။ အေး အဲ့ဒါ ကြီးညိုကို စာရင်းလေး
လုပ်ပေးဦး၊ ဘယ်နှလလောက်လိုသေးလဲ
ဆိုတာပါ။ ဗလာစာအုပ်ထဲမှာ အကြွေးစာရင်း
သေသေချာချာတွက်ကြည့်နော်၊ နောက်
၂ လဆိုရင် ရက်ပြည့်ပြီလို့ ထင်တယ်၊ မြန်မြန်
ရက်ပြည့်ပါစေ၊ ခြံနေရာလေးက ကုန်းမြင့်
ဆိုတော့လေ၊ မြန်မြန် ၂ လပြည့်ပါစေတော်။

တူမောင်
ထွန်းထွန်း၊
တူမသက်သက်

။ ။ (တစ်ပြိုင်တည်းအသံထွက်ပေါ်လာ)
ရက်တွေ မြန်မြန်ကုန်ပါစေ။

(အသံထွက်ပေါ်လာပြီး တူဝရီးသုံးယောက်ရယ်သံများနှင့်
အတူ)

(တီးလုံးတီးပြီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၄)

ဒေါ်ညိုနှင့်ရောဂါ

နောက်ခံ - အိမ်အတွင်းပြတင်းပေါက်နှင့် သစ်သားအိမ်
ပန်းချီကားလိုက်ကာချ။

ဆက်တင် - ခုတင်တစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်နှစ်လုံး။

ပါဝင်သူများ - ဒေါ်ညို၊ တူမသက်သက်။

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာဖွင့်)

(ခုတင်ပေါ်တွင် ဒေါ်ညို စောင်လေးခြုံပြီးအိပ်နေ။)

တူမသက်သက် ။ ။ ကြီးညို နေမကောင်းဘူးလား။

ဒေါ်ညို ။ ။ ကိုယ်လက်တွေ ကိုက်ခဲနေတယ် သမီးရယ်၊
လည်ချောင်းလည်း နာနေတယ်၊ အပူနာနဲ့
တူပါတယ်၊ ဝမ်းလည်းချုပ်နေတော့လေ၊
ဒီနေ့ မန်ကျည်းသီးနဲ့ထန်းလျက်ဖျော်
ဆားလေးခပ်ပြီး မန်ကျည်းဖျော်ရည်
လေးတော့ သောက်ဦးမှပါပဲ၊ ဆောင်းတွင်း
အပူကြွတာနဲ့တူတယ်။

တူမသက်သက် ။ ။ ဒါဆိုရင် သမီး မန်ကျည်းသီးနဲ့ထန်းလျက်
ရေစိမ့်ထားလိုက်တော့မယ်၊ ကြီးညို အားလေး
ရှိအောင် အိပ်လိုက်ဦးနော်။

ဒေါ်ညို ။ ။ အိပ်လို့ မဖြစ်သေးပါဘူးအေ၊ အတိုးတွေ
တောင်းတာက သမီးတို့နဲ့ မဖြစ်ပါဘူး၊
ဖိုးထောင်တို့ဆိုင်ကယ်က ဒီနေ့ လာရွေးမှာ၊
သူတို့လာရင် အဆင်သင့်လေးဖြစ်နေအောင်
စာရင်းတွက်ပေးထားရမှာပေါ့၊ အတိုးက
တော်တော်များမယ်သမီးရေ၊ မြန်မြန်
ရက်တွေကုန်တော့ ပိုက်ဆံတွေ မြန်မြန်ရတာ
ပေါ့ကွယ်။

တူမသက်သက် ။ ။ ညနေဆေးခန်းတော့ သွားပြလိုက်ပါဦး
ကြီးညိုရေ၊ သမီးတို့လိုက်ပို့ပေးမယ်နော်၊
လည်ပင်းက ဆရာဝန်နဲ့ပြလိုက်တာ
ကောင်းမယ်။

(ဒေါ်ညို ပြုံးနေသည့်မျက်နှာ ချက်ချင်း ညှိုးရောင်သန်း
လာသည်။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၅)

ဆရာဝန်ကြီးနှင့်ဆေးစစ်ချက်

နောက်ခံ - အိမ်အတွင်းပရိဘောဂပစ္စည်းပါ ပန်းချီကား
လိုက်ကာချ။

ဆက်တင် - ခုတင်တစ်လုံး၊ စားပွဲခုံတစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်
နှစ်လုံး။

ပါဝင်သူများ - အထူးကုဆရာဝန်ကြီးဦးမောင်မောင် (ခပ်ဝဝ၊
အရပ်ပုပု အသက် ၆၀ ခန့်ရှိ)၊ ဒေါ်ညို၊
တူမသက်သက်၊ သူနာပြုမလေးယဉ်ယဉ်။

(လိုက်ကာဖွင့်)

အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ။ ။ ရောဂါအနေအထားရဆိုရင်တော့
ဦးမောင်မောင် လည်ပင်းမှာ အကျိတ်တွေ့ရတယ်၊
ဒါပေမဲ့ ပိုပြီးသေချာအောင်
အသားစကို စစ်ဆေးရမယ်၊ အခု
အာတွင်း အာခေါင်ကနေ မှန်ပြောင်း
နဲ့ကြည့်တာတော့ အကျိတ်လေး
တွေ့တာ သေချာပါတယ်၊ အဲဒီတော့

လည်ပင်းကို ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်
ရအောင်နော်။

(အထူးကုဆရာဝန်ကြီးဦးမောင်မောင်နှင့် ဒေါ်ညိုတို့
ဇာတ်ခုံညာဘက်အတွင်းသို့ ဝင်သွား။)

(ဇာတ်ခုံပေါ်တွင် သူနာပြုမလေးယဉ်ယဉ်က လူနာနှစ်ဦးကို
သွေးပေါင်ချိန်ပေးထားပြီး ဆေးပေးနေ။)

(ဇာတ်ခုံညာဘက်မှ အထူးကုဆရာဝန်ကြီးဦးမောင်မောင်
နှင့် ဒေါ်ညိုတို့ ဝင်လာကြ။)

အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ။ ။ သန်ဘက်ခါလောက်ဆိုရင် ရောဂါ
ဦးမောင်မောင် အဖြေရပါပြီ၊ အခြေအနေပေါ်
မူတည်ပြီး ကုသကြတာပေါ့နော်၊
ကံတရားပေါ့ဗျာ။

ဒေါ်ညို ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီးရယ်၊ ကံတရား
ပါပဲ ကျေးဇူးပါရှင်၊ ကျွန်မတို့ကို
သွားခွင့်ပြုပါဦး။

(ဒေါ်ညိုနှင့် သက်သက်တို့ ဇာတ်ခုံဘယ်ဘက်သို့ဝင်သွား။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၆)

ဒေါ်ညိုဆေးရုံပေါ်တွင် ရောဂါကုသ

နောက်ခံ - ဆေးရုံအတွင်းပုံပန်းချီကား လိုက်ကာချ။

ဆက်တင် - ခုတင်တစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်နှစ်လုံး။

ပါဝင်သူများ - အထူးကုဆရာဝန်ကြီးဦးမောင်မောင်၊ ဒေါ်ညို၊
တူမသက်သက်။

(ဆေးရုံခုတင်ပေါ်တွင် ဒေါ်ညိုအိပ်နေ။)

(တူမသက်သက် ခုတင်ဘေး ကုလားထိုင်ဖြင့် ထိုင်ပြီး
လူမမာစောင့်။)

(ဇာတ်ခုံညာဘက်မှ ဆရာဝန်ကြီးဦးမောင်မောင် ဝင်လာ။)

ဆရာဝန်ကြီး ။ ။ လူနာဒေါ်ညို အိပ်နေလား။

ဦးမောင်မောင်

သက်သက် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ အိပ်နေပါတယ် ဆရာကြီးရှင်။

(သက်သက်က မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး)

ဆရာဝန်ကြီး ။ ။ လူနာက ရောဂါသိတဲ့အခြေအနေမှာ

ဦးမောင်မောင် ရောဂါက ကျွမ်းနေပြီလေ၊ ဒါပေမဲ့
အခု နောက်ဆုံးဓာတ်ရောင်ခြည်
ကင်တာတော့ လုပ်ရမယ်၊ လူမမာ

ကိုတော့ မပြောပါနဲ့၊ ကုသလို့
မအောင်မြင်ရင်တော့ အလွန်ဆုံး
တစ်နှစ်ပေါ့၊ အောင်မြင်ပါစေလို့
ဆုတောင်းပါ။ ဆရာကြီးတို့အစွမ်းကုန်
ကုသပေးမှာပါ။ မနက်ဖြန် ဓာတ်
ရောင်ခြည် ကင်ရမယ်၊ နံနက် (၇)
နာရီ အဆင်သင့်လုပ်ထားပါ။

သက်သက် ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီးရှင်။
(ဆရာဝန်ကြီးဦးမောင်မောင် ဇာတ်ခုံညာဘက်သို့
ပြန်ဝင်သွား။)
(ခုတင်ပေါ်၌ အိပ်နေသော ဒေါ်ညိုနိုးလာ။)

သက်သက် ။ ။ ကြီးညို နိုးပြီလား၊ ဆန်ပြုတ်လေး
သောက်တော့မှာလား ကြီးညို။

ဒေါ်ညို ။ ။ ဘာမှ စားချင် သောက်ချင်စိတ်ကို
မရှိပါဘူးကွယ်၊ ပါးစပ်တွေလည်း
ဘာမှ စားမကောင်းတော့ဘူး၊
ဟိုဘက်အခန်းကလူနာ သေသွား
တယ်နဲ့တူတယ်၊ နံနက်က အစောကြီး
လူနာရှင်တွေ ငိုနေသံကြားရတယ်၊
ဆေးရုံမှာလည်း မနေချင်တော့
ပါဘူးကွယ်၊ တစ်နေ့တစ်နေ့
ကင်ဆာရောဂါသည်တွေကို တွေ့မြင်

နေရတာကိုက စိတ်မချမ်းသာပါဘူး
သမီးရယ်၊ အမှန်တိုင်းပြောရင်
ကြီးညို လူ့ဘဝမှာ နေချင်သေးတယ်၊
၄ နှစ် ၅ နှစ်လောက်တော့ နေချင်
သေးတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ရောဂါက ကျွမ်း
နေပြီလား မသိဘူးနော်၊ တတ်နိုင်ရင်
အချိန်တွေကို ဆွဲထားပေးကြပါလား
သမီးရယ်၊ ဆွဲထားပေးလို့ရရင်
ကောင်းမယ်၊ အိပ်မက်ထဲမှာတောင်
'အချိန်တွေဆွဲထားပေးကြပါရှင်' လို့
အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းမိတယ်
သမီးရယ်။

သက်သက် ။ ။ ကြီးညိုရယ် ဒါတွေကို မတွေးပါနဲ့
နော်၊ ရောဂါက ကုသရင် ရမှာပါ။
ကြီးညိုကလည်း စိတ်ကို တင်းထား
ပါနော်။

ဒေါ်ညို ။ ။ ကြီးညို သိပါတယ် သမီးရယ်၊
ဆရာဝန်ကြီးပြောသွားတာတွေကို
ကြားလိုက်ပါတယ်၊ ကြီးညိုရောဂါက
ကျွမ်းနေပါပြီကွယ်၊ အလွန်ဆုံးနေရ
တစ်နှစ်ပေါ့၊ ကြီးညိုလေ စဉ်းစား
မိပါတယ် သမီး။

သက်သက်

။ ။ စကားတွေအများကြီး မပြောပါနဲ့၊
ကြီးညို မောနေပါ့မယ်၊ နားလိုက်
တော့နော်၊ မနက်ဖြန် ဓာတ်
ရောင်ခြည်လည်း ကင်ရဦးမှာ
ဆိုတော့လေ။

ဒေါ်ညို

။ ။ ကြီးညို စဉ်းစားမိတယ်။

(ဒေါ်ညို၏မျက်လုံးအစုံတို့က ဆေးရုံ၏ခုတင်ဘေးရှိ
နာရီနှင့်ပြက္ခဒိန်ပေါ်သို့ ရောက်သွား။)

ကိုယ်ရောဂါဝေဒနာခံစားရတော့
သေမင်းနောက်မပါချင်လို့ အချိန်
တွေဆွဲထားချင်မိတယ်၊ သူများ
ပစ္စည်းတွေကို အပေါင်ခံယူမိတုန်း
ကတော့ အပေါင်ဆုံးဖြစ်စေချင်လို့
အချိန်တွေကို မြန်မြန်ကုန်စေချင်
တယ်၊ အချိန်တွေမြန်မြန်ကုန်မှ
ပစ္စည်းတွေ ပိုင်ဆိုင်ရမှာလေ၊
တရားသဘောကို အခု ရောဂါ
ဝေဒနာခံစားရတော့မှ သဘော
ပေါက်နားလည်လာမိတော့တယ်၊
တကယ် ဝေဒနာခံစားရတော့
ဘယ်တူ၊ တူမကမှ ဝေဒနာ မျှယူ
ပါရစေဆိုပြီး လုပ်လို့မရပါဘူး၊
ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်သာခံရတဲ့ တရား

သဘောတွေကို နားလည်လာပါပြီ၊
ကြီးညို ဆေးရုံကနေ ဆင်းတော့မယ်၊
ကြီးညို လျှာစရာတွေ လျှာမယ်၊ ကြီးညို
အတွက် ကုသိုလ်တရားတွေ၊ ကြီးညို
ယူသွားစရာတွေ ပြင်ဆင်ဖို့ အိမ်ပြန်
ကြပါစို့ သမီးရယ်။

(ဘဝသံသရာသီချင်း တီးလုံးတီးပြီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၇)

ဒေါ်ညိုကုသိုလ်တွေယူသွားလေပြီ

နောက်ခံ - အိမ်အတွင်းပြတင်းပေါက်နှင့် သစ်သားအိမ်
ပန်းချီကားလိုက်ကာချ။

ဆက်တင် - ခုတင်တစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်သုံးလုံး။

ပါဝင်သူများ - ဒေါ်ညို၊ တူမောင်ထွန်းထွန်း၊ တူမသက်သက်၊
ဦးဘိုးအောင်၊ ဆရာတော်ကျောင်းမှ ဆရာတော်၏
ခမည်းတော် ဦးဘိုးအောင် (ဒေါ်ညိုဦးလေး
တော်စပ်သူ)
(ခုတင်ပေါ်တွင် ဒေါ်ညို ပက်လက်အနေအထားအိပ်နေ။)
(ခုတင်ဘေးကုလားထိုင်သုံးလုံးတွင် ထွန်းထွန်း၊ သက်သက်၊
ဆရာတော်၏ခမည်းတော်။)

ဒေါ်ညို ။ ။ ကြီးညိုရဲ့အတွင်းပစ္စည်းတွေထဲက တစ်ဝက်
ကို ရွာက ဘုန်းဘုန်းထံမှာ အပ်ပေးပါ။ အခု
လျှူခဲ့ပါ့မယ်၊ အဲ့ဒီပစ္စည်းတွေကို ရောင်းချပြီး
ရွာမှာ ဆွမ်းစားဆောင် ဆောက်ပေးပါ။
တစ်ဝက်ကတော့ သားထွန်းထွန်းနဲ့ သမီး
သက်သက်တို့ မောင်နှမနှစ်ယောက် ယူလိုက်ပါ။
ကြီးညို အမွေပေးခဲ့ပါတယ်၊ အခု နေနေတဲ့

အိမ်ကိုလည်း သမီးတို့မောင်နှမနှစ်ယောက်
နေကြပါတော့ကွယ်၊ အဓိကပြောချင်
တာက . . .

ဆရာတော်၏ ။ ။ မောနေမယ် မညို၊ စကားတွေ သိပ်မပြောနဲ့၊
ခမည်းတော်
ဦးဘိုးအောင်
သက်သက် နားလိုက်ပါဦး။

။ ။ မောနေပါ့မယ် ကြီးညိုရယ်၊ သမီးတို့
မောင်နှမနှစ်ယောက်က ကြီးညိုမှာတဲ့အတိုင်း
အကုန်လုံးစောင့်ရှောက်ပေးမှာပါ၊ ကြီးညို
တရားလေးမှတ်နေလိုက်ပါနော်။

ဒေါ်ညို ။ ။ တရားကို မှတ်နေပါတယ်၊ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာ
ငြိမ်းဖို့က တရားမှတ်ရင်းနဲ့ကို ငြိမ်းစေမှာပါ။
ဒါပေမဲ့ အဓိက ကြီးညိုပြောမှာ ကျန်နေ
သေးတယ်၊ ကြီးညို အပေါင်ခံထားလို့
အပေါင်ဆုံးသွားတဲ့ခြံ၊ အိမ်နဲ့ ပစ္စည်းတွေကို
ပိုင်ရှင်တွေခေါ်ပြီး ပြန်ပေးပေးပါနော်၊
သူတို့တွေရဲ့ပစ္စည်း အိမ်၊ ခြံ၊ မြေတွေကို
အပိုင်သိမ်းမိတဲ့အခါ သူတို့ မိသားစုတွေ
ပူလောင်ကြရမှာ၊ အဟွတ် . . . အဟွတ် . . .
(ချောင်းဆိုးသံ)

ဦးဘိုးအောင် ။ ။ မညို၊ စကားတွေသိပ်မပြောပါနဲ့၊ မောနေပြီ
နားလိုက်တော့။

ဒေါ်ညို

။ ။ ပြီးအောင်ပြောပါရစေ ဘကြီးအောင်ရယ်၊
 ကျွန်မလေ ဝဋ်တွေလည်နေတာ၊ သူများ
 အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ပစ္စည်းတွေသိမ်းဖို့ အချိန်တွေ
 မြန်မြန်ကုန်စေချင်ခဲ့မိတယ်၊ အခု ကိုယ်တိုင်
 လူ့လောကက စွန့်ခွာသွားရတော့မယ်
 ဆိုတော့ အချိန်တွေ ရပ်တန့်စေချင်
 လိုက်တာ၊ ဒီရုပ် ဒီခန္ဓာနဲ့ကို နှစ်မျိုးခံစား
 ခဲ့မိပါပြီ၊ သူတို့တွေ ဝမ်းသာပြီး မိသားစုတွေ
 ပျော်ရွှင်ကြပါစေ၊ သူတို့မိသားစုတွေ
 ပျော်ရွှင်ရင် ကျွန်မ ကုသိုလ်ရပြီလေနော်
 ဘကြီးအောင်။

ဦးဘိုးအောင်

။ ။ မညိုရဲ့ ဆွမ်းစားဆောင် ဆောက်ဖို့ကိစ္စ
 ကိုလည်း တာဝန်ယူတယ်၊ မျက်စိထဲမှာ
 ဆွမ်းစားဆောင်ကို မြင်လိုက်နော်၊ သံဃာ
 တွေ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေတာကို အာရုံပြုထားပါ
 မညို၊ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ ပြန်ရတဲ့သူတွေ ပျော်နေ
 တာကိုလည်း အာရုံပြုနေနော်၊ ပြုတဲ့ကုသိုလ်
 တွေကို ဘကြီးအောင်က သာဓု သာဓု သာဓု
 ခေါ်တယ် မညိုရယ်။

ဒေါ်ညို

။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု ပါရှင်၊ ဘဝအဆက်ဆက်
 ဒီလိုပူလောင်ပြင်းပြတဲ့ရောဂါဆိုးကြီးကနေ
 ကင်းဝေးရပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်၊

နေကောင်းကျန်းမာနေတုန်း ကုသိုလ်
 ကောင်းမှုလုပ်ဖို့ အားလုံးကို မှာပါရစေ။

(သာဓု သာဓု သာဓု ခေါ်သံနှင့်အတူ ဒေါ်ညို၏ ရုပ်ခန္ဓာ
 ငြိမ်သက်သွားသည်။)

(သက်သက်၊ ထွန်းထွန်းတို့၏ ငိုသံများနှင့်အတူ)
 (ဘကြီးအောင်၏ ကြေးစည်တီး အမျှဝေသံများဖြင့်)

(တီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

(ပြီးပါပြီ။)

ပန်သစ္စာဆိုနဲ့ပူးပါသည်

အခန်း (၁)

ရေကြီး၍ ဝမ်းနည်းယူကျုံးမရ

- နောက်ခံ** - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် အပြာရောင်ကောင်းကင် အဖြူရောင်တိမ်တိုက် ပိတ်ကားအောက်ခြေတွင် ရေတစ်သွင်သွင်စီးဆင်းနေသည့်မြစ် (ဗီဒီယို Projector ဖြင့်ပြထား)
- ဆက်တင်** - မြစ်ကမ်းပါးပြိုသည့်ပိတ်ကား (ဖြတ်ဆက်တင်)။
- ပါဝင်သူများ** - ဦးထွန်းလှ၊ မခင်ထွေး၊ ဘကြီးပန်း၊ ကျေးရွာ လူကြီးဦးညို၊ ဘွားသန်းယုံ။

(ပုဆိုးပိုင်းကို တိုတိုဝတ်ဆင်ထားပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ရွှံ့နွဲ့များ ပေလျက် သနပ်ခါးကို ခပ်ပျစ်ပျစ်လိမ်းထားသကဲ့သို့ မျက်နှာ များတွင်လည်း ရွှံ့များပေလျက်။)

ဦးထွန်းလှ ။ ။ ငါ့လက်သမားပစ္စည်းလေးတွေ နှမြောလိုက် တာကွာ၊ လွှဆို ဝယ်ထားတာမှ တစ်ပတ်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ အသစ်စက်စက်လေးကွာ၊

လက်သမားပစ္စည်းတွေက တို့မိသားစုအတွက်
ထမင်းစားဖို့ အရင်းအနှီးလေးတွေကွ၊
အခုတော့ ဒုက္ခရောက်ပါပြီ။

(ထဘီရေစိုနှင့် အင်္ကျီနွမ်းစုတ်နေသည့် ရှန်သားအပွင့်
အရောင်အဆင်းမလွင်တော့သည့်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသည့်
မခင်ထွေးက)

မခင်ထွေး ။ ။ တော်ပါတော့၊ ရှင့်လက်သမားပစ္စည်းတွေ
လည်း အခုလောက်ဆို မြစ်သာမြစ်တင်
မကတော့ဘူး၊ ချင်းတွင်းရော၊ ဧရာဝတီကပါ
တစ်ဆင့် ဘင်္ဂလားပင်လယ်ထဲ မျောလောက်
ရောပေါ့။ (ကျယ်လောင်သည့်အသံတို့က
ရေပြင်ကို လွှမ်းမိုးထားသယောင်)

ဦးထွန်းလှ ။ ။ ငါ့နှမြောလို့ပါ မိန်းမရယ်၊ အခုနေ ဒီပစ္စည်း
လေးတွေရှိရင် ကယ်ဆယ်ရေးကပေးထားတဲ့
တာပေါ်လင်အပြာရောင်အစလေးသုံးပြီး
လေးတိုင်စင်ကယ်ဆယ်ရေးတဲလေး အမြန်
ထိုးချင်တယ်၊ ကိုယ့်တဲလေးနဲ့ကိုယ်ဆိုတော့
ပြီးရောပေါ့၊ ကျန်တဲ့ဒုက္ခရောက်တဲ့သူ
တွေကိုလည်း တဲလေးတွေ ထိုးပေးချင်လို့
ပါကွာ၊ အခုလို ပြန်လည်ထူထောင်ရေး
ကာလမျိုးမှာက လက်သမားပစ္စည်း တူ၊ လွှ
တွေက အရေးပါအရာရောက်ပြီလေ

မခင်ထွေးရဲ့၊ နှမြောနေတာထက် အသုံးဝင်
ချိန်ရောက်လို့ တမ်းတနေရတာပါကွာ။

မခင်ထွေး ။ ။ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကို ဘယ်လိုတားလို့
ရမှာလဲတော်၊ တစ်ရွာလုံး ဘဝပျက်သွား
ကြတာပဲ၊ ရှင့်စေတနာကို လေးစားပါရဲ့၊
တော်၊ ဒါပေမဲ့ အခု ရွာမှာ လူတွေက နေရာ
မရှိတဲ့ဘဝတူတွေပါ။

ဦးထွန်းလှ ။ ။ ဘဝတူချင်း ကူညီပေးရတာပေါ့၊ အခုတော့
သူများတွေနေဖို့ အိမ်ဆောက်ပေးခဲ့တာ
အိမ်အလုံးပေါင်း အများကြီးရှိနေပြီ၊ အခု
ကိုယ်နေမယ့်အိမ်ကျမှ ကိုယ့်ဟာကိုယ်တောင်
မဆောက်နိုင်တော့တဲ့ ဘဝပါကွာ၊ ဆိုးလိုက်
တဲ့ဘဝ။

(ဝမ်းနည်းနေသည့် ရုပ်၊ အားငယ်
နေသည့်အသံတို့နှင့်) သဘာဝကပ်ဘေးကြီး
ကြုံရတာ ဝမ်းနည်းလို့ကိုမဆုံးဘူး၊ ကလေး-
ကလေးဝ ကားလမ်းတစ်လျှောက်လုံး အခုဆို
ရေပြန်ကျတော့ ရွံ့နွံတွေက နေရာအပြည့်
ယူထားလိုက်ကြတာ မြစ်ရေဝင်လမ်းကြောင်း
ပုံမှန်မဟုတ်တာလည်းပါတယ်၊ မြစ်ကြောင်း
တွေ ကျဉ်းပြီး မိုးကြီးလိုက်တာရယ်၊ မုန်တိုင်း
ဝင်လိုက်တာရယ်နဲ့ မြစ်ကမ်းပါးတစ်လျှောက်

မြေဆီလွှာတွေကို တိုက်စားလိုက်တာ အခု
ရေကျသွားကာမှ တို့ဆီမှာ ၂ ပေကနေ ၅
ပေအထိ ရွံ့နွံတွေကျန်ခဲ့တာ တော်တော်
ဆိုးဝါးပါတယ်။ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး
အတွက် တော်တော်အခက်ဖြစ်နေပါပြီ။
ဘယ်ကနေဘယ်လို အစဖော်ပြီးတော့ကို
လုပ်ရမှန်းတောင်မသိတော့ပါဘူး။

မခင်ထွေး ။ ။ တစ်သက်မှာတစ်ခါသာ ကြုံဖူးတာပါ။
ရေကြီးလည်း လှေကားထစ်မြုပ်ရုံလောက်ပါ။
အခုလိုမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံဖူးတော့ ရူးသွား
နိုင်တယ်တော်။

ဘကြီးပန်း ။ ။ ပတ်ဝန်းကျင်ရွာတွေထဲမှာတော့ တို့ရွာက
အဆိုးဆုံးပါပဲကွာ၊ ရွာကို ရေကြီးတုန်းက
လာကူညီတဲ့ ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့တွေတောင်
တော်တော်အံ့ဩသွားတာ၊ ရေကလည်း
ချက်ချင်းကြီးကို တိုးလာတာပါကွာ၊ ဖိုးအော်
တို့မိသားစုဆို ဘယ်လောက် ဝမ်းနည်းခံစား
နေရမလဲဆိုတာ တွေးမိပါတယ်။ အလှူလုပ်
မလို့ တစ်ရွာလုံးဖိတ်ထားတာ၊ အလှူမတိုင်ခင်
(၃) ရက်အလိုမှာ ဖြစ်သွားတာလေ၊ အခု
အိမ်ဆိုတာတောင် အစရွာလို့မရတော့ဘူး၊
မရူးသွားရုံဘဲရှိတော့မပေါ့ကွာ၊ မင်းလွန့်

အိမ်ဆောက်ပစ္စည်းလောက်ကတော့
စကားထဲ ထည့်ကို မပြောပါနဲ့တော့။

ကျေးရွာလူကြီး ။ ။ တို့ရွာလေးက လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေးလေး
ဦးညို ကောင်းတယ်၊ အဆင်သင့် အချိန်မရွေး
သွားလာလို့ကောင်းတယ်၊ ကလေး-ကလေးဝ

ကားလမ်းမိုင် (၂၀) သာသာရှိပေမယ့်
လမ်းလေးက တစ်နှစ်ထက်တစ်နှစ် ပိုကောင်း
လာလို့ တို့ရွာလေး ကံကောင်းပြီလို့
တွက်ထားတာကွာ၊ အခုတော့ ဒီရွာစဉ်
တစ်လျှောက်မှာ တို့ရွာလေးအခြေအနေ
အဆိုးဆုံး ဖြစ်သွားရတယ်၊ ဘညီတို့
တစ်သက်လုံး နေထိုင်လာခဲ့ကြတာ ရေ
မကြာခဏ ကြီးပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အိမ်တိုင်
ဖိနပ်ခုံအထိသာ ရေတိုးခဲ့တာလေ၊ အခုလောက်
တစ်ခါမှ မကြုံဖူးပါဘူးကွာ။

(ဘွားသန်းယုံက အညာဖျင်စကြီး ခေါင်းမှာပေါင်းထားပြီး
မျက်နှာတွင် သနပ်ခါးမရှိ၊ မျက်နှာပြောင်နှင့် ချည်သား
အပေါ်ထပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ထား၊ မျက်နှာတွင် အပူရိပ်များလွှမ်း၊
မျက်လုံးအိမ်တွင် မျက်ရည်များဝိုင်းလျက်။)

ဘွားသန်းယုံ ။ ။ ရေကြီးတော့မယ်၊ တောင်စောင်းပေါ်ကို
လာကြတော့လို့ သတိပေးအချက်ကိုလည်း
ကျုပ်တို့ စိတ်မပူခဲ့ကြဘူးတော်၊ အိမ်ခေါင်

တိုင်ကို အရေးကြီးတဲ့စာရွက် စာတမ်း၊
 လယ်မြေဂရံတွေ၊ မှတ်ပုံတင်၊ အိမ်ထောင်စု
 စာရင်းတွေ စုထားတဲ့ ပိုက်ဆံလေးတချို့၊
 နည်းနည်းပါးပါးလောက်ကိုတော့ အိမ်ခေါင်
 တိုင်ပေါ် ထိုးပစ်ခဲ့လိုက်တာလေ၊ အဝတ်
 တစ်ထည် ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ ထွက်လာလိုက်ကြ
 တာပါ။ ယူကျုံးမရပါဘူးတော်၊ ရွာဒေသခံ
 အများစု ပြင်းထန်တဲ့ရေနဲ့အတူ ရေတွေ
 တရိပ်ရိပ်တက်လာပြီး တစ်ရွာလုံး ရေစီးနဲ့
 မျောပါသွားတာမြင်ရတော့ ယူကျုံးမရ
 ဖြစ်မိပါတယ်၊ ဝမ်းနည်းမိတယ်။

(မျက်ရည်များကို ချည်တဘက်ကြီးနှင့် သုတ်သုတ်ပြီးငိုနေ။
 ဘွားသန်းယုံ၏ မြေးမနှစ်ယောက် အေးခင်နှင့် အေးရှင်တို့က
 သနပ်ခါးပါးကွက်ကျား ပျက်သည်အထိငိုနေ။)

ကျေးရွာလူကြီး ။ ။ မြစ်ရေပြင်ကိုကြည့်ပြီး တောက်တစ်ခေါက်
 ခေါက်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ ယူကျုံးမရဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊
 တစ်သက်မှာတစ်ခါ ကြုံဖူးခဲ့ကြရတယ်ကွာ၊
 တစ်ချိန်တစ်ခါက အောက်ပြည်အောက်ရွာ
 မြစ်ကျွန်းပေါ်ဒေသတွေသာ ရေဘေး
 ကြောက်စရာကောင်းတာလို့ ထင်ထားမိတာ
 လေကွာ၊ ကျုပ်တို့အညာဒေသဆိုတာဗျာ
 ဘယ်နှယ့် ရေကြီးတဲ့အရပ်ခလေ့မှ မဟုတ်
 တာဘဲ၊ အခုတော့ သဘာဝဘေးဒဏ်ကို

တစ်သမတ်တည်း မှတ်ထားလို့မရတော့
 ပါလားဆိုတာသိပါပြီဗျာ၊ အခုတော့ ဒုတိယ
 နာဂစ်ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ဦးထွန်းလှ ။ ။ နာဂစ်ကတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့လေ၊ ဧရာဝတီ
 တိုင်းတစ်ခုလုံးနီးပါးပေါ့၊ အသေအပျောက်
 လည်းများတယ်၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်ကို
 နောက်ဆို ကြုံလာရင် သင်ခန်းစာများများ
 ယူတတ်ကြမှဟေ့။

ကျေးရွာလူကြီး ။ ။ ဒါသင်ခန်းစာတွေပဲလေ၊ မထင်ရဘူးဆိုတာ
 မရှိဘူးပေါ့ကွာ၊ ကဲကဲ စကားတွေပြော
 ဝမ်းနည်းပူဆွေး ငိုကြွေးနေလို့ ဘာနဲ့ထမင်း
 သွားစားကြမှာတုန်း၊ အလုပ် လုပ်ကြရတော့
 မယ်၊ တစ်ကပြန်စကြရမယ်ဟေ့၊ တစ်ရွာလုံး
 ပြန်လည်ထူထောင်ကြိုးစားကြရမယ်ဟေ့။

(လူလင်ငယ်သွေးသီချင်းတီးလုံးတီး၍
 အခန်းပြောင်းပြီး ကားချ)

အခန်း (၂)

တန်းစီစနစ် ကျင့်သုံးတတ်ပါစေ

- နောက်ခံ** - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် ရွာဦးထိပ်ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် ရွာရိုးလမ်းမ ဝါးထရံကျူမိုးအိမ်များ (ဆလိုက် သို့မဟုတ် ဗီဒီယိုပြစက် Projector ဖြင့်ပြထား)။
- ဆက်တင်** - ဒူးပိတ်ရွှေ့တွင် မန်ကျည်းပင်ကြီးတစ်ပင် (ဖြတ်ဆက်တင်)။
- ပါဝင်သူများ** - ဦးထွန်းလှ၊ မခင်ထွေး၊ ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူး ဦးညို၊ ဆရာဝန်မလေးမေကျော့။
- ဦးထွန်းလှ** ။ ။ ပြန်လည်ထူထောင်ကြမယ်ဆိုရင်တော့ အခု လောလောဆယ် တစ်ရွာလုံး အရေပြား ယားနာတွေ ဖြစ်နေကြတာကို ပထမ ကုသရမယ့်အဖြစ်ပါပဲဗျာ။ နူရာဝဲစွဲဆိုသလို မျိုးပေါ့ဗျာ။ သဲဝဲစားတာတွေက တစ်ရွာလုံး နီးပါးပဲ။ ဖြစ်နေကြတဲ့ ရွာထိပ်က မအေးခင် သမီးလေးမြနှစ်ဆို ကိုယ်ဝန်ရင့်မာကြီးနဲ့ သူ့ ဒုက္ခကလည်း ကိုယ့်ရွာခံတွေက ဝိုင်းပူပေး

နေကြတာဗျာ။ မီးဖွားဖို့ကာလရောက်နေတဲ့ အတွက် ကိုယ်ဝန်သည်ကို အရေးပေါ် စောင့်ရှောက်ဖို့က လိုအပ်နေတာ။ ဘွားဘွားကြီး ဒေါ်သိန်းကလည်း လက်ကျိုးသွားတာ။ အခု ရက်သတ္တပတ် နှစ်ပတ်လုံးကို လက်ကျိုးတဲ့ ဒဏ်ရာနဲ့ ဒီအတိုင်းနေနေခဲ့ရတာတွေ။ ညဆို ကျိုးသွားတဲ့အရိုးက ကိုက်လို့ အော်နေ ရရတာယ်။ စိတ်မချမ်းသာရပါဘူးဗျာ။ ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူးကလည်း ကလေးမြို့ ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာနတော့ ဒီနေ့သွားပြီး အကျိုးအကြောင်း သွားတင်ပြတာပဲ။

မခင်ထွေး ။ ။ ညတိုင်ကျရင် အိပ်မပျော်ဘူးတော်၊ ဒုက္ခတွေ ရောက်နေတာများလှပြီတော်။

ဦးထွန်းလှ ။ ။ ပြောနေလို့လည်းပြီးမှာမှမဟုတ်တာ မိန်းမ ရယ်... ပြောရင်း ဆိုရင်း အုပ်ချုပ်ရေးမှူးနဲ့ ဘကြီးပန်းတို့တောင် မြို့က ပြန်လာကြပြီနဲ့ တူတယ်။ ဆရာဝန်တွေလည်း ပါလာကြတယ်။ ဝမ်းသာလိုက်တာကွာ။

(စကားဆုံးသည်နှင့် ဇာတ်ခုံဘယ်ဘက်မှ ကျေးရွာအုပ်ချုပ် ရေးမှူးနှင့် ဘကြီးပန်းတို့ ဝင်လာကြ။)

ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူး ။ ။ တစ်ရွာလုံးမှာရှိတဲ့ ဝေဒနာခံစားနေရတဲ့ ဦးညို၊ လူနာတွေ ကျန်းမာရေးအတွက် မြို့ကနေ လိုက်လာကြပြီး ဆေးကုပေးကြတော့မယ်။

အဲ့ဒါ ဒီအိမ်မှာ ခဏနားပြီးရင် ရွာထိပ်က ဆရာတော်ကျောင်းမှာ လူစုလိုက်ကြတော့၊ နောက်ပြီး အရေးကြီးဆုံးက လက်ကျိုးသွားတဲ့ ဘွားသိန်းနဲ့ မငိုက်မြနှစ်ကိုလည်း ဖြည်းဖြည်း တွဲခေါ်ခဲ့ကြနော်၊ နာရီဝက်လောက်နားပြီးရင် လူစုမယ်။

ဆရာဝန်မလေး ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ ရွာမှာ ဝေဒနာခံစားနေတဲ့ လူနာတွေအကုန်လုံး ခေါ်လိုက်ပါနော်၊ ဒီည ရွာမှာအိပ်ပြီး မနက်ဖြန်လည်း တစ်နေကုန် ဆေးကုသပေးပါ့မယ်၊ သန်ဘက်ခါနံနက် စောစောတော့ ကျွန်မတို့ ကျန်းမာရေး ကွင်းဆင်းကုသတဲ့အဖွဲ့ ပြန်ကြမှာပါ။ ပြီးရင် ဆရာတော်ကျောင်းကိုသာ လာခဲ့ကြပါတော့ နော်၊ ကဲ. . . အဘပန်း ကျွန်မတို့လည်း မနားတော့ပါဘူး၊ အချိန်လေးရတုန်း ဆရာတော်ကျောင်းကို သွားလိုက်ကြရအောင်။

မခင်ထွေး ။ ။ (ချောင်းဆိုးသံ တဟွတ်ဟွတ်နဲ့အတူ) ချောင်းတွေဆိုး ရင်တွေကျပ်နေတာ ရေကြီး ပြီးကတည်းကပဲ၊ ဆရာတော်ကျောင်း ရောက်ရင်တော့ ပထမဦးဆုံး ကျုပ်အရင် ပြမှဖြစ်မယ်တော်၊ မြန်မြန် သွားနေရာယူ ထားမှ။

ဆရာဝန်မလေး ။ ။ တန်းစီစနစ်နဲ့လူနာတွေ တန်းစီခိုင်းထားပါ။
မေကျော့ အထူးသဖြင့် ကျွန်မတို့ဆေးသွားကုနေတဲ့ ရွာတွေမှာ တန်းစီစနစ်ကို မကျင့်သုံးတတ် ကြဘူး၊ အခုတော့ ကျွန်မက ရောက်တဲ့ ရွာတိုင်းမှာ ကျန်းမာရေးစစ်ဆေးပေးရင် တန်းစီစနစ်ကို ကျင့်သုံးခိုင်းလို့ တော်တော် များများ ရွာသူရွာသားတွေ အခုဆို တန်းစီ စနစ်ကို ကြိုက်ကုန်ကြပါပြီ၊ ဒါကိုတော့ အကျင့်လေး လုပ်ရပါလိမ့်မယ်၊ ဒေါ်ခင်ထွေး အရင် သွားပြီး လူနာတွေကို တန်းစီ စောင့်ခိုင်းထားလိုက်နော်၊ အခု ကျွန်မတို့လည်း နောက်ကလိုက်လာကြမယ်။

(ကားလိပ်ချကာ အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး)

အခန်း (၃)

ဆေးကုသခြင်းနှင့် ပညာပေး

- နောက်ခံ** - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် ရွာဦးထိပ်ဘုန်းကြီးကျောင်းနှင့် ရွာရိုးလမ်းမ ဆလိုက် သို့မဟုတ် ဗီဒီယို Projector ဖြင့်ပြထား။
- ဆက်တင်** - ဆရာတော်ကျောင်းလည်း ရေမြုပ်ပျက်စီးနေ၍ သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်တွင် ဆေးကုသဖို့ ကုလားထိုင်နှစ်လုံးနှင့် စားပွဲခုံတစ်ခု၊ လူနာ ဆေးထိုးရန် ခုတင်တစ်လုံး၊ သစ်ပင်ကြီးကို ဖြတ်ဆက်တင် ပြုလုပ်ထား။
- ပါဝင်သူများ** - ဆရာဝန်မလေးမေကျော့နှင့်အတူ ကျန်းမာရေး ဦးစီးဌာနက ပါဝင်လာကြသည့် ဦးအောင်ခင်နှင့် သူနာပြုအနီမလေး နော်ဖောလား၊ ကျေးရွာ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဦးညို၊ ဘကြီးပန်း၊ ရွာသူ ရွာသား လူနာများ။
- ဆရာဝန်မလေး** ။ ။ ကျန်းမာရေးကတော့ တစ်ရွာလုံးနီးပါး မေကျော့ အရေပြားရောဂါနဲ့ ဝမ်းရောဂါတွေများတာ

တွေ့ရတယ်၊ အရေပြားယားယံကြတာ ကလည်း အမှန်ဆိုရင် ရေကြောင့်ပါ။ ရေကြီးတော့ ရေသန့်မရှိတာရယ်၊ ရေကျသွားပြန်တော့ သဲမြေ၊ နုန်းမြေ၊ ရွှံ့တွေ ကျန်ခဲ့ကြတာရယ်ကြောင့် အရေပြားမှာ သဲဝဲစားတာတွေ ယားယံ နေကြတာပါ။ ဝမ်းရောဂါကလည်း အဓိက ရေသန့်မသောက်ရတာပေါ့၊ ရေကို ကြိုချက်ပြီး မသောက်ကြဘူးလားမသိဘူး နော်၊ ရေကိုကြိုချက်သောက်သင့်တယ်။

နောက်အဓိကကျတာက ပြန်လည် ထူထောင်ရေးလုပ်နေချိန်မှာ အိမ်သာ အဓိကပါ။ အိမ်သာကို ချက်ချင်း မဆောက်ကြဘဲ လယ်ကွင်းမှာ သွားသွားပြီး ဖြေရှင်းနေကြတာ တော်တော်ဆိုးပါတယ်၊ အဲ့ဒီတော့ ယင်ကောင်နားမယ်၊ အဲ့ဒီက တစ်ဆင့် အစားအစာတွေကို နားပြီး ဝမ်းရောဂါဖြစ်ပွားကြတာ၊ ဖြစ်ပြန်တော့ လည်း ဝမ်းတွေ အလွန်အလွန်သွားမှ မြို့က ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတွေကို စောင်ကြီး တွေ အထမ်းလုပ်ပြီး ထမ်းလာကြတယ်၊ ပြီးတော့ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းရောက်တော့ လူနာက သွေးပေါင်ချိန်တွေကျ ဖြူဖပ်

ဖြူရော်ဖြစ်နေပြီလေ၊ ဒါကြောင့် ရွာမှာ
ဓာတ်ဆားရည် သောက်ကြပါ။

ဘကြီးပန်း ။ ။ ဆရာမလေးရယ် ဓာတ်ဆားဖျော်နည်းပါ
ပြောခဲ့ပေးပါဗျာ၊ အဘတို့ဖျော်တာ
မှားနေလားလို့ပါ။

ဆရာဝန်မလေး ။ ။ ဓာတ်ဆားအထုပ်တွေ အခုပေးခဲ့မယ်၊
မေကျော့ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း ဆောင်ထားကြပါ။
ဓာတ်ဆားဖျော်နည်းပါ ပြောခဲ့မယ်၊
ဓာတ်ဆား (၁) ထုပ်ကို ရေသန့်တစ်ဘူး၊
ရေသန့်မရရင် ကြိုချက်ပြီးသား ရေသန့်
တစ်ဘူးထဲကို ဓာတ်ဆား (၁) ထုပ်
ဖောက်ထည့်ပြီး တစ်နေ့အတွင်း သောက်
ရမှာနော်၊ တစ်နေ့ကို (၃) ဘူးလောက်
သောက်ပေးနိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါ။
မီးဖွားမယ့်မိခင်လည်း မွေးရက်ကနီးနေပြီ၊
တစ်ခါတည်း မြို့လိုက်ပြီး ဆေးရုံတက်နေ
လိုက်တော့နော်၊ မီးဖွားခင် ကျန်းမာရေး
လိုအပ်တာတွေလည်း စစ်ဆေးပေးမယ်၊
လက်ကျိုးနေတဲ့အဘွားလည်း လိုက်ခဲ့ပါ။
ဓာတ်မှန်ရိုက်ကြည့်ရမယ်။ ရွာက ကလေး
တွေ လက်သန့်ဖို့၊ လက်ကိုပြောင်အောင်
ဆေးကြောဖို့ မိခင်တွေ၊ ဆရာမတွေက
နေ့စဉ်သင်ကြားပေးပါနော်၊ တစ်ကိုယ်ရေ

သန့်ရှင်းရေးက အရမ်းအရေးပါပါတယ်၊
ဒါနဲ့ စကားမစပ် ဒီရွာမှာ ရွာခံ ကျေးရွာသူ
ကျေးရွာသားထဲက ကျန်းမာရေးဝန်ထမ်း
မရှိဘူးလား၊ ကျွန်မသိချင်လို့ပါနော်၊
ရွာသူထဲကရော ကျန်းမာရေးသင်တန်း
တွေ တက်ထားတာ၊ သားဖွားသင်တန်း
တွေ တက်ထားတာမျိုး၊ အဲ့ဒီလိုလူတွေ
မရှိဘူးလား။

ဘကြီးပန်း ။ ။ ရှိတော့ ရှိပါတယ် ဒေါက်တာရယ်၊
ကိုသောင်းထွန်း မသိတို့သမီးအကြီးမလေး
ရှိတယ်၊ သူက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ
အောင်ပြီးကတည်းက သူနာပြုတက္ကသိုလ်
တက်တာလေ၊ အခု ကျောင်းပြီးလို့
ရန်ကုန်မှာအလုပ်လုပ်နေတယ်၊ ဟိုမှာက
အဆင်ပြေတယ်လေ၊ ဆေးရုံမှာလုပ်နေ
တယ်၊ အချိန်ရရင် အပြင်ဆေးရုံ
တွေမှာလည်း အချိန်ပိုအလုပ်လုပ်တယ်
ပြောတယ်၊ သူ့မိဘတွေဆီတော့ ငွေပို့
ရွာပါတယ်။

ဆရာဝန်မလေး ။ ။ အခု သူ့မိဘတွေနဲ့ တွေ့ချင်တယ်ရှင်။
မေကျော့

ဘကြီးပန်း ။ ။ သူတို့ဇနီးမောင်နှံပါပဲ၊ လက်ကျိုးတဲ့
အဘွားသိန်းရဲ့ မြေးမလေးပေါ့။

အဘွားသိန်း

။ ။ ဒေါက်တာမလေးရယ် အဘွားတို့ရွာမှာ
 ပညာတတ်လေးတွေထွက်ပါတယ်။
 ကျောင်းဆရာမလည်းရှိတယ်၊ မြေးမလေး
 လိုသူနာပြုတက္ကသိုလ်တက်ပြီး နာမ်မလေး
 တွေလည်း ရွာကနေ ထွက်ပါတယ်။
 ဒါပေမဲ့ ကျောင်းဆရာမလေးကတော့
 ရွာကမူလတန်းလွန်ကျောင်းမှာ ဆရာမ
 ပြန်လုပ်နေတယ်။ ညဆိုရင် ရွာက
 ကလေးတွေကို စာပြန်သင်ပေးတယ်။
 ပညာရေးအတွက် မိဘတွေက စိတ်အေး
 ရတာပေါ့။ ရွာက ကလေးတွေကို
 ညပိုင်းဆို အကုန်ခေါ်ပြီးသင်ကြား
 ပေးတာ၊ မြေးမလေးကတော့ ရန်ကုန်မှာပဲ
 နေပါတယ်။ သူလည်း မအားရ မနားရဘူး
 ဆိုပဲ။ ပိုက်ဆံတော့ အိမ်ကို ပို့ပို့
 ပေးပါတယ်။

ဆရာဝန်မလေး
မေကျော့

။ ။ ရွာမှာ အခုလို ပညာတတ်လေးတွေ
 ထွက်တာ အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။
 နောက်ဆို ဆရာမလေးက ကျောင်းသူ
 ကျောင်းသားတွေကို ပညာသင်ပေးနေလို့
 ပညာတတ်တွေ ပိုထွက်လာမယ်ဆိုတာ
 ကျွန်မ ကြိုတွေးဆမိပါတယ်ရှင်။ အခု
 အဘွားသိန်းမြေးမလေးက ရေဘေးကြုံပြီးမှ

ရွာကိုတစ်ခေါက်တောင် ပြန်မလာဘူးလား
 အဘွား။

ဘွားသိန်းရဲ့သမီး
မသီ

။ (မျက်ရည်လေးဝဲလျက် အသံတုန်ရီစွာဖြင့်)
 ဒေါက်တာမလေးရယ် မပြန်လာပါဘူး။
 မိဘတွေတော့ ပိုက်ဆံပို့ပေးပါတယ်။
 ကျွန်မမှာလည်း လယ်မစိုက်နိုင်၊ ယာမလုပ်
 နိုင်တာ တစ်နှစ်လောက်ရှိနေပြီ။ အဆစ်
 အမြစ်တွေကိုက်လို့လေ၊ မီးယပ်ရောဂါလို့
 ပြောကြတာပဲ။ အဲ့ဒါတောင် သမီးကို
 ပြောပြပါတယ်။ အခု ဖုန်းတွေကလည်း
 ရွာတွေမှာပြောနေရတာကိုပဲ ဝမ်းသာ
 ရတယ်။ တစ်ချိန် သူ့ကျောင်းတက်တုန်းက
 ဆိုရင် မြို့ကို လူကြုံနဲ့ စာရေးပြီးပို့ရတာ
 လေ။ အခုတော့ လူကြုံနဲ့စာရေးပြီး ပို့စရာ
 မလိုတော့ပါဘူး။ ဖုန်းတွေရှိတာ ရွာသူ
 ရွာသားတွေ အဆင်ပြေနေကြပြီ။ သူ့ကိုတော့
 ဖုန်းဆက်လို့ရပါတယ်။ ခုနကတောင်
 ကျွန်မ ဆက်လိုက်သေးတယ်။ ရွာမှာ
 ဆရာဝန်မလေးရယ်၊ နာမ်မလေးတွေ
 ဆေးလာကုပေးနေကြလို့ အမေ့ကို ဆီးချို
 စစ်ကြည့်တော့ ဆီးချိုရှိနေတယ်လို့ ပြော
 လိုက်သေးတယ်။

ဆရာဝန်မလေး ။ ။ ဆီးချိုရှိတယ် ပြောပြလိုက်တော့ သူက
မေကျော့ ဘာပြောလဲ ဒေါ်လေးရယ်။

ဘွားသိန်းရဲ့သမီး ။ ။ သူက ဆရာဝန်ပေးတဲ့ဆေးကို ပုံမှန်
မသိ သောက်ပါတဲ့၊ ချိုတာတွေသိပ်မစားနဲ့တော့
လေတဲ့၊ သူလည်း ဒီနေ့ စပါယ်ရှယ်နာစ်
ငှားလို့ လူနာလိုက်ပြုစုနေတာတဲ့၊ ဩော်
မိဘဆိုတော့လေ ကိုယ့်ကိုသာ သူမကုပေး
နိုင်ဘူး၊ သူများက သူ့ကို ပိုက်ဆံတွေ
အများကြီးပေးပြီး သူ့ကို ပြုစုခိုင်းတာကို
စိတ်တော့ မကောင်းဖြစ်မိတာပေါ့လေ၊
ဒါပေမဲ့ သူအဆင်ပြေနေရင် ပြီးတာပါပဲ
လေ၊ မိဘကို ပိုက်ဆံလေးပို့တာကိုပဲ
ကျေနပ်သာစုခေါ်နေရပါတယ်၊ နံနက်
မိုးလင်းတာနဲ့ ဘုရားရှိခိုးပြီးရင် သမီးလေး
အတွက် မေတ္တာပို့ဆုတောင်းနေကျ
ပါတော်။

(စကားပြောရင်း မျက်ရည်လေးကျလာသည်ကို ဖျင်တဘက်
ဖြင့် သုတ်နေသည်။)

ဆရာဝန်မလေး ။ ။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့အမရယ်၊ ဒီလိုပါပဲ
မေကျော့ လောကကြီးက၊ ကျွန်မဆိုလည်း ကျွန်မ
မိဘတွေကို မပြုစုနိုင်ဘူး၊ အခု ဒီရွာက
ရွာသူရွာသား ကိုယ့်အမေ ကိုယ့်အဖေ
အရွယ်တွေကို ပြုစုရတာလေ၊ မြီးကောင်းကင်

ကြီးရဲ့အောက်မှာနေထိုင်ကြတဲ့ အဖေ
အရွယ် အမေအရွယ်တွေဟာ ကိုယ့်အဖေ
အမေတွေပဲ မဟုတ်လား၊ ဒီလိုမျိုးပါပဲ
သူလည်း ဟိုမှာ ဒီလိုပြုစုနေရတာပဲလေ၊
ဒါ ကျွန်မတို့ဝန်ထမ်းတွေ ကြုံတွေ့နေကျပါ၊
နောက်ဆိုရင် ရွာမှာ တိုက်နယ်ဆေးရုံတွေ
လာဆောက်ပေးတော့မှာ၊ အဲ့ဒီအခါကျတော့
သူလည်း ရွာကိုပြန်ပြီး အလုပ်လျှောက်ရင်
ကိုယ့်မိဘတွေနဲ့အတူတူနေကြရမှာပေါ့၊
တစ်နေ့ဖြစ်လာမှာပါ အမရယ် မငိုနဲ့တော့
နော်၊ လူနာတွေ ဆက်ကုလိုက်ဦးမယ်၊
ဘယ်သူ့အလှည့်လဲရှင်။

(လူနာများ တန်းစီစောင့်နေကြသည်။ ကုသပြီး လူနာ
တွေကလည်း အိမ်ပြန်ကြသေးဘဲ ကုသမှုကို ဘေးနားမှ ကြည့်ပြီး
ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေကြသည်။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီးကာ ပြည်ဖုံးကားပိတ်)

အခန်း (၄)

မိဘမေတ္တာ

- နောက်ခံ - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် ပြာလဲ့သောကန်ရေပြင်အပြည့် (ဆလိုက် သို့မဟုတ် ဗီဒီယိုပြစက် Projector ဖြင့်ပြထား)။
- ဆက်တင် - ဒူးပိတ်ရှေ့တွင် ထနောင်းပင်ကြီးတစ်ပင် (ဖြတ်ဆက်တင်) အပင်ကြီးအောက်ရေအိုးစင်လေးနှင့် ဝါးခုံတန်းလေးတစ်ခု။
- ပါဝင်သူများ - အဘွားသိန်း၊ မသီ။

မသီက ဝါးခုံတန်းလေးတွင် ခြေတစ်ဖက်တင်ကာ တစ်ဖက် အောက်ချထိုင်ပြီး ဖုန်းပြောနေသည်။

မသီ ။ ။ (အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်) သမီး အိမ်ထောင်ရေးကို အမေတို့ ဘာမှ မပြောလိုဘူး၊ သမီး ကြိုက်တာ သမီးယူပါ။ ဒါပေမဲ့ သမီးရယ် သူတို့ဘက်က ပိုက်ဆံရှိတယ်၊ သူတို့မိသားစုက ပိုက်ဆံချမ်းသာတယ်ဆိုတဲ့စကားနဲ့ ရွာကို ပြန်တာမကြိုက်ပါဘူးဆိုတဲ့ စကားတော့

သမီးမပြောပါနဲ့၊ အမေမခံစားနိုင်ဘူး၊ သမီးကို အမေတို့ပညာတွေသင်ပေးခဲ့တာပါ။ ပညာလေးတတ်တော့မှ ကိုယ့်ပညာနဲ့ ယောက္ခမလောင်းကြီး နေထိုင်မကောင်း ဆေးရုံပြုစုခိုင်းတာကို လုပ်ပြီး တိုဘက်က အပြုအစုတော်တော့ ငွေနဲ့သိမ်းပြီး တစ်သက်လုံးပြုစုဖို့ ဝယ်လိုက်တာကို ညည်းခံရနေပြီ၊ ကိုယ့်ရွာမှာ ဘာတွေ ဖြစ်နေတယ်၊ ရွာသူရွာသားတွေ ဘယ်လို ဒုက္ခရောက်နေတယ်ဆိုတာကို ထည့်မစဉ်းစားဘူး၊ ရပ်ကျိုး ရွာကျိုးကို ပြန်မကြည့်ဘူး၊ ယောက်ျားမယူရဘူးမဟုတ်ပါဘူး ယူပါ။ မိဘဆိုတာ ကောင်းတာမှန်တာနဲ့ အိမ်ထောင် ပြုရင် ကျေနပ်နေကြမယ့်သူတွေပါ။ ဒါပေမဲ့ အေ အခုဟာက ရွာကိုပြန်တာမကြိုက်ဘူး ဆိုတာကို လက်မခံနိုင်တာ၊ ငါ့မှာ နေထိုင် မကောင်းဖြစ်နေလို့ သားသမီးအဝေးမှာ ရှိလည်း ရောဂါကို ကြိုက်ခံတယ်၊ သမီးရယ် တစ်ရက်နှစ်ရက် ပြန်လာခဲ့ပါဦးလို့ ပြော မထွက်ဘူး၊ အခုတော့ ရပ်ကျိုးရွာကျိုးမပြောနဲ့ မွေးထားတဲ့အမေအရင်းကိုပါ ပစ်ထား နိုင်တဲ့ အသည်းမာတဲ့ ငွေမျက်နှာတစ်ခုကိုပဲ

ကြည့်တဲ့သမီး၊ မွေးရတာ ဝမ်းရေစပ်တာ
တစ်ခုပဲ အဖတ်တင်တယ်၊ ကျွေးမွေးပညာ
သင်ပေးလိုက်ရတာတစ်ခုပဲ အဖတ်တင်တယ်
ဟီး ဟီး ဟီး...။

အဘွားသိန်း ။ ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဒုက္ခမခံစမ်းပါနဲ့ မသီရယ်၊
ကိုယ့်မှာလည်း နှလုံးရောဂါတွေရော၊ ဆီးချို
ရောဂါတွေနဲ့ နေကောင်းမှဖြစ်မှာလေ၊
စပီကာဖွင့်ပြီး ပြောနေကြတော့ အမေ
အကုန်ကြားပါတယ်၊ သမီးမိုက်ချမ်းချမ်းသာသာ
ကြွယ်ကြွယ်ဝဝနဲ့ယူလို့ မိဘတွေက ဝမ်းသာ
ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့အေ ကိုယ့်ရွာကိုပြန်တာ
မကြိုက်ပါဘူးလို့ပြောတဲ့ ယောက္ခမလောင်း၊
ခင်ပွန်းလောင်းကိုတော့ သူပြန်ရှင်းမပြန်နိုင်
တာကို စိတ်မကောင်းတာပါ။ အခုအချိန်ဆို
ရွာမှာ ရေဘေးဒဏ်ခံကြရလို့ ဒုက္ခရောက်
ကြတယ်၊ သူများရွာတွေက အိမ်တွေ
လောက်ပဲ ရေမြုပ်တာ၊ တို့ရွာက ရွာလုံး
လိုက်ကိုပျောက်သွားတာ၊ တစ်ကနေ အကုန်
ပြန်စနေရတဲ့ ရွာလေးကိုတော့ သူသတိရသင့်
ပါတယ်တော်၊ ငါသာသူနေရာမှာဆို ခဏ
တော့ပြန်လာပြီး မိဘကိုအားပေးမိမှာလေ၊
အေးလေ လူတစ်ကိုယ်စိတ်တစ်မျိုးပေါ့၊
အမိုက်မ... အမိုက်မ... နောင်တတွေ

ရလိမ့်မယ်၊ တစ်နေ့ကျရင် နောင်တတွေ
ရလိမ့်မယ်။

(စကားပြောရင်း ဘွားသိန်းလည်း ငိုနေသည်။)

မသီ ။ ။ မင်္ဂလာဆောင်လည်း သူ မဖိတ်ရင် မသွား
တော့ဘူးအမေ၊ ဟိုဘက်က အရမ်းချမ်းသာ
တော့ သမီးတို့သွားလည်း မျက်နှာငယ်
ရမှာပဲ၊ နောက်ပြီး သူတို့က ဘယ်လိုဆောင်
မှာ ဘယ်နေဆောင်မှာ ပြောတာမဟုတ်ဘူး
အမေ၊ ဖိတ်မယ့်ပုံလည်း မပေါ်ဘူး၊ ငယ်ငယ်
လေးကတည်းက သမီးလေးဆိုပြီး ကိုယ်တွေက
ချစ်လိုက်ရတာ အခုတော့ မင်္ဂလာပွဲတောင်
မသွားရတဲ့ဘဝရောက်ပြီရော အမေရယ်။

အဘွားသိန်း ။ ။ စိတ်မကောင်းမဖြစ်နဲ့သမီး၊ ဒါအကုသိုလ်
ကုသိုလ်ဆိုတဲ့ တရားသဘောတွေပဲ၊ အမေ
ကြားတာတော့ ဟိုတစ်နေ့က သူ့အဖေကို
ဖုန်းဆက်တဲ့နေ့ကတည်းက ပြောတယ်တဲ့၊
အဖေတို့လည်း ရန်ကုန်ဆိုတော့ ခရီးဝေး
ပါတယ်တဲ့၊ ရွာကလည်း ရေဘေးသင့်
ထားတာဆိုတော့ အစစအရာရာ အဖေတို့
အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်ပါဘူးတဲ့၊ အဲ့ဒါမို့
မလိုက်လာကြနဲ့တော့နော်လို့ပြောသွားတာတဲ့
ကိုသောင်းထွန်းက သမီးစိတ်မကောင်းမှာ
စိုးလို့ မပြောတာ၊ အဲ့ဒီနေ့ကတည်းက

ပြောသွားပြီးပြီလေ၊ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ သမီးရယ်။

မသိ ။ ။ ရင်နာလိုက်တာ အမေရယ်၊ မွေးထားတာ တစ်ဦးတည်းသမီးလေးမို့ သူ့မင်္ဂလာဆောင်ကို မသွားရတော့ဘူးလား အမေ၊ ကျွန်မရင်ထဲ မချိုလိုက်တာ အမေရယ်။

အဘွားသိန်း ။ ။ တရားနဲ့ဖြေပါ သမီးရယ်၊ သွားတာတော့ သွားချင်ကြတာပေါ့၊ သူတို့မြို့က ကိုယ့်လို တောသူကို လက်ခံမှာမဟုတ်ပါဘူး၊ စိတ်ကို တစ်ခါတည်းဆုံးဖြတ်လိုက်၊ မသွားနဲ့တော့နော် သမီး။

(မသိ တဟီးဟီး... ငိုနေဆဲ၊ မျက်ရည်နှင့် နှာရည်တို့ကို ချည်တဘက်ဖြင့် သုတ်ရင်း။)

မသိ ။ ။ အမိုက်မ... အမိုက်မ ချမ်းသာချင်တဲ့မိန်းမ သမီးမိုက်။

(ကိုင်းထားသည့်ဖုန်းကို ခေါင်းပေါင်းတဘက်နဲ့ ပတ်လိုက်ပြီး မျက်ရည်များကို သုတ်၍)

(လိုက်ကာချ အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး)

အခန်း (၅)

ခင်မိုးသီမင်္ဂလာပွဲ

နောက်ခံ - အဆောက်အအုံလှပခုံညားသည့် မင်္ဂလာဆောင် ခန်းမကြီး။

ဆက်တင် - စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်များ၊ ပန်းအလှပင်ပန်းအိုးများ၊ ရောင်စုံမီးပန်းပွင့်များ။

ပါဝင်သူများ - သတို့သားမောင်အာကာကျော် (သတို့သားဝတ်စုံ၊ တောင်ရှည်ပိုးပုဆိုးအဝါရင့်၊ ပိုးတိုက်ပုံအဝါနု၊ မောင့်ကျက်သရေခေါင်းပေါင်းအဝါနု)၊ သတို့သမီး ခင်မိုးသီ (သတို့သမီးဝတ်စုံ၊ ထိုင်မသိမ်းပိုးချိတ် နှင့် ဆံထုံးတွင် စိန်ပန်းခိုင်များ ချထားသည်။ လက်ဝတ်ရတနာအစစ်များနှင့် ဝါရွှေနွယ်သွေး ဖြင့်လှနေသည့် သတို့သမီးလေး)၊ သတို့သား အမေနှင့်အဘွားတို့သည်လည်း အဝါရောင်များ ကိုသာ ဝတ်ဆင်ထားကြသည်။ သတို့သား၊ သတို့သမီး အခါတော်ပေးလျှောက်လှမ်းသော အခါတွင် သတို့သမီးမိဘများနေရာ၌ သတို့သား မိခင်၏ ညီအမအရင်း ဒေါ်ခင်ခင်ထားတို့ ဇနီး

မောင်နှံက အဝါရောင်ဖြင့် မင်္ဂလာလျှောက်လမ်း
ကို လျှောက်လှမ်းသည်။ အခါတော်ပေးသီချင်းကို
နိုင်ငံကျော် အဆိုတော်တစ်ဦးက သီဆိုနေသည်။
မင်္ဂလာအခါပေး လမ်းလျှောက်ပြီး ခုံကတ္တီပါ
ပေါ်ဝယ်ထိုင်နေစဉ်။

သတို့သား ။ ။ မိုးသီ ဒီနေ့ သိပ်လှတာပဲ မေမေက
မောင်အာကာကျော် လက်ဝတ်လက်စားတွေကို စိန်အစစ်
တွေနဲ့ပဲ မိုးသီကို ဆင်မြန်းတာလေ။
ရွှေဝါရောင်နတ်သမီးလေးလိုပဲ လှရက်
ပါပေ့ မိုးသီရယ်၊ မေမေတို့ ဘွားဘွား
တို့က မိုးသီကို လိုလေသေးမရှိ ထားကြ
တော့မှာလေ၊ မေမေ တောင်းဆိုတာ
လေးတော့ မိုးသီ စဉ်းစားပေးပါနော်။

(မင်္ဂလာခန်းမအတွင်း ဧည့်သည်များ များပြားလှသည်။
လူကုန်တန်အသိုင်းအဝိုင်းဖြစ်၍ စိန်ရောင်များ၊ ရွှေရောင်များ၊
ပလက်တီနန်အရောင်များက တဖျတ်ဖျတ် လင်းလက်နေသည်။)

သတို့သမီး ။ ။ ရွာက အဖေနဲ့အမေ အဘွားတို့ကို သတိရ
ခင်မိုးသီ လိုက်တာ။ (ရင်တွင်းစကား) အဖေ အမေ
အဘွားတို့လာရင် သိပ်ကောင်းမှာ။

(အတွေးများက ဝင်ရောက်နေရာယူလာပြီး ကိုအာကာကျော်
မေမေပြောသည့်စကားများကိုလည်း ပြန်လည်ကြားယောင်မိလိုက်
ပါသည်။)

(ဇာတ်ခုံ အတွင်းဘက်မှ ကိုအာကာကျော်၏အမေ
ဒေါ်တင်တင်ထား၏အသံ ထွက်ပေါ်ပေး။)

“သမီးမိုးသီ မင်္ဂလာဆောင်ကို သမီး
အဖေ အမေ၊ အဘွားတို့လည်း ခရီးဝေးတယ်၊
ဖိတ်မနေနဲ့တော့၊ လာလည်း ဒီခန်းမကြီး
ထဲမှာ သူတို့အသိမိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှ
မရှိဘူး၊ ဧည့်ခံစရာလည်းရှိမှာ မဟုတ်ဘူး
လေ” တဲ့ “ပြောရက်လိုက်တာနော်၊ သမီး
အရင်းလေးမိုးသီ ရှိနေပါတယ်ဆိုတာ
ကိုအာကာကျော်မေမေ မေ့သွားပြီလား ရှင်”
(မိုးသီရင်တွင်းစကား)
(ရင်တွင်းခံစားချက်စကားလုံးများ ပေါ်
ထွက်လာ။)

လက်ဖွဲ့ပစ္စည်းများ ခန်းလုံးပြည့်မျှ
ရရှိပြီး မင်္ဂလာသီချင်းသံများကလည်း
အသံမစဲ။ ဧည့်သည်ပရိသတ်များကြားမှ
မိုးသီ ပြုံးပြုံးပြနေရသည်။

(မင်္ဂလာတီးလုံးနှင့်အတူ လိုက်ကာပိတ်)

အခန်း (၆)

သဘောထားကွဲလွဲကြခြင်း

နောက်ခံ - ခမ်းနားထည်ဝါလှသည့်တိုက်ကြီးအတွင်း
ပရိဘောဂပစ္စည်းအလှအပများနှင့် နောက်ခံ
ပိတ်ကား။

ဆက်တင် - ဆိုဖာထိုင်ခုံလှလှများ၊ ပန်းအိုးအလှအိုးတစ်အိုး
စားပွဲပေါ်တွင် ထိုးထားသည်။

ပါဝင်သူများ - အာကာကျော်၊ ခင်မိုးသီ၊ အာကာကျော်၏မိခင်
ဒေါ်တင်တင်ထား၊ အာကာကျော်၏မိခင်အမေ
အဘွားလှိုင်။

ဒေါ်တင်တင်ထား ။ ။ သမီးကို ကိုယ့်သမီးလေးလိုချစ်လို့
ပြောနေတာပါ။ သမီးအလုပ်က
ထွက်လိုက်ပါဆိုတာ သမီးအတွက်
ငွေမလိုတော့ဘူး သူငွေးမလေး
ဖြစ်နေပြီ၊ သားနဲ့မယူခင်ကတော့
ထားပါတော့ကွယ်၊ အလုပ်ကို
စပါယ်ရှယ်နာစ်အဖြစ်နဲ့ နေ့ဆို

တစ်သောင်း၊ ညဆို နှစ်သောင်းနဲ့
လူနာပြုစုခဲ့ရတယ်၊ ဒါနဲ့ မေမေတို့လို
ပိုက်ဆံချမ်းသာတဲ့လူတွေနဲ့တွေ့တော့
သမီးကို ပြုစုရစိုက်တာတော်လို့
ဆိုပြီး မေမေတို့က မုန့်ဖိုးပိုပြီးတောင်
ပေးခဲ့ကြတယ်၊ အခု ဘာမှမလို
တော့ဘူးလေ၊ အစစအရာရာ
ပြည့်စုံတဲ့ဘဝ ရောက်နေပြီ၊ မေမေရယ်
အဘွားကိုပဲ သမီး ပြုစုပြီး အချိန်မှန်
ဆေးတိုက်၊ သွေးပေါင်ချိန်၊ ဆီးချို
စက်လေးနဲ့ ဆီးချိုစစ်ပေး၊ မေမေနဲ့
ဘွားဘွားအတွက်လည်း အဆင်ပြေ
နေပြီလေ၊ အဲ့ဒါမို့ အလုပ်က
ထွက်စာတင် ဘာမှ ရှည်ရှည်
ဝေးဝေးတွေ့မနေနဲ့၊ မနက်ဖြန်
ထွက်စာတင်တော့ သမီး။

အဘွားလှိုင်

။ ။ ဟုတ်တယ် သမီး၊ ဘာမဟုတ်တဲ့
လစာလေးနဲ့ လုပ်အားခကို မက်
မနေနဲ့၊ ထွက်စာတင်လိုက်တော့၊
အဘွားမှာ သမီးကိုပေးစရာအမွေ
တွေက တစ်ပုံကြီး၊ ထွက်လိုက်တော့။

ခင်မိုးသီ

။ ။ အလုပ်တော့ မထွက်ပါရစေနဲ့၊
ဘွားဘွားနဲ့မေမေ၊ သမီး ဒီကိစ္စကို
လုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး၊ သမီးမင်္ဂလာ

ဆောင်ကို မိဘတွေ မခေါ်တာကို သမီးဝမ်းနည်းမိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သမီး သည်းခံခဲ့ပါတယ်။ သမီး ရွာကို မပြန်ရဘူးဆိုတာလည်း သမီး သည်းခံခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အလုပ်က ထွက်လိုက် ဆိုတာတော့ သမီး လက်မခံနိုင်ဘူး။ သမီးကို နိုင်ငံတော် ကနေပြီး ပညာတွေသင်ပေးလိုက် တယ်။ ကျန်းမာရေးကုသပြုစုဖို့ ပညာတွေ သင် ပေးလိုက် တယ်။ ငယ်စဉ်တောင်ကျေးကလေးဘဝက စပြီး ကျောင်းပြီးတဲ့အထိ ရွာက မိဘတွေက ပညာသင်ပေး ပညာသင် စရိတ်တွေ ပေးပို့ပြီး သူတို့မှာ တောင်ယာလယ်လုပ်၊ နေပူမရွှောင် မိုးရွာမရွှောင်ဘဲ ချွေးနည်းစာနဲ့ ရတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ သမီးကို ကျောင်းစရိတ် ထောက်ပံ့ခဲ့တယ်။ အမေဆို နှလုံး၊ သွေးတိုး၊ ဆီးချိုရှိနေပြီ။ သမီး တစ်ခါမှ သွားမကြည့်ခဲ့ရ၊ မပြုစု ခဲ့ရဘူး။ ဒီမှာ နံနက်မိုးလင်းတာနဲ့ အဘွားတို့၊ မေမေတို့ကို ဆီးချို စစ်ပေး၊ ညဆို အိပ်ရာဝင်ခါနီး

သွေးပေါင်ချိန်တိုင်းပေး လုပ်တိုင်း အမေ့မျက်နှာကို သမီး ဖျတ်ခနဲ သွားသွားတွေ့မိတယ်။ သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါအမေလို့လည်း ရင်ထဲ ကနေ ပြောမိတယ်အမေ၊ ဒါပေမဲ့ တတ်ထားတဲ့ပညာလေးနဲ့ အမေ အရွယ်၊ အဘွားအရွယ်တွေကို လုပ်ပေးတာ ကုသိုလ်ရတယ်ဆိုပြီး ဆေးရုံမှာလည်း သည်သဘောမျိုး ထားပြီး ကုသပေးခဲ့တယ်။ သမီးရဲ့ ပညာတွေက လူတစ်ဦးတစ်ယောက် ထဲကို ပြုစုဖို့မဟုတ်ဘူး မေမေ၊ သမီး ပညာလေးနဲ့ ဆေးရုံမှာရှိတဲ့သူတွေ ကို သမီး ပြုစုကုသပေးရမှာပဲ။ စပါယ်ရှယ်နာစ် မလိုက်နဲ့ဆို သမီး မလိုက်ဘူး။ ဆေးရုံကလူနာတွေကို တော့ သမီးပြစ်မထားနိုင်ဘူး မေမေ၊ သမီးပညာက မေမေ တစ်ယောက်ထဲကိုပြုစုဖို့ (၂၄) နာရီ လုံး မေမေ့အတွက်ကိုပဲ ကုသဖို့ သင်ခဲ့တာ မဟုတ်တဲ့အတွက် သမီး အလုပ်မထွက်နိုင်ဘူး။

ဒေါ်တင်တင်ထား

။ ။ အောင်မလေးတော် ကြီးကြီး
ကျယ်ကျယ်စကားတွေ ပြောနေ
ပါလား၊ စကားတွေက တန်ဖိုးကြီးလှ
ချည်လား၊ ဒီမှာ အလုပ်ကို ဆက်
လုပ်နေဦးမယ်ဆိုရင် ငါ့သားနဲ့
မပေါင်းနဲ့တော့၊ ညည်းလည်း
ဂျောင်းပေတော့၊ ညည်းတို့ရွာကို
ဂျောင်းပေတော့ ကောင်မရေ။

ခင်မိုးသီ

။ ။ သမီးကို ကောင်မတွေ ဘာတွေနဲ့
ပြောစရာမလိုပါဘူး မေမေ၊ ယူခါစက
အန်တီမခေါ်ရဘူး၊ မေမေ ခေါ်ဆိုလို့
သမီးချက်ချင်း မေမေခေါ်ပါတယ်၊
သမီး အခု စကားပြောနေတာလည်း
မေမေဆိုပြီး ပြောနေတာပါ၊ အလုပ်
မထွက်နိုင်ပေမဲ့ မေမေဆိုပြီး
ပြောနေတာပါ။ သမီးကို ကောင်မတွေ
ဘာတွေပြော ဂျောင်းပေတော့
ညည်းရွာကိုလို့ ပြောရလောက်အောင်
သမီးက လမ်းဘေးကမိန်းမ
တစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး မေမေ၊
သမီး ဘာပစ္စည်းမှ မယူသွားဘူး၊
အဝတ်တစ်ထည်ကိုယ်တစ်ခုနဲ့ပဲ
သမီး ဆင်းသွားပါ့မယ်၊ အဝတ်အစား

တွေက မေမေတို့ အသစ်ချုပ်ပေး
ထားတာတွေမို့ မယူသွားတာပါ၊
သမီးအပျိုဘဝကတည်းက ချွေးနည်း
စာနဲ့ချုပ်ထားတဲ့ အဝတ်အစားလေး
တွေရှိပါတယ်၊ သမီးအဆောင်ကို
ပြန်ပြီး ခွင့်ယူပြီး ရွာကမိဘတွေဆီ
ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်။

ကိုအာကာကျော်

။ ။ မိုးသီ မင်းက မေမေဒါလေးပြော
တာကို စိတ်ဆိုးရတယ်လို့ကွာ၊ မင်း
အတွက် စေတနာထားမှန်း မသိဘူး။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ကိုအာကာကျော်၊
ကျွန်မ စေတနာတွေကို တန်ဖိုးထား
တတ်လာပါပြီ၊ ကျွန်မမိဘတွေဆီ
ပြန်လိုက်ပါဦးမယ်။

(ခင်မိုးသီ၏ မြန်ဆန်သည့်လှုပ်ရှားမှုများနှင့်အတူ အိမ်
အတွင်းမှ ထွက်ခွာသည်။)

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးနှင့် ကားချ)

အခန်း (၇)

အဖေရွာဆီ သမီးပြန်လာပြီ

- နောက်ခံ - ပျဉ်ထောင်အိမ်အသေးအပြည့် ပန်းချီကား
လိုက်ကာချ။
- ဆက်တင် - ခုတင်တစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်နှစ်လုံး။
- ပါဝင်သူများ - ခင်မိုးသီ၊ မိခင်ဒေါ်သီ၊ အဘွားဒေါ်သိန်း၊ ဖခင်
ကိုသောင်းထွန်း။

(တီးလုံးဆုံးသည်နှင့် ပြည်ဖုံးကားဖွင့်လိုက်ရာ အိပ်ရာပေါ်
တွင် လှဲနေသည့် ဒေါ်သီဘေးတွင် ခင်မိုးသီငိုနေ။)

အဘွားဒေါ်သိန်း။ ။ ဖြစ်ရတယ် မြေးမလေးရယ်၊ လာမယ်
ဆိုရင်လည်း ကြိုတင်အကြောင်းကြားပေါ့၊
ဆိုင်းမဆင့် ဗုံမဆင့်နဲ့တော်၊ အခု ဒါဆိုရင်
သမီးက ယောက်ျားနဲ့ကွဲလာတာပေါ့၊ စိတ်
မညစ်နဲ့သမီး၊ မြို့ကသူဌေးတွေက အဘွား
တို့ကို မင်္ဂလာဆောင် မလာခိုင်းဘူး
ဆိုကတည်းက သူတို့စိတ်တွေကို ရိပ်မိ
နေပါပြီ သမီးရယ်၊ သူတို့တွေက

ငွေဂုဏ်မောက်ကြတာ၊ သူတို့ကိုပြုစုဖို့
မြေးမလေးကို အိမ်မှာ ဆေးကုသပေးဖို့
အတွက် ရုပ်ချော ပညာတတ်လေးဆိုပြီး
အပိုင်ဝယ်လိုက်တာကိုကွယ်၊ မြေးမလေးကို
အဘွားစိတ်ဆိုးခဲ့မိတာ မှားပါတယ်၊
တကယ်တော့ မြေးမလေးရဲ့စိတ်ဓာတ်က
တတ်ထားတဲ့ ဆေးပညာတွေဟာ လူ
တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက် မဟုတ်ဘူး။
ကိုယ့်အမေအရွယ်၊ ကိုယ့်အဖေအရွယ်၊
ကိုယ့်အဘွားအရွယ် အကုန်လုံးကို ကုသ
ပြုစုပေးဖို့ ပညာတွေသင်ပေးလိုက်တဲ့
တိုင်းပြည်ကို ကျေးဇူးပြန်ဆပ်ချင်လို့
ဆိုတာကတော့ အဘွား ချီးကျူးတယ်ကွယ်။
မြေးမလေးလာတော့မှ သမီးမသိလည်း
ပြုံးတော့တယ်၊ မသိကို ဆေးကုပေးဦး၊
ခွင့်ရတုန်းလေးနေပြီး ကုသပေးရင်
မြေးမလေးအမေ နေကောင်းကျန်းမာ
လာမှာ သေချာတယ်။

ခင်မိုးသီ

။ ။ အမေနေကောင်းသွားမှာပါ၊ သမီး အစွမ်းကုန်
ပြုစုကုသပေးမယ်နော်၊ ဆီးချို၊ သွေးတိုး၊
နှလုံးအတွက် လိုအပ်တာတွေ အကုန်လုပ်
ပေးမယ်၊ အဖေကတော့ ကျန်းမာရေး
ကောင်းလို့ တော်သေးတာပေါ့နော်၊ ရွာမှာ

လည်း နေမကောင်းတဲ့ အမျိုးတွေ
အကုန်လုံး ညနေကျရင် တစ်အိမ်တက်
တစ်အိမ်ဆင်း ကုသပေးမှာပါ အမေရယ်၊
အမေ သမီးကို ခွင့်လွှတ်ပါလို့ပဲ သမီး
တောင်းဆိုပါရစေ၊ သမီး အသိဉာဏ်
ရှိပါတယ်မေမေ၊ သမီး ဆုံးဖြတ်တတ်
ပါတယ်။

(ဇာတ်ခုံတယ်ဘက်မှ ခင်မိုးသီငယ်သူငယ်ချင်း အေးအေးလွင်
ဝင်လာ။)

အေးအေးလွင် ။ ။ သူငယ်ချင်းရယ် မတွေ့တာကြာတော့
လှလာလိုက်တာအေ၊ ပညာတတ်ကြီး
ဖြစ်နေတော့ တစ်သွေးတစ်မွေးကို လှနေ
တော့တာပဲ၊ ငါ့ကိုရော ခင်သေးရဲ့လားအေ၊
ရွာထဲက နင်ရောက်နေတယ်ပြောကြလို့
ငါလာတွေ့တာပါသူငယ်ချင်းရယ် ဝမ်းသာ
လိုက်တာ။

ခင်မိုးသီ ။ ။ ဝမ်းသာတာပေါ့ဟယ်၊ ငါအမြဲသတိရနေ
ပါတယ်၊ ဒီည လပြည့်ရက်ဆိုတော့
နင်တို့အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်လေးမှာ ငါတို့
လက်ဖက်သုပ်စားရအောင်နော်၊ အရိုးလေး
ကိုပြောလိုက်ဦး မုန့်ဆီကြော်စားချင်တယ်
လို့၊ ညကျ ငါလာခဲ့မယ်၊ နောက်ပြီး တို့ရွာ
တစ်ရွာလုံးကို ဝါးမျိုသွားတဲ့ မြစ်သာမြစ်

ကြီးကိုလည်း သွားကြည့်ဦးမတော့၊ အင်း
ရွာကိုလာတုန်းက ကြည့်လိုက်တော့
မြစ်သာမြစ်ကြီးက သူမဟုတ်သလိုဘဲ
အိုင်တင်ကကောင်းသား၊ အခုတော့
တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်နဲ့လေ၊ ရွာမှာ သစ်ပင်
ပေါက်လေးတွေတောင် စိမ်းစိမ်းစိုစို
မရှိကြတော့ဘူး။ အပင်အိုကြီးတွေ
ကျန်နေလို့ တော်သေးတာပေါ့၊ အဲ့ဒါ
ရသလောက် သစ်ပင်လေးတွေလည်း ငါ
ဦးဆောင်ပြီး စိုက်သွားမယ်၊ အို... ငါ
ရွာမှာလုပ်ပေးစရာတွေ အများကြီးပါဟယ်၊
ငါ့ရွာအပေါ်မှာ တင်နေတဲ့အကြွေး ဆပ်လို့
ကုန်ပါ့မလားတောင် မသိဘူး၊ သူငယ်ချင်း
ခင်ဦးနဲ့တွေ့ရဦးမယ်၊ သူကတော့
ကျောင်းဆရာမဘဝနဲ့ ရွာက ကလေးတွေ
ကို စာသင်ပေးနဲ့ ကုသိုလ်တွေရလို့
ဝမ်းသာပါတယ်၊ အမေ့ကို ဆေးကုလို့
ပြီးရင် ခင်ဦး စာသင်ကျောင်းကို
လိုက်သွားလိုက်ဦးမယ်၊ အေးအေးလွင်ရေ
နင်လည်းလိုက်ခဲ့၊ အခုတော့ အမေ့ကို
ဆေးထိုးပေးလိုက်ဦးမယ်။

(တေးဘုမ္မာသီချင်းတီးလုံးလေးတီးပြီး ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၈)

ပြန်လည်ထူထောင်ရေးရွာရဲ့ စာသင်ကျောင်း

နောက်ခံ - ဝါးထရံကာအပြည့်။

ပါဝင်သူများ - ကျောင်းဆရာမခင်ဦး (အင်္ကျီအဖြူ၊ ထဘီအစိမ်း
ဝတ်ထား၊ ဆံပင်ကို သပ်ရပ်စွာထုံးဖွဲ့)၊ ခင်မိုးသီ၊
သူငယ်ချင်းအေးအေးလွင်၊ ကျောင်းသူ၊
ကျောင်းသားများ။

(ကားလိုက်ကာဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ဆရာမခင်ဦး အဖြူ
အစိမ်းဝတ်စုံလေးနှင့် ကလေးများကို စာတိုင်ပေးနေသည်။)

ဆရာမခင်ဦး ။ ။ ဇွန်ပန်းရံအနီး။

ကလေးများ ။ ။ (သံပြိုင်လိုက်ဆို)
ဇွန်ပန်းရံအနီး။

ဆရာမခင်ဦး ။ ။ နွံထဲ၌ လှည်းဘီးကျံနေသည်။

ကလေးများ ။ ။ (သံပြိုင်လိုက်ဆို)
နွံထဲ၌ လှည်းဘီးကျံနေသည်။

(ဇာတ်ခုံညာဘက်မှနေ၍ ခင်မိုးသီနှင့် အေးအေးလွင်တို့
ဝင်လာကြသည်။)

ခင်မိုးသီ

။ ။ မင်္ဂလာပါဆရာမ၊ စာသင်ချိန်အတွင်း
ဧည့်သည်လာရတာ အားနာပါတယ်ကွာ၊
ဒါပေမဲ့လည်း ဒီဧည့်သည်က အထူး
ဧည့်သည်ဆိုတော့ ခွင့်လွှတ်ပါနော်။

ဆရာမခင်ဦး

။ ။ ဟယ်... သူငယ်ချင်းရယ်၊ သူငယ်ချင်းကို
တွေ့ရလို့ အရမ်းဝမ်းသာတယ်၊ တွေ့ချင်
နေတာကြာပြီ၊ သတိရတယ်သူငယ်ချင်း
ရယ်၊ အခု သူငယ်ချင်း ရွာကိုရောက်တော့
ရွာက ဆရာတော်ကအစ လူကြီး ကလေး
အကုန် ဝမ်းသာနေကြတာ၊ ရွာသူရွာသား
တွေရဲ့ ကျန်းမာရေးလည်း တိုးတက်
ကောင်းမွန်လာတော့မယ်၊ ကျန်းမာရေး
ဗဟုသုတတွေလည်း သူငယ်ချင်းပြောလို့
သိကုန်ကြမယ်၊ တို့ရွာလေး လှပလာပြီနော်။

ခင်မိုးသီ

။ ။ နင် အဲ့ဒီလိုပြောတော့ ငါ စိတ်မကောင်း
ဘူး၊ ငါလေ ရွာအတွက် အကြွေးဆပ်ရဦး
မယ်၊ သူငယ်ချင်းက သိပ်တာဝန်ကျေတာပဲ
ဂုဏ်ယူတယ် သူငယ်ချင်းရယ်၊ တို့က ခွင့်
(၁) လပဲယူခဲ့တာဆိုတော့ (၁) လပြည့်ရင်
ရန်ကုန်ပြန်ရတော့မှာ အဲ့ဒီအတွက် မိဘ
တွေနဲ့ ရွာကို ပစ်ထားခဲ့ရတော့မှာလေ၊
အမေလည်း အခုဆိုရင် နေကောင်းသွား
ပြီလေ၊ သူ့ကို သေသေချာချာ ဂရုတစိုက်

ပြုစုသွားဦးမယ်။ ဒါနဲ့ တို့ရွာမှာ ဒီနှစ် (၁၀) တန်း သုံးယောက်အောင် တယ်ဆို ဂုဏ်ထူးတောင်ပါတယ်လို့ အမေက ပြောတယ်။ အဲ့ဒါ သူငယ်ချင်းက ညဘက်ကြရင် ဘာသာစုံသင်ကြားပေး နေတာတဲ့လေ။ သူငယ်ချင်းရယ် တို့ရွာ အပေါ် တာဝန်ကျေလိုက်တာဟယ်။ ငါ မျက်ရည်တောင် ဝဲမိပါတယ်။

ဆရာမလေး
ခင်ဦး

။ ။ တို့တွေမှ မကူညီ မစောင့်ရှောက်ရင် ဘယ်သူက လာကူညီစောင့်ရှောက်မှာလဲ မိုးသီ၊ ဒါကိုတော့ မိုးသီ သိထားပါဟယ်။ မြစ်သာမြစ်ကြီးရှိနေသရွေ့ ရွာသူရွာသား တွေ တောင်ယာလယ်လုပ်ကိုင်စားသောက် နေရပေမယ့် ဒီနှစ်ကို မြစ်သာမြစ်ကြီးက သစ္စာမရှိလိုက်တဲ့အခါ တစ်ရွာလုံး တစ်နာရီအတွင်း ရွာလုံးပျောက်ခဲ့ရတယ်။ မထင်မှတ်ထားဘူးလေ။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထ ပြန်ကြိုးစားခဲ့ကြတယ်။ အစိုးရအဖွဲ့အစည်း တွေက လိုအပ်တာတွေ ချက်ချင်းကူညီ ကြတယ် သူငယ်ချင်း၊ စိတ်တော့မဆိုးပါနဲ့ သူငယ်ချင်းရယ်။ အဲ့ဒီအချိန်က တို့ရွာမှာ ကျန်းမာရေးအတွက် အတော်ဒုက္ခရောက် ခဲ့ကြတယ်။ အမိအဖကယ်ပါလို့ အော်ဟစ်

ပြီး ဝေဒနာခံစားခဲ့ကြရတယ်။ နင့်အဘွားဆို လက်ကျိုးသွားတာ သနားပါတယ်။ ညလုံး ပေါက်အော်ပြီး ညည်းနေရှာတာ၊ အသက် (၇၀) အရွယ်ကြီးလေ၊ သနားလိုက်တာ၊ နင်လေ ရက်စက်ခဲ့တယ်။ ရွာကို သတင်း လေးတောင် မေးဖော်မရတာကို ငါ ဝမ်းအနည်းဆုံးပဲ မိုးသီ... ဝမ်းအနည်း ဆုံးပဲ။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ငါတောင်းပန်ပါတယ် သူငယ်ချင်းရယ်၊ အဲ့ဒီအတွက် ငါ့ကိုယ်ငါလည်း ခွင့်မလွှတ် နိုင်ဘူး၊ ငါ ဒီအကြွေးကို ပြန်ဆပ်မှာပါ။

ဆရာမလေး
ခင်ဦး

။ ။ ခုနက ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူးဘညို ကလည်း ပြောပြပါတယ်။ တို့ရွာကို ရှေ့နှစ်မှာ တိုက်နယ်ဆေးရုံဆောက်ဖို့ ညွှန်ကြားစာကျလာပြီတဲ့။ ဆောက်ရင် တစ်နှစ်စီမံကိန်းအတွင်း ပြီးတာနဲ့ ရွာကို အပ်ရမှာလေ။ အဲ့ဒီမှာ နင့်အလုပ် ပြောင်းရွှေ့ကြည့်လိုက်ပါလား မိုးသီရယ်၊ ငါလည်း ဆရာမသင်တန်းက ပြီးပြီးချင်း ရွာမှာ မူလွန်ကျောင်းဖွင့်ခွင့် ရတာ လျှောက်လွှာတင်တာလေ။ အခုအချိန်မှာ ကိုယ့်ရွာ ကိုယ့်ဒေသကို ဦးစားပေးပြီး တာဝန်ခန့်အပ်ပေးနေတာမို့ သူငယ်ချင်း

အဆင်ပြေပြီနော်၊ ကြိုးစားပြီး အပြောင်း
အရွှေ့လျှောက်လွှာတင်ကြည့်လိုက်နော်
သူငယ်ချင်း။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ငါ လျှောက်လွှာတင်မှာပါဟယ်၊ တကယ်
အပြောနဲ့အလုပ် ညီစေမှာပါ၊ မြစ်သာမြစ်
ကို သစ္စာဆိုပြပါမယ်၊ ဒါပေမဲ့ တို့မြစ်သာ
မြစ်ကြီးက တစ်ခါတစ်ခါ တို့ရွာသူရွာသား
တွေကို သစ္စာမရှိဘူး ရက်စက်တယ်နော်။

ဆရာမလေး
ခင်ဦး

။ ။ သူငယ်ချင်းရယ် သူလည်းစောင့်ရှောက်
ခဲ့ရတဲ့နှစ် သက်တမ်း နည်းတော့တာမှ
မဟုတ်တာလေ၊ တို့ဘိုးဘွားဘေးဘီ
လက်ထက်က စပြီးတော့ နောင်နှစ်ပေါင်း
ရာချီအောင် သူ့ခမျာ စောင့်ရှောက်နေ
မှာပါ။ ဒီနှစ်ရေကြီးတာကလည်း မိုး
အဆက်မပြတ်ရွာတော့ သူလည်း ရေလျှံ
ရပြီလေ၊ တစ်နိုင်ငံလုံးအတိုင်းအတာနဲ့
အကုန်ရေဘေးသင့်သွားကြတာလေဟယ်၊
သဘာဝဘေး မလွန်ဆန်နိုင်ခဲ့လို့ပါ
သူငယ်ချင်းရယ်၊ မြစ်သာမြစ်ကြီးက သစ္စာ
ရှိပါတယ်ဟယ် လူတွေကသာ သစ္စာမရှိကြ
တာပါ။

ခင်မိုးသီ

။ ။ (မျက်နှာလေးချက်ချင်းညှိုးငယ်သွားပြီး
လေသံလေးပါပျော့သွားသည်။) ဟုတ်ပါတယ်၊

မြစ်သာမြစ်ကြီးက သစ္စာရှိပါတယ်၊ လူတွေ
ကသာ သစ္စာမရှိကြတာ ငါဝန်ခံပါတယ်
ခင်ဦးရယ်။

(ပြောရင်း ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များတလိမ့်လိမ့်ကျဆင်း
လာသည်။)

(ဘဝဇာတ်ဆရာတေးသီချင်း တီးလုံးလေးတီးပြီး
ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၉)

မြစ်သာမြစ်ကို သက်သေတည်၍သစ္စာဆို

နောက်ခံ - ပိတ်ဖြူပေါ်တွင် အပြာရောင်ကောင်းကင် အဖြူရောင်တိမ်တိုက်များ၊ ဗီဒီယို Projector ဖြင့်ပြထား။

ဆက်တင် - ဒူးပိတ်ရှေ့တွင် အုံ့ဆိုင်းနေသည့် မန်ကျည်းပင် (ဖြတ်ဆက်တင်)။

ပါဝင်သူများ - ဆရာတော် (ရွာကျောင်းထိုင်)၊ ခင်မိုးသီ၊ ဒေါ်သီ၊ အဘွားသိန်း၊ ဘကြီးပန်း၊ ကျေးရွာလူကြီးဦးညို။

(သီချင်းတီးလုံး အဆုံးသတ်သည်နှင့် ပြည်ဖုံးကားဖွင့်၊ မန်ကျည်းပင်အောက်တွင် ကျန်းမာရေးဟောပြောပွဲ ကျင်းပ နေသည်။)

(ဆရာတော်က ရှေ့ဆုံးထိပ်ဆုံးကုလားထိုင်ဖြင့် ထိုင်နေသည်။ ကျန်ဇာတ်ဆောင်များက မြေပေါ်တွင် ထိုင်နေကြသည်။)

ခင်မိုးသီ ။ ။ ဒီနေ့ ဟောပြောပွဲလေး လုပ်ပေးရတာ ကတော့ ရွာကအမျိုးတွေ၊ တစ်ရွာလုံးက အမျိုးတွေပဲဆိုတော့ အမျိုးတွေကို ပြောရမယ့်

ဟောပြောပွဲလေးပေါ့နော်၊ ကျွန်မတို့ရွာက ရေဘေးကြုံရတဲ့ဒုက္ခက တခြားရွာတွေထက် ကို ပိုပြီး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပါတယ်၊ မြစ်သာ မြစ်ရေကြီး ရေလျှံပြီး ကမ်းပြိုရာက ရွာလေးပါ ပျောက်သွားရတဲ့ ကျောက္ကာရွာ သတင်း ကတော့ ကြားရသူတိုင်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ကြရပါတယ်။ အိမ်ခြေစုစုပေါင်း (၁၆၉) လုံး ရေထဲကို မျောပါသွားပြီး အဲ့ဒီမှာ အဆိုးဝါးဆုံးကတော့ မူလတန်းလွန်ကျောင်း ဆောင်နှင့် ဆရာမနေအိမ်ပါသွားတာက အဆိုးဝါးဆုံးဒုက္ခကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်။ တောင်ကမ်းပါးယံတွေ ပြိုကျသွားခဲ့လို့ ရွာအကျယ်အဝန်းတစ်ခြမ်းသာ ကျန်ခဲ့တာ လည်း အကုန်လုံးအသိပါပဲ၊ တခြားရွာတွေလို နွံနစ်တာမဟုတ်ဘဲ ရွာကို ပျောက်သွားတဲ့ အတွက် တစ်ရွာလုံးဒုက္ခအတိ ရောက်ခဲ့ရ ပါတယ်။ ကလေးမြို့က ဆရာတော်ရဲ့ ဦးဆောင်မှုပရဟိတအဖွဲ့၊ လူမှုကူညီရေး အဖွဲ့၊ အုပ်ချုပ်သူအစိုးရတို့ ပူးပေါင်းပြီး အသစ်ကပြန်စခဲ့ရပါတယ်၊ နေရာအသစ် လေးကို ရပြန်တော့လည်း မြစ်သာမြစ်က တစ်ချိန်လုံး ကမ်းပြိုနေတာကြောင့် နေထိုင် ရေးက အဓိကစဉ်းစားနေကြရပါတယ်။

အရင်က မီးကို ရွာပေးမီးနဲ့နေခဲ့ကြပေမယ့် ရေဘေးကြုံတွေ့ပြီးနောက်မှာ မီးပြန်လင်းဖို့ လပေါင်းများစွာ အလှမ်းဝေးနေတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ရွာကအမျိုးတွေက ဝမ်းနည်း စိတ်ဓာတ်မကျဘဲ ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားတည်ဆောက်မှုနဲ့ စံပြကျေးရွာလေးဖြစ်လာတဲ့အထိ ကြိုးစားရမှာ ကျွန်မတို့ရွာသူရွာသားတွေရဲ့တာဝန်ပါ။ မြစ်သာမြစ်ကမ်းနဖူးက ကျွန်မတို့ရွာလေးဟာ ပြန်လည်ထူထောင်ရေးလုပ်နေချိန်မှာတောင် ပညာရေးအတွက် ဝါးကပ်ကာ ထန်းလက်မိုးပြီး ကလေးတွေပညာရေးကို ရပ်တန့်မသွားအောင် သင်ပေးနေတဲ့ ကျွန်မသူငယ်ချင်း ဆရာမလေးခင်ဦးကိုလည်း အထူးလေးစားဂုဏ်ယူမိပါတယ်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ယားနာတွေ အခု လိမ်းဆေးတွေ ပေးလိုက်ပါတယ်။ တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေး

ကြောင့် သက်သာပေမယ့် ယင်လုံအိမ်သာ ဆောက်ဖို့ကို အမြန်ဆုံး ဝိုင်းကူညီပေးကြလို့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒါက ကူးစက်ရောဂါအတွက် အဓိကကျတဲ့ဟာတွေပါ။ ကျွန်မတို့ မြစ်သာမြစ်ရဲ့ စိုးရိမ်ရေအမှတ်ဟာ (၁၀၀၀) စင်တီမီတာ ဖြစ်နေရာကနေ ဒီနှစ် ရေကြီးမှုကလည်း စံချိန်တင်ပြီး စိုးရိမ်ရေအမှတ် (၂၀၆၁) စင်တီမီတာကို ရောက်ရှိသွားတာကတော့ ဝမ်းနည်းကြေကွဲစရာပေါ့နော်။ လမ်းတွေ၊ အိမ်တွေကို ပြန်ထူထောင်ဖို့ဆိုတာကလည်း မြို့နယ်ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးဦးစီးဌာနက ကူညီပေးမှာပါ။ ဖြစ်သမျှကို ထိုင်ငိုနေလို့တော့ မရတော့ဘူးပေါ့ရှင်။ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မလည်း ခွင့်မလွှတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒီလောက် တစ်ရွာလုံး နီးပါး မြစ်သာမြစ်ကြီးထဲ ထိုးကျသွားတာတောင် ကျွန်မက ရွာအတွက်၊ မိဘအတွက် အပူအပင်ကင်းကင်းနဲ့ နေနိုင်ခဲ့လို့ အဲ့ဒီအကြွေးတွေ ကျွန်မပြန်ဆပ်ခွင့် ရပါရစေလို့လည်း တွေးထားပြီးသားပါ။ အခု အမျိုးတွေ ရှေ့မှာပဲ ကျွန်မ ကတိတစ်ခုပေးပါရစေ။ ရွာမှာ တိုက်နယ်ဆေးရုံဆောက်ဖြစ်ရင်တော့ ကျွန်မ ရွာကိုပြန်လာခဲ့မှာပါ။ ရွာကို

အပြောင်းအရွှေ့လျှောက်လွှာတင်မှာပါ။
အဲ့ဒါကတော့ ကျွန်မရဲ့ တည်ကြည်တဲ့ ကတိ
ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မ ရွာမှာပဲနေပါတော့မယ်။
(ဟောပြောပွဲပြီးဆုံး)

ရွာသား၊
ရွာသူများ

။ ။ (လက်ခုပ်သံများဆူညံသွားသည်) ပျော်တာ
မိုးသီရိယ် အိပ်မက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး
ဟယ်နော်၊ နင်သစ္စာဆိုမလား ပြော။

ခင်မိုးသီ

။ ။ တည်ကြည်တဲ့ကတိပေးနေမှ သစ္စာဆိုခိုင်း
နေပြန်ပါပြီရောရှင်၊ ကဲ ကဲ သစ္စာဆိုပါ့မယ်
မြစ်သာမြစ်ကို သစ္စာဆိုပါ့မယ်၊ ကျွန်မ မိုးသီ
သင်ယူတတ်မြောက်ထားတဲ့ ဆေးကုသရေး၊
ပြုစုရေး၊ ကျန်းမာရေးပညာတွေကို ရွာအတွက်
ပြန်လည်အကျိုးပြုပြီး ကျွန်မတို့ရွာလေးကို
စံပြကျေးရွာလေးဖြစ်အောင် ပြန်လည်
ထူထောင်ရေးလုပ်ငန်းမှာ တစ်တပ်တစ်အား
ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပါ့မယ်လို့ “မြစ်သာမြစ်ကို
သက်သေတည်ပြီးသစ္စာဆို” လိုက်ပါတယ်ရှင်။

ရွာသူရွာသား
များ ဘကြီးပန်း
ဦးဆောင်၍

။ ။ တစ်ခရီးတည်းသွားတဲ့ လှည်းသားငါးရာ၊
လှည်းသားငါးရာ မိသားစုစိတ်ကိုမွှေးပါ
ညီညာပါစ အေးအတူပူအမျှပါ (ဟုတ်ပါလေ
ပျို မှန်ပါလေပျို) စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုနဲ့
မသွေ စုပေါင်းခေါင်းဆောင်မှုနဲ့မသွေ
သမိတ်ဓာတ်မျှတတူညီစေ (တို့တစ်တွေ

တို့တစ်တွေ) သွားကြစို့လေ (တို့တစ်တွေ
တို့တစ်တွေ) သွားကြစို့လေ... (ရွာသူ
ရွာသားများ စုပေါင်းသီဆို၍ ကခုန်ကြ)။

(ရွှေမန်းတင်မောင် လှည်းသားငါးရာသီချင်း
တီးလုံးတီး၍ ကားချ)

အခန်း (၁၀)

ဆရာတော်ဘုရားအား ဆေးကုသ

နောက်ခံ - ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွင်းရှိ ရွေးကနုတ် တို့ဖြင့် ထွင်းထုထားသည့် ဘုရားခန်းနှင့် ဘုရား ဆင်းတုပုံပါသည့် ပန်းချီကားလိပ်ချထား။

ပါဝင်သူများ - ဆရာတော်ဦးရေဝတ (သက်တော် ၆၀ ရှိပြီး အသားညိုညို၊ ခပ်ဝဝ)၊ ခင်မိုးသီ၊ ခင်မိုးသီ သူငယ်ချင်း ညိုညိုစိမ့်၊ အေးအေးခိုင်၊ ကပ္ပိယကြီး ဦးလေးမြင့်၊ ကျောင်းဒကာဦးသူတော်။

ဆရာတော် ဦးရေဝတ ။ ။ ဒကာမလေးတို့ အခုလို ဝါဆိုသင်္ကန်း လာကပ်လှူကြတာကို ဘုန်းဘုန်း အမျှပေးမယ် သာဓုခေါ်ကြပေါ့၊ အိုး... မူးလိုက်တာ၊ မူးလိုက်တာ မူးလိုက်တာ...

(ဆရာတော်ဦးရေဝတ ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ရှေ့သို့ ကျသွား ပြီး လက်က ကုလားထိုင်လက်တန်းကို ကိုင်ထားကာ မျက်လုံး မှိတ်ထားသည်။)

ကျောင်းဒကာကြီး ။ ။ ဆရာတော်ဘုရား ဆရာတော်ဘုရား၊
ဦးသူတော် သတိထားတော်မူပါဘုရား၊ ဦးလေးမြင့်
 သွေးဆေးလေးနဲ့ ရေတစ်ခွက် မြန်မြန်
 ယူခဲ့။

ကပ္ပိယကြီး ။ ။ အခုတစ်လော ခဏခဏမူးတယ်၊ အန်တယ်၊
ဦးလေးမြင့် ရင်တုန်တယ်လို့တော့ ခဏခဏ
 မိန့်နေတာ၊ ဘာဖြစ်လဲတော့မသိဘူး။

ခင်မိုးသီ ။ ။ အရှင်ဘုရား သတိလေးထားတော်မူပါ
 ဘုရား၊ တပည့်တော်အိတ်ထဲမှာ သွေး
 ပေါင်ချိန်နဲ့ ဆီးချိုစစ်တဲ့စက်လေးပါ
 ပါတယ် ဘုရား။

(အိတ်အတွင်းမှ ပစ္စည်းကိရိယာများ ထုတ်ပြီး နားကြပ်ဖြင့် စမ်းသပ်သော်လည်း သွေးပေါင်ချိန်က ဆိုးဆိုးဝါးဝါးမတက်၍ ဆီးချိုစစ်ကြည့်သည်။)

ခင်မိုးသီ ။ ။ အရှင်ဘုရား သွေးပေါင်ချိန်က ကောင်း
 ပါတယ်ဘုရား၊ ဆီးချိုစစ်ကြည့်ချင်ပါ
 သေးတယ် ဘုရား၊ လက်ထိပ်လေး
 နည်းနည်းဆိုသလောက် နာပါမယ်
 ဘုရား။

(ဆီးချိုသွေးဖောက်စစ်ပြီးသောအခါ)

အရှင်ဘုရား သွေးချိုတွေ တက်နေတာ
Hight လို့တောင် ပြနေပါပြီ ဘုရား၊

ဒါဆိုရင် ၅၀၀ ကျော်လောက်ရှိနေပါပြီ၊
 စိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေအနေပေါ့၊ ဘုရား၊
 ဆေးရုံတက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ
 ဘုရား၊ အခု လောလောဆယ်တွေ
 တပည့်တော် အင်ဆူလင်ထိုးပေးလိုက်
 ပါမယ်၊ ပြီးတော့ ဆက်လုပ်ကြတာပေါ့၊
 ကံကောင်းလို့ပါ ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့
 ရောက်နေတဲ့အချိန်နဲ့တိုးလို့ အရှင်ဘုရား
 ဆေးထိုးပြီး ကျိန်းလိုက်ပါ ဘုရား။

ကျောင်းဒကာ
 ဦးသူတော်

။ ။ ဆရာမလေးရယ် ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ၊
 ဘယ်လိုပြောရမှန်းကို မသိပါဘူး၊
 ဆရာမလေးသာမရှိရင် အဘတို့လည်း
 ဘာမှ မလုပ်တတ်ဘူး၊ အကုန်ဒုက္ခတွေ
 ရောက်ကုန်မှာ၊ ဆေးရုံဆေးခန်းမသွား
 ချင်တဲ့ ဆရာတော်ဆိုတော့ ပိုဆိုးတာ
 ပေါ့၊ တတ်နိုင်ရင် ဆေးရုံမတက်ဘဲနဲ့
 ဆရာမလေး ကုသပေးနိုင်ရင် ကုသ
 ပေးပါ ဆရာမလေးရယ်၊ ရွေးရိုး
 ဘုန်းဘုန်းတွေဆိုတော့လေ။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ဆေးထိုးပြီး အခြေအနေကို ညနေ
 ခဏစောင့်ကြည့်ပါမယ်၊ အခြေအနေ

ဆိုးရင်တော့ ဆေးရုံတက်မှဖြစ်မယ်၊
 ကျွန်မ အစွမ်းကုန် ကုသပေးမှာပါ။
 ။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု ပါဗျာ၊ ကယ်ခွင့်
 ရှိလို့သာပေါ့ဗျာ။

ကပ္ပိယကြီး
 ဦးလေးမြင့်

(တီးလုံးတီး ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၁၁)

ဆရာတော်နှင့် ဒကာအရင်းမိသားစု

နောက်ခံ - ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွင်းရှိ ရွှေးကနုတ်တို့ဖြင့် ထွင်းထုထားသည့် ဘုရားခန်းနှင့် ဘုရားဆင်းတုပုံပါသည့် ပန်းချီကားလိပ်ချွေး။

ပါဝင်သူများ - ဆရာတော်ဦးရေဝတ၊ ခင်မိုးသီ၊ ခင်မိုးသီ
 သူငယ်ချင်း ညိုညိုစိမ့်၊ အေးအေးခိုင်၊ ကပ္ပိယကြီး
 ဦးလေးမြင့်၊ ကျောင်းဒကာဦးသူတော်။

(ဆရာတော်ဘုရား ခုတင်တွင် လဲလျောင်းအနားယူနေ။)

ခင်မိုးသီ ။ ။ အရှင်ဘုရား သက်သာရဲ့လား ဘုရား၊
သွေးချိုပြန်စစ်ပြီး ကျန်တာလေးတွေ
လည်း စစ်ချင်ပါတယ် ဘုရား။

(ခင်မိုးသီ ဆေးစစ်ချက်များ ပြုလုပ်။)

သွေးချိုကတော့ ကျတော့ကျသွားပါပြီ၊
တပည့်တော် စိတ်တိုင်းတော့ မကျ
သေးဘူး၊ ဆေးမှန်မှန်ထိန်းသောက်ပြီး
ကုသရမယ် ဘုရား၊ အစားအသောက်
ဆင်ခြင်ရမယ်၊ ညဆို အချိုရည်တွေ

ဘုဉ်းပေးတာကို ရှောင်ရမယ် ဘုရား၊
 သွေးတိုးကတော့ မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့
 သတိထားရတော့မယ် ဘုရား၊ နှလုံး
 ကတော့ ဒီနေ့ ECG စက် ယူလာ
 ပါတယ် ဘုရား၊ တပည့်တော် ဆေးရုံက
 သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ အကူအညီတွေပါ
 တာပေါ့ ဘုရား၊ ညိုညိုစိမ့်တို့၊
 အေးအေးခိုင်တို့၊ ဝိုင်းကူပေးကြလို့
 ဘုန်းကြီးကျောင်းအထိ စက်ယူလာပြီး
 စစ်ဆေးလို့ရတာပါ ဘုရား၊ ကျန်တဲ့
 ကိုလက်စထရောတို့လည်း စစ်မယ်
 ဘုရား၊ သွေးဖောက်စစ်ရင် အကုန်
 အဖြေထွက်ပါတယ် ဘုရား။

ဆရာတော်
ဦးရေဝတ

။ ။ ခေတ်ဆေးပညာတွေကလည်း စွမ်းပါ
ဘိကွယ်၊ သွေးဖောက်တာနဲ့ကို သွေးကို
စစ်တာ အကုန်နီးပါးသိရတယ်၊ B ပိုး၊
C ပိုး တို့အပြင် ကင်ဆာတောင် စစ်လို့
ရတယ်ဆိုတော့ ဆေးပညာကတော့
အံ့မခန်းပါပဲ၊ ဒါမှလည်း လူသားတွေ
အတွက် ကံကောင်းကြမှာလေ၊ ချီးကျူး
ပါတယ်၊ ဒါ့ထက် ချီးကျူးရမှာက
ဒကာမလေးခင်မိုးသီ၊ ဘုန်းဘုန်း
အသက်ကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ဒကာမလေး

ခင်မိုးသီ

ခင်မိုးသီပါပဲ ဒကာမလေးသာမကယ်ရင်
ဒုက္ခဗျာ၊ မတွေးဝံ့ပါဘူးဗျာ၊ ဘုန်းဘုန်းတို့
တိုင်းပြည်မှာ ဒကာမလေးလို စေတနာ
ပြည့်ဝတဲ့ ကျန်းမာရေးပညာရှင်
အများကြီးလိုအပ်တယ်၊ ဒါနဲ့ ဒကာမလေး
က ဟိုတလောက ရွာပြန်သွားသေး
တယ်ဆို၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ။

။ ။ တပည့်တော် ကလေးဝမြို့ ကျော့ကွာ
ကျေးရွာကပါ ဘုရား၊ ရွာက ရေဘေးမှာ
တစ်ရွာလုံး ရွာလုံးပျောက်သွားတော့
ပြန်လည်ထူထောင်ရေးမှာ ပြန်ပြီး
ဝိုင်းဝန်းကူညီနေလို့ပါ။ တပည့်တော်
တတ်ထားတဲ့ပညာတွေက တိုင်းပြည်နဲ့
လူမျိုး မိမိရပ်ရွာဒေသအတွက် ပြန်လည်
အကျိုးပြုစေဖို့ပါ ဘုရား၊ ငွေကြေးက
အဓိကမဟုတ်ပါဘူး ဘုရား၊ ဒါ တပည့်
တော်ရဲ့ စေတနာစိတ်ရင်းအမှန်ပါ
ဘုရား၊ သစ္စာဆိုပါတယ် ဘုရား၊ သူတို့
မိသားစုက တပည့်တော်ကို အလုပ်က
ထွက်ခိုင်းတယ် အိမ်မှာပဲနေခိုင်းတယ်၊
မိဘတွေရွာကိုလည်း ပေးမပြန်ခိုင်းဘူး
ဘုရား၊ အခုလို တစ်နိုင်ငံလုံး ရေဘေး
ဒုက္ခဖြစ်နေတဲ့အချိန် တပည့်တော်

ဆရာတော်
ဦးရေဝတ
ခင်မိုးသီ

ဆရာတော်
ဦးရေဝတ

တစ်ရွာလုံးက အဆိုးဆုံးအချိန်မှာတောင်
ပေးမပြန်ဘူး ဘုရား၊ တပည့်တော်
အမေကလည်း အရှင်ဘုရားလို သွေးချို
ဆီးချို ရှိပါတယ် ဘုရား၊ အဲ့ဒါ တပည့်
တော် ရွာပြန်လို့ အသေးအဖွဲ့ကိစ္စလေးနဲ့
ကွဲကြတာပါ ဘုရား၊ ဘဝရဲ့ကံတရားပေါ့
ဘုရား၊ တပည့်တော် မြန်မာအမျိုးသမီး
တစ်ဦးပါ၊ တစ်လင်တစ်မယားပဲ နေချင်
ပါတယ်။

။ ။ ဟေ. . . ဟုတ်လား၊ ယောက္ခမများက
ဘယ်ကလဲကွဲ့။

။ ။ ရန်ကုန်ကပါ ဘုရား၊ အဖေကတော့
ဆုံးသွားပါပြီ၊ ဒေါ်တင်တင်လေးရဲ့သား၊
အဘွားဒေါ်ခင်လှိုင်ရဲ့မြေးပါ ဘုရား၊
SKY ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ပါ။

။ ။ ဟေ. . . ဖြစ်ရလေကွာ၊
(ပေါင်ကိုလက်ဖြင့် ပုတ်ပြီး အာမေဍိတ်
သံကြီးဖြင့်)

အဲ့ ဒါ ဘုန်းဘုန်းဒကာရင်းတွေ၊
ဟိုဘက်က သိမ်ကို ဆောက်လှူဒါနီး
ပေးတာ ဒေါ်တင်တင်လေးနဲ့သား
ကို အာကာကျော်တို့သားအမိတွေ
ဆောက်လှူထားတာပဲကွယ့်၊ အို. . .

စိတ်မကောင်းလိုက်တာ၊ ဒကာမလေးလို
ဖြူစင်ရိုးရှင်းတဲ့သူလေးနဲ့မှ ပြဿနာ
ဖြစ်ကြရတယ်။

ဒုက္ခ... ဒုက္ခ... ဒုက္ခ
(ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ဒုက္ခ 'တ' သံနှင့်အတူ)

(တီးလုံးတီးပြီး ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၁၂)

အမှန်ကို အမှန်အတိုင်းသိမြင်ခြင်း

နောက်ခံ - ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းအတွင်းရှိ ရွေးကနုတ်
တို့ဖြင့် ထွင်းထုထားသည့် ဘုရားခန်းနှင့် ဘုရား
ဆင်းတုပုံပါသည့် ပန်းချီကားလိပ်ချထား။

ပါဝင်သူများ - ဆရာတော်ဦးရေဝတ၊ ဒေါ်တင်တင်လေး၊
ကိုအာကာကျော်။

**ဆရာတော်
ဦးရေဝတ** ။ ။ ဒကာမကြီး ဒေါ်တင်တင်လေး၊ ဒီနေ့
ခေါ်ရတဲ့အကြောင်းကတော့ လူမှန်
လူတော်လူကောင်းကို အထင်မှား
အမြင်မှားနေတာကို အမှန်ကို အမှန်
အတိုင်း မြင်စေချင်၊ သိစေချင်တယ်။
ဒါကြောင့်မို့ ဒီနေ့တွေ့ဆုံကြတာဖြစ်တယ်
ဒကာမကြီး၊ ဘုန်းကြီး ပြီးခဲ့တဲ့ (၁၀)
ရက်လောက်က ပျံတော်မူတော့မလိုကို
ဖြစ်ခဲ့ရတယ်၊ မူးပြီး မေ့ကျသွားတာ။
အဲ့ဒါ ကျောင်းမှာ ဘုရားပန်းတွေ လာလဲ
ပေးတဲ့ ဒကာမလေးက သူနာပြုတက္ကသိုလ်

ဆင်း လက်ရှိဆေးရုံမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်
 နေတော့ ဘုန်းကြီးမေ့လဲကျသွားတော့
 သွေးချိုစစ်ကြည့်တာ Hight လို့
 စက်လေးက အဖြေထွက်တယ်ပေါ့ကွာ။
 ဒါနဲ့ အဲ့ဒီဒကာမလေးပဲ အသက်ကို
 ကယ်တင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ တိုတိုရှင်းရှင်း
 ပြောရရင် အဲ့ဒီဒကာမလေးက ဒကာကြီး
 ကိုအာကာကျော်ရဲ့ဇနီး ဒေါ်ခင်မိုးသီ
 ဖြစ်နေတယ် ဒကာမကြီး။

(ဒေါ်တင်တင်ထားနှင့် ကိုအာကာကျော်တို့ တစ်ဦးမျက်နှာ
 တစ်ဦးကြည့်ပြီး အံ့သြမှုများနှင့်အတူ)

ဆရာတော်
 ဦးရေဝတ

။ ။ ဒကာမလေးက တန်ဖိုးရှိတဲ့ ပညာတတ်
 လေးပါကွယ်၊ စေတနာပြည့်တဲ့ ဆရာမ
 လေးပါ အသပြာဆရာမ မဟုတ်ပါဘူး၊
 ဘုန်းကြီးရဲ့အသက် ကယ်တင်ပေးတဲ့
 ဆရာမလေးကို ဒကာရင်း တပည့်ရင်း
 ဒေါ်တင်တင်ထားတို့ မိသားစုက ဘာလို့
 အထင်မှား အမြင်မှားရတာလဲ၊ မှားနေ
 ကြပြီ၊ လူကောင်းကို လူကောင်း
 မြင်စေချင်တာ၊ လူတော်ကို လူတော်
 မြင်စေချင်တာ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ဆန္ဒ
 အစစ်အမှန်ပဲ၊ ဒါကြောင့် အခုလို

အမှန်ကို ခေါ်ပြောရတာပါ။ ကိုယ့်
 မိသားစုက မှားနေရင် သွားတောင်းပန်
 ကြ၊ ဒီလို စိတ်ထားဖြူစင်တဲ့သူမျိုးကို
 ပြန်လည်ပေါင်းဖက်ကြပါလို့ မိန့်မယ်၊
 ဒါပဲ ဒါပဲ။

ကိုအာကာကျော် ။ ။ တပည့်တော်တို့လည်း နောင်တရပါတယ်၊
 သတိလည်း နေ့တိုင်းရပါတယ်၊ မေမေနဲ့
 တပည့်တော်တို့ကိုယ်တိုင် ခင်မိုးသီကို
 တောင်းပန်ပါမယ်၊ အရှင်ဘုရားမိန့်တာ
 ကို နာခံပါမယ် ဘုရား။

ဆရာတော် ။ ။ သာဓု သာဓု သာဓု။

ဦးရေဝတ

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၁၃)

ဇာတိမြေကို အကျိုးပြုချင်သည့်ဆန္ဒများ

နောက်ခံ - ဆေးရုံပုံပြင်ကွင်းပြည့် အဆောက်အအုံ။

ဆက်တင် - ခုတင် (၃) လုံး၊ စားပွဲခုံ (၁) လုံး၊ ကုလားထိုင် (၂) လုံး၊ ဆေးရုံတစ်ခန်း။

ပါဝင်သူများ - ခင်မိုးသီ၊ ဆရာဝန်ကြီးဦးဘစိန်၊ လူနာများ၊ လူနာရှင်များ။

(ပြည်ဖုံးကားဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ဆေးရုံရှိ လူနာအခန်း
တစ်ခန်းအတွင်းသို့ ညာဘက်မှ ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဆရာဝန်ကြီး
ဦးဘစိန် ဝင်လာ။)

ခင်မိုးသီ ။ ။ မင်္ဂလာပါဆရာကြီးရှင်
ကျွန်မလည်း ရွာကို ခွင့်တစ်လယူပြီး
ပြန်သွားတာပါ။ ဒီနေ့ ဆေးရုံ စဆင်း
ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ကျွန်မရဲ့ရွာလေး
က ကလေးနဲ့ကလေးဝကြားက ကျောက္ကာ
ရွာလေးပါ။ ရေဘေးဒဏ်သင့်တဲ့အထဲ
မှာ တစ်ရွာလုံး ရေဘေးအချို့န်နဲ့
ပျောက်ဆုံးသွားခဲ့ရတဲ့ ရွာလေးပါ ဆရာ

ကြီးရှင်၊ ရွာကို ပြန်ရောက်သွားတော့ ရွာသူရွာသားအမျိုးတွေကို ကြည့်ပြီး မျက်ရည်ကျခဲ့ရပါတယ်။ စလုံးရေစပြီး တစ်ကနေပြန်လည်ထူထောင်ရေးကို ပြန်လည်စတင်နေကြလို့ပါ။ ရွာကအမျိုးတွေက စိတ်ဓာတ်တွေကတော့ ခိုင်မာတယ်၊ တစ်ရွာလုံး နိုးကြားတဲ့စိတ်၊ ညီညွတ်တဲ့စိတ်နဲ့ ပြန်လည်စုစည်းပြီး ရွာလေးကို ပြန်လည်တည်ခဲ့ကြပါတယ်။ ပညာရေးဘက်ကလည်း ရွာခံဆရာမ သူငယ်ချင်းရဲ့ ကြိုးစားမှုနဲ့ ပညာရေးကို အထောက်အကူပြုပေးနိုင်ပါတယ်။ သမီး ရွာကို ပြန်ချင်ပါတယ်၊ ရွာမှာ တိုက်နယ်ဆေးရုံဆောက်ခွင့်ရနေပါပြီ။ တစ်နှစ်အတွင်း ဆေးရုံပြီးသွားရင် သမီးကို ရွာမှာ ပြန်ပြီး တာဝန်ထမ်းဆောင်ချင်လို့ သမီးကို ကူညီပေးပါ ဆရာကြီးရှင်၊ မိဘတွေလည်း အသက်တွေ ရလာကြပြီမို့ သမီး ရွာမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခွင့်လေးကို ကူညီပေးပါ ဘာဆရာကြီးရယ်။

ဆရာဝန်ကြီး
ဦးဘစိန်

။ ။ ကိုယ်ချင်းစာပါတယ် သမီးရယ်၊ သမီး
ဆန္ဒပြည့်ဝစေမှပါ။ ဆရာကြီးတို့ ကူညီ

ပါမယ်။ လိုအပ်တဲ့ နေရာတွေကို
ဖြည့်ဆည်းဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတဲ့
ဆန္ဒလေးရှိတာကိုပဲ သမီးကို လေးစား
ပါတယ်။ ဒါမှလည်း တိုးတက်သာယာ
ကြမှာလေ။ လျှောက်လွှာတင်ထားလိုက်ပါ။
ဆရာကြီးတို့ကူညီပေးမှာပါ။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ ဆရာကြီးရယ်၊ သမီး
ဘယ်နေရာရောက်ရောက် တာဝန်
ကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်ပါမယ်။
စေတနာ၊ အနစ်နာ၊ ဝါသနာ နာသုံးနာ
နဲ့အညီ သမီး လက်တွေ့ဆောင်ရွက်
မှာပါ ဆရာကြီးရှင်၊ သမီး ကတိပေး
ပါတယ်။

ဆရာဝန်ကြီး
ဦးဘစိန်

။ ။ ဆန္ဒပြည့်ဝပါစေကွယ်၊ ကဲ ကဲ . . .
ဆရာကြီး ဆေးရုံကို လှည့်လိုက်ပြီး
လူနာတွေ ကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီးရှင်။

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး ကားပိတ်)

အခန်း (၁၄)

ကိုအာကာကျော်၏ တောင်းပန်ခြင်း

နောက်ခံ - ဆေးရုံပုံမှင်ကွင်းပြည့်အဆောက်အအုံ ပန်းချီကား
လိုက်ကာချ။

ဆက်တင် - သူနာပြုဆရာမများ နားနေဆောင်ဖြစ်၍
ဆက်တင်ကုလားထိုင် (၁) စုံ ထားရှိပါသည်။

အချိန် - ညနေ (၅) နာရီ။

ပါဝင်သူများ - ခင်မိုးသီ၊ ခင်မိုးသီနှင့်ကွဲကွာသွားသည့်ခင်ပွန်း
အာကာကျော်၊ အာကာကျော်၏မိခင် ဒေါ်တင်တင်
ထား၊ ဆေးရုံမှဝန်ထမ်းများ။

(ပြည်ဖုံးကားဖွင့်လိုက်သည်နှင့် သူနာပြုဆရာမများ နားနေ
သည့်အခန်း ကုလားထိုင်တွင် ဆရာမခင်မိုးသီ စာဖတ်နေ။)

(ဇာတ်ခုံ ညာဘက်မှ ဆေးရုံဝန်ထမ်းအမျိုးသားတစ်ဦး
ဝင်လာ။)

ဝန်ထမ်း ။ ။ ဆရာမ ဧည့်သည်ရောက်နေပါတယ်။
ဆရာမနဲ့တွေ့ချင်လို့တဲ့။

ခင်မိုးသီ ။ ။ ဩော် . . . ဝင်ခဲ့လို့ပြောလိုက်ပါ
ဦးသန်းထွန်းရှင်။

(ဇာတ်ခုံညာဘက်မှနေ၍ ဒေါ်တင်တင်ထားနှင့် ကိုအာကာကျော် တို့ဝင်လာကြ။)

ခင်မိုးသီ ။ ။ ဪ... ဘယ်သူတွေများလဲလို့ ထိုင်ကြပါရှင်၊ ထိုင်ကြပါ။ ကျွန်မ ဘာများ အကူအညီပေးရပါမလဲရှင်။

ကိုအာကာကျော် ။ ။ မိုးသီရယ် စကားတွေ ခန့်မနေပါနဲ့တော့၊ ကိုယ်တို့တွေကွဲကြတာ ဘာစာချုပ် သက်သေလက်မှတ်တွေလည်း မရှိခဲ့ကြပါဘူး၊ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် စိတ်သဘောထားချင်း မတိုက်ဆိုင်ကြလို့ ဖြစ်ခဲ့ကြတာတွေပါ။ အခုဆို မေမေ ကိုယ်တိုင်က ပြန်လာခေါ်တာပါ မိုးသီ၊ ကိုယ်တို့နဲ့ပြန်လိုက်ခဲ့ပါတော့။

ဒေါ်တင်တင်ထား ။ ။ ဟုတ်ပါတယ်ကွယ် ပြန်လိုက်ခဲ့ပါ။ သဘောထားမတူညီတာ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ညှိနှိုင်းယူလို့ ရပါတယ်၊ မေမေကိုယ်တိုင် လာပြန်ခေါ်တာပါကွယ်။

ခင်မိုးသီ ။ ။ ဟုတ်ပါတယ် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင်၊ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မ စကားလေး ကြိုတင်ပြောခွင့်ပြုပါ။ ရွာပြန်ရောက်တော့ ရေဘေးဒုက္ခကြောင့် တစ်ရွာလုံးခံစားနေရတာ တွေ့ခဲ့ရတယ်၊ အမျိုးတွေမှာ

ဒုက္ခပင်လယ်ဝေနေတာကို သူတို့ရဲ့ ပင်ကိုစိတ်သတ္တိနဲ့ ကြိုးစားကြပြီး ပြန်လည်ထူထောင်နေကြတယ်၊ ရွာသူရွာသားတွေ ကျန်းမာရေးကို မြို့က အကူအညီတောင်းခံပြီး ကုသခဲ့ကြတယ်၊ ရွာခံဖြစ်တဲ့ ကျွန်မ သွားတာတောင် တော်တော်နောက်ကျသွားလို့ ကျွန်မကိုယ် ကျွန်မ ရှက်မိပါတယ်၊ တာဝန်မကျေလို့ ကိုယ့်လိပ်ပြာကိုယ် မလုံခဲ့ပါဘူးရှင်၊ အခုတော့ ရွာမှာ တိုက်နယ်ဆေးရုံ စပြီးဆောက်နေပါပြီ၊ ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်လက အုတ်မြစ် ချမင်္ဂလ အခမ်းအနား လုပ်ပါတယ်၊ ဆေးရုံက နောင် (၆) လဆိုရင် အပြီး ရွာကို အပ်လို့ရပါပြီ၊ ကိုအာကာရယ် ကျွန်မရဲ့ ဆန္ဒနဲ့ ရွာကတိုက်နယ်ဆေးရုံမှာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ဖို့ လျှောက်လွှာတင်လိုက်ပါပြီ၊ ကျွန်မ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ဦးပါ၊ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို လွယ်လွယ်နဲ့ ပြိုကွဲပျက်ပြားဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုတာကို ခံယူချက်ထားမိပါတယ်။

ကိုအာကာကျော် ။ ။ ကိုယ်လည်း အိမ်ထောင်ရေးကို လုံးဝ မပြိုကွဲချင်ဘူး မိုးသီရယ်။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်မတို့မှာ တစ်ယောက်နဲ့
 တစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ ညှိနှိုင်းလို့မှ
 မရတာရှင်၊ ကိုအာကာတို့ဘက်မှာ
 အတ္တကြီးမှုတွေက အရမ်းများနေလို့ပါ။
 သားသမီးချင်းကိုယ်ချင်းစာကြည့်ကြပါ။
 သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာကြည့်ရင်
 စာနာတတ်လာမှာပါ။ သူ့သားကိုယ့်သမီး
 ချင်း ကိုယ်ချင်းစာနာပေးကြပါရှင်၊
 ကျွန်မ ရွာကို မပြန်ရဘူးဆိုတာမျိုး၊
 ပညာတွေ သင်ထားပေးတဲ့ နိုင်ငံရဲ့
 ကျေးဇူးကိုမှ မထောက်ထားဘဲနဲ့ အလုပ်
 ကထွက်ပြီး အိမ်မှာ ယောက္ခမကို ပြုစုဖို့
 ဆိုတာကတော့ လုံးဝလက်မခံနိုင်တာပါပဲ၊
 ယောက္ခမဆိုတာ အမေပါပဲ၊ နံနက်
 စောစော ညအိပ်ခါနီး ကျန်းမာရေး
 စစ်ဆေးရင် ပြီးနေတာကိုရှင်၊ အလုပ်က
 ထွက်ပါဆိုတဲ့စကားကတော့ လွန်သွား
 ပါတယ်၊ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်တွေထား
 တတ်ရင် အခုလိုကိစ္စတွေ ဖြစ်စရာ
 အကြောင်း ဘယ်လိုမှ မရှိပါဘူး၊ ကျွန်မ
 အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်း ဇနီးကောင်း
 တစ်ယောက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သမီးကောင်း
 လည်း ဖြစ်ချင်သေးတယ် ကိုအာကာ။

ကိုအာကာကျော်

။ ။ မိုးသီပြောနေတာက အဓိက ရွာကို
 ပြန်ပြီး ရွာဆေးရုံအသစ်မှာ တာဝန်
 ထမ်းဆောင်ပြီး ရွာကို ပြန်လည်ထူထောင်
 ရေးမှာ ပါဝင်ချင်တယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
 ပဲမဟုတ်လား၊ မိုးသီ တစ်သက်လုံး
 ရွာမှာပဲ နေမှာလား၊ မိုးသီရွာလေး
 တိုးတက်သာယာဖွံ့ဖြိုးလာရင်တော့
 ပြန်လာခဲ့ပါ မိုးသီ၊ ကိုယ်တို့မိသားစု
 မျှော်လင့်နေပါမယ် ပြန်လာခဲ့ပါနော်။

(ညှိုးငယ်သောမျက်နှာလေးနှင့် ခင်မိုးသီ၏လက်လေးကို
 ဆွဲကိုင်လိုက်ပြီး ကိုအာကာကျော် အသနားခံနေသည်။)

ခင်မိုးသီ

။ ။ တစ်သက်လုံး နေသွားမယ်လို့ မိုးသီ
 မပြောလိုပါဘူး၊ ပထမတော့ နေသွား
 မယ်လို့ စဉ်းစားမိပါတယ်၊ အခုလို
 ကိုအာကာ လိုက်လာတော့ မိုးသီရဲ့
 ရွာလေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာရင်တော့
 မိုးသီ ပြန်လာခဲ့ရင် ပြန်လာမှာပါ။
 အခြေအနေတွေက ဘယ်လိုဖြစ်လာမယ်
 ဆိုတာ ကြိုပြောလို့ မဖြစ်သေးတာမို့
 ကိုအာကာ စောင့်နိုင်ရင် စောင့်ပါ။
 မိုးသီဘက်က သစ္စာရှိစေရပါ့မယ်
 ကိုအာကာရယ်။

ကို အာကာကျော် ။ ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ မိုးသီရယ်၊ မိုးသီ
 ရွာလေး အမြန်ဆုံးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ပါစေလို့
 ဆုတောင်းပါတယ်၊ မိုးသီ အမိန့်တာဝန်
 မထွက်သေးခင်တော့ ကိုယ်တို့ လာတွေ့ခွင့်
 ပေးပါနော်။

ခင်မိုးသီ ။ ။ (မျက်လွှာကို အသာချပြီး ခေါင်းညိတ်ပြ)

ကို အာကာကျော် ။ ။ ဝမ်းသာလိုက်တာ မိုးသီရယ်။

(တီးလုံးတီးပြီး ကားလိပ်ချ)

အခန်း (၁၅)

ဆေးရုံဖွင့်ပွဲအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်

- နောက်ခံ - တိုက်နယ်ဆေးရုံပုံမြင်ကွင်း (ဗီဒီယို Projector
 ဖြင့် ပြထား)။
- ဆက်တင် - ဆေးရုံရှေ့ သစ်သားထိုင်ခုံအရှည် (၂) လုံးချထား၊
 ရေအိုးစင် (၁) ခု။
- အချိန် - နံနက် (၁၀) နာရီ။
- ပါဝင်သူများ - ကျေးရွာအုပ်ချုပ်ရေးမှူးဘညို၊ ခင်မိုးသီ၊
 ကျောင်းဆရာမလေး၊ ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဆရာဝန်ကြီး
 ဦးမျိုးသိုက်၊ ကျေးရွာသူကျေးရွာသားအဖွဲ့။

(တီးလုံးပြီးဆုံးသည်နှင့် လိုက်ကာဖွင့်)

- ဆေးရုံအုပ်ကြီး ။ ။ ဆေးရုံကတော့ အဆင့်အတန်းကောင်း
 ဆရာဝန်ကြီး မွန်လှပါတယ်၊ ဆောက်ထားတာလည်း
 ဦးမျိုးသိုက် စနစ်တကျကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်
 ဆောက်လုပ်ထားပေးတာပါ။ ကောင်းမွန်
 တဲ့စေတနာထားပေးရမှာက ကျွန်တော်
 အပါ ဆေးရုံဝန်ထမ်းတွေပါပဲ၊ အခုဆို

သန်ဘက်ခါဖွင့်မယ့် ဒီဆေးရုံကို ဖွင့်ပွဲ
 အတွက် စည်စည်ကားကားလေးဖြစ်
 အောင် ရွာသူရွာသားတွေ ကြိုးစား
 ဆောင်ရွက်နေကြတာကိုတွေ့တော့
 ဝမ်းသာမိတယ်။ ရေဘေးဒုက္ခရောက်
 ခဲ့တဲ့ ဒီကျော့ကာရွာကို ဒီလို အမြန်ဆုံး
 ပြန်လည်ထူထောင်ဖို့ဆိုတာ တကယ်တမ်း
 ကြတော့ မလွယ်လှပါဘူး။ ဒါကလည်း
 ကျွန်တော်တို့ မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့
 ကြိုးစားတဲ့စိတ်၊ လဲကျရင်ပြန်ထဖို့
 ကြိုးစားတဲ့နေရာမှာ လုံ့လ ဝီရိယရှိတဲ့
 စိတ်လေးကို ချီးကျူးမိတာပါ။ နောက်ပြီး
 တိုင်းဒေသကြီးဖွံ့ဖြိုးရေးအစီအစဉ်တွေ
 ကောင်းတာလည်း ပါဝင်တာပေါ့။
 နောက်ပြီး ဒီဆေးရုံ ကံကောင်းတာ
 တစ်ခုက လိုအပ်တဲ့ခွဲစိတ်ခန်းသုံးပစ္စည်း
 ကိရိယာ၊ အောက်စီဂျင်စိတ်၊ ဓာတ်မှန်
 ရိုက်စက်၊ E.C.G နှလုံးရောဂါ
 စမ်းသပ်စက်၊ အယ်ထရာဆောင်း
 (Ultrasound) စက်တွေကအစ သိန်း
 (၃၀၀) ကျော်ကို အလှူရှင်ထွက်ပေါ်
 လာတာ ကံကောင်းသွားတာပါ။ အလှူရှင်

ထွက်ပေါ်လာတော့လည်း ဆေးရုံဖွင့်ပွဲ
 ကြီး မြန်မြန်ကျင်းပနိုင်တာပေါ့ဗျာ။
 ထူးခြားတဲ့ဆေးရုံပါပဲဗျာ။ ဆရာဝန်၊
 ဆရာမတွေကလည်း အဆင်သင့် တာဝန်
 ယူတဲ့သူတွေနဲ့ဆိုတော့ အချို့ပေါ် တကာ
 လောင်းလိုက်သလိုပါပဲ ဆရာမရယ်၊
 ရွာအတွက် ဝမ်းသာပါတယ်။

ခင်မိုးသီ

။ ။ သမီးက ပိုဝမ်းသာတာပေါ့ ဆရာကြီးရယ်၊
 ကျေးဇူးရှင်မိဘတွေရယ်၊ ဆွေမျိုးတွေ
 ရယ် ချစ်တဲ့ဒေသကို ပြန်ပြီး ကျေးဇူး
 ဆပ်ခွင့်ရလို့ပါ ဆရာကြီးရယ်။

ဘကြီးပန်း

။ ။ အလှူရှင်တွေကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ပါ
 တယ်ဗျာ။ သိန်း (၃၀၀) ဆိုတဲ့ငွေက
 နည်းတဲ့ငွေလားဗျာ။ ဒီရွာကဆေးရုံကို
 အခုလိုလာလှူတာကို ကျေးဇူးတင်မဆုံး
 ပေါ့။ ဆေးရုံဖွင့်ပွဲနေ့ကျရင် အလှူရှင်
 တွေလည်း လာကြမယ်၊ သူတို့ကို
 ကျေးဇူးတင်ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလည်း
 ပေးရင်း ဒေသခံရွာ လူထုရပ်မိရပ်ဖ
 ကိုယ်စား ကျေးဇူးတင်စကားလည်း
 ပြောရဦးမယ်တဲ့ နံနက်က မြို့နယ်
 အုပ်ချုပ်ရေးမှူးက မှာသွားတယ်။

ကျေးရွာအုပ်ချုပ်
ရေးမှူးဘညိ၊

။ ။ ကဲ . . . လုပ်စရာရှိတာတွေလုပ်ကြ
ရအောင်၊ ကျွန်တော်တို့ကို သွားခွင့်ပြု
ပါဦး ဆရာဝန်ကြီးခင်ဗျား၊ သန့်ဘက်ခါ
ဖွင့်ပွဲအတွက် ရွာသူရွာသားတွေကလည်း
ဦးရွှေရိုးနဲ့ဒေါ်မိုးအက တိုက်နေကြ
တယ်၊ ရွာကလည်း နေ့သည်တွေကို
အကျွေးအမွေးနဲ့နေည့်ခံဖို့ စီစဉ်နေကြ
လို့ပါ၊ ခင်မိုးသီတို့အိမ်ကတော့ ကောက်ညှင်း
ငချိပ်ပေါင်းနဲ့ ငါးခြောက်ကြော် ကျွေးဦးမှာ
ဆရာကြီးခင်ဗျား။

ဆေးရုံအုပ်ကြီး
ဆရာဝန်ကြီး
ဦးမျိုးသိုက်

။ ။ ဝမ်းသာလိုက်တာဗျာ ဝမ်းသာလိုက်တာ
ကဲ . . . ကဲ . . . သွားလုပ်ကြပါဦးဗျာ၊
ကျွန်တော်လည်း ဆေးရုံမှာ လိုအပ်တာ
လေးတွေ စီစဉ်လိုက်ပါဦးမယ်ခင်ဗျာ။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီးရှင်၊ သမီးတို့
သွားခွင့်ပြုပါရှင်။

(အခန်းပြောင်းတီးလုံးတီး လိုက်ကာချ)

အခန်း (၁၆)

ဆေးရုံဖွင့်ပွဲ အောင်မြင်စွာပြီးမြောက်ခြင်း

- နောက်ခံ - ဆေးရုံပုံမြင်ကွင်းပြည့် (ဗီဒီယို Projector ဖြင့်
ပြထား)။
- ဆက်တင် - ဆေးရုံဖွင့်ပွဲနှင့် အလှူရှင်များကို ဂုဏ်ပြုပွဲ
အခမ်းအနား ၈ ပေ x ၁၀ ပေ ရှိ ဗီဒီယိုကြီးကို
ဆေးရုံအခန်းကျယ်ကြီးအတွင်းရှိ အခမ်းအနား
တွင် ချိတ်ဆွဲထား။
- အခမ်းအနားမှူး နေရာယူရန် စားပွဲခုံတစ်လုံးနှင့်
ကုလားထိုင်တစ်လုံး၊ စကားပြောမိုက်တစ်ခု၊
ခန်းမအတွင်း ကုလားထိုင်များ စီစီရီရီချထား
သည်။
 - ရှေ့ဆုံးတွင် စားပွဲတင်ခုံနှင့် အောင်သပြေများကို
ငွေဖလားနှင့် အလှူအိုး ထိုးထားသည်။
 - ရေသန့်ဘူးလေးများနှင့် ဖန်ခွက်များ ချထားသည်။
- အချိန် - နံနက် (၈) နာရီ။
- ပါဝင်သူများ - မြို့နယ်အုပ်ချုပ်ရေးမှူး၊ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး
အဆင့်တာဝန်ရှိသူများ၊ ကျန်းမာရေးဦးစီးဌာနမှ

တာဝန်ရှိသူများ၊ ရွာသူရွာသားများအားလုံး၊
ဆေးရုံရှိ တာဝန်ရှိသူများ၊ အလှူရှင်မိသားစုများ၊
ဦးရွှေရိုးနှင့်ဒေါ်မိုးအက အိုးစည် ခိုးပတ်ဝိုင်းနှင့်
ပျော်ရွှင်စွာ ဆင်နွှဲကပြသူများ။

(ကားလိပ်အဖွင့်)

ဦးရွှေရိုးနှင့်ဒေါ်မိုးအက အိုးစည်၊ ခိုးပတ်ဝိုင်း
တော်သားများ တီးမှုတ်ကခုန်နေသည်။

ဦးရွှေရိုးကဟန်ကလည်း သရုပ်ပါလွန်းလှသလို
ဒေါ်မိုးကဟန်ကလည်း ကြည် သူ့အများ
သဘောကျ ရယ်မောကြပါသည်။

ဦးရွှေရိုးနှင့်ဒေါ်မိုးအတွဲညီသည်မို့ ကြိုက်နှစ်
သက်ကြသည်။

အခမ်းအနားအစီအစဉ်စတင်ကျင်းပတော့
မည်ဖြစ်ပါ၍ အခမ်းအနားမှူးက ကြည်လင်
အေးမြသည့် သာယာသောအသံဖြင့်။

အခမ်းအနားမှူး ။ ။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးမြို့နယ်၊
ကျောက္ကာကျေးရွာ တိုက်နယ်ဆေးရုံ
ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို မကြာမီ စတင်
ကျင်းပပြုလုပ်မည်ဖြစ်သည့်အတွက်
နေရာယူပေးကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံ
အပ်ပါတယ်ရှင်။

(အခမ်းအနားမှူး၏ ကြည်လင်ချိုသာသော အသံတို့သည်
ဆေးရုံပရဝဏ်ဝန်းကျင်သို့ ပျံ့နှံ့လာပါသောကြောင့် အခမ်းအနား
သို့ တက်ရောက်လာကြပါသော ဧည့်သည်တော်များ ဆေးရုံ
ခန်းမကြီးသို့ ဝင်ရောက်လာကြပါသည်။ အသီးသီးနေရာယူပြီး
ကြသောအခါ အလှူရှင်မိသားစုသည် ခန်းမအတွင်းသို့ ဇာတ်ခုံ၏
ညာဘက်မှဝင်ရောက်လာသည်။)

(အလှူရှင်မိသားစုကို ဆလိုက်မီးထိုးသည်)

ဆေးရုံအုပ်ကြီး ။ ။ မင်္ဂလာပါခင်ဗျာ၊ ကြွပါခင်ဗျာ၊ ကြွပါ။
ဆရာဝန်ကြီး ရှေ့ကိုကြွပါခင်ဗျာ၊ ခင်မိုးသီရေ ဧည့်သည်
ဦးမျိုးသိုက် တွေကို ဧည့်ခံပေးပါဦးကွာ။

(ဂုဏ်ပြုမှတ်တမ်းလွှာများကို ကိုင်ဆောင်၍ ဇာတ်ခုံ
ဘယ်ဘက်မှ ဝင်ရောက်လာသည်။)

ခင်မိုးသီ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး။

(ခင်မိုးသီ အလှူရှင်မိသားစုကို ကြည့်လိုက်သောအခါတွင်
အံ့ဩတုန်လှုပ်မှုနှင့်အတူ)

(ဇာတ်ခုံကို မီးမှောင်ချပြီး ခင်မိုးသီကို မီးထိုးပြီး အလှူရှင်
မိသားစုကို မီးထိုး)

ခင်မိုးသီ ။ ။ ကိုအာကာကျော်တို့ မိသားစုပါလား၊
မိုးသီ အရမ်းအံ့ဩမိပါတယ်ရှင်၊ မိုးသီက
အလှူရှင်တွေဆိုတော့ ကိုအာကာကျော်
တို့ကို လုံးဝ မထင်ထားမိဘူးလေ၊
မိုးသီတို့ရွာကိုလည်း ဆင်းရဲတော့

လာမယ်လို့ မတွေးမိဘူးရှင်၊ ဝမ်းသာ
ပါတယ်၊ ကျေးဇူးလည်း အထူးတင်ပါ
တယ်ရှင်။

ကို အာကာကျော် ။ ။ မိုးသီရယ် မိုးသီရဲရွာက ကိုယ့်ရွာပဲ
ပေါ့ကွယ်၊ မေမေ့ကို ပြောပြတော့
မေမေက မိုးသီတို့ တိုက်နယ်ဆေးရုံလေး
ကို လိုအပ်တာတွေ လှူပေးချင်တယ်တဲ့၊
ပါရမီဖြည့် ပေးချင်တာပါ၊ အဲ့ဒါနဲ့
မေမေဆန္ဒလည်း ပြည့်ဝစေ၊ မိုးသီဆန္ဒ
လည်း ပြည့်ဝမယ်ဆိုတာကို ကိုယ်သိ
နေတော့ တိုင်းကျန်းမာရေး ဦးစီးဌာန
ကို ဆက်သွယ်ပြီး လှူဒါန်းခဲ့ကြတာပါ။

ခင်မိုးသီ ။ ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် မေမေရယ်။

ဒေါ်တင်တင်ထား ။ ။ သမီးရယ် မေမေ အဘက်ဘက်က
ပြန်စဉ်းစားကြည့်မိပါတယ်၊ မေမေတို့
ဘက်က မှားမိတာတွေလည်း ရှိပါတယ်၊
ဒါတွေအတွက် သမီးလိုရာဆန္ဒတွေ
ပြည့်စေချင်တာမို့၊ ဆေးရုံအတွက်
လိုအပ်တာတွေ ဖြည့်ဆည်းလှူဒါန်း
ပေးတာပါ၊ သမီးတို့ရွာလေးက တကယ်
တမ်းကျတော့ ရွာသူရွာသားတွေ
စည်းလုံးညီညာရိုင်းပင်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်
လေးတွေ၊ ပြန်လည်ထူထောင်ရေး

ကာလမှာ စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာမှုတွေ၊
ညီညွတ်မှုတွေက လေးစားအတုယူစရာ
ကောင်းပါတယ်။ မေမေလာလှူရတာ
ဝီတိဖြစ်ပြီး ကြည်နူးမိတယ်၊ မေမေ
လည်း ပျော်မိတယ် သမီး၊ သားကိုလည်း
ရွာမှာ မေမေထားခဲ့လိုက်ဦးမယ်၊
ရန်ကုန်နဲ့ ကလေး သွားလိုက်ပြန်လိုက်
ပေါ့ကွယ်၊ ရွာမှာပဲ အကျိုးပြုလုပ်ငန်း
တွေ ကူညီဆောင်ရွက်ပေးတော့မှာပါ၊
ရန်ကုန်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေက
ဒီလိုပဲ မန်နေဂျာတွေနဲ့ ဆောင်ရွက်ပြီး
ပြန်လာတဲ့အခါမှာ ကြီးကြပ်စစ်ဆေး
ဆောင်ရွက်ပေါ့၊ သမီးလည်း ပျော်ရွှင်
ပါစေ သမီးရယ်။

ခင်မိုးသီ ။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ မေမေ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်
မေမေ။

ကို အာကာကျော် ။ ။ ကဲ... သားအမိနှစ်ယောက် ကျေးဇူး
တင်ရင်လည်း နောက်မှ တင်ကြတော့၊
အခမ်းအနားစနေပြီ။

(ဆေးရုံခန်းမကြီးတစ်ခုလုံး အပြုံးပီတိများဝေဖြာနေကြ
သည်၊ ဦးရွှေရိုးနှင့်ဒေါ်မိုးအကမ္ဘာမှ ဝိုင်းတော်သားများကလည်း
အခမ်းအနားတွင် နေရာယူလျက် ပြုံးပျော်ရွှင်နေကြသည်။)

အခမ်းအနားမှူး ။ ။ (အခမ်းအနားမှူး၏ ကြည်လင်ပြတ်သားသည့်အသံသည် ဆေးရုံကြီးတစ်ခုလုံးလွှမ်းခြုံသွားပါသည်။)

ရန်ကုန်မြို့နေ မိခင်ကြီးဒေါ်ခင်အေးအားအမျိုးထားပြီး ကွယ်လွန်သူခင်ပွန်းဦးခင်မောင်ကျော်အားရည်စူး၍ ဇနီးဒေါ်တင်တင်ထားနှင့် သားကိုအာကာကျော် (မိုးဆောက်လုပ်ရေးဒါရိုက်တာ) နှင့် သမီးမခင်မိုးသီ (သူနာပြုဆရာမ) မိသားစုမှ အလှူတော်ငွေသိန်း (၃၀၀) ကျပ်ကို လှူဒါန်းပေးပါရန် လေးစားစွာပန်ကြားအပ်ပါတယ်ရှင်။

(လက်ခုပ်သံများ ပြိုင်တူထွက်ပေါ်လာသည်။)

(ဒေါ်တင်တင်ထား၊ ကိုအာကာကျော်နှင့် ခင်မိုးသီတို့သုံးဦးက သိန်း (၃၀၀) ကျပ်ကို ဆေးရုံအုပ်ဆရာဝန်ကြီးဦးမျိုးသိုက်အား ပေးအပ်လှူဒါန်းကြသည်။ ဆေးရုံခန်းမအတွင်းလက်ခုပ်သံများနှင့်အတူ အပြုံးပန်းများ ဝေဆာပွင့်ဖူးနေသည်။)

ဆေးရုံအုပ် ။ ။ ဆရာမမိုးသီတို့ကတော့ တကယ် မေတ္တာမုန် စေတနာမုန်တော့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပေါင်းဖက်ကြရတာပေါ့ဗျာ၊ ဝမ်းသာပါတယ်။ ကျွန်တော့် ဆေးရုံကြီးလိုလေသေးမရှိ ပြည့်စုံသွားသလို ကိုအာကာကျော်တို့မိသားစုလည်း

အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံချမ်းသာကြပါစေဗျာ၊ ဆုတောင်းပေးပါတယ်။ ခင်မိုးသီဆုတောင်းခဲ့တယ်မဟုတ်လား ဆရာမ။

ခင်မိုးသီ

။ ။ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး။

ရွာကို ပြန်လည်ထူထောင်ရေးကာလအတွင်း စံပြကျေးရွာလေးတစ်ရွာဖြစ်စေဖို့ ကျွန်မတို့တွေ စာသင်ကျောင်း၊ ဆေးပေးခန်း၊ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၊ တရားရိပ်သာဓမ္မာရုံ၊ ကျေးလက်ဒေသဖွံ့ဖြိုးရေးဌာနကအစ ပြည့်စုံအောင်ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ရွာကို စံပြကျေးရွာဖြစ်စေရမယ်ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက် ရွာသူရွာသားတိုင်း ရင်ထဲမှာ ကိန်းဝပ်စေခဲ့တယ်။ ဘေးနားကရွာတွေရေဘေးဒုက္ခကို ကျွန်မတို့ရွာလောက်မခံစားခဲ့ကြပေမဲ့ အခုအခါ ကျွန်မတို့ရွာလောက် မတိုးတက်သေးတာလက်တွေ့အမြင်ပါပဲ။ ဒါကို ကျွန်မတို့ နောင်လာနောင်သားတွေကို သင်ခန်းစာပေးသွားမှာပါ။ ဘာမဆို ပြန်ထူထောင်ရေးမှာ ဝိုင်းဝန်းကြိုးစားရင် အောင်မြင်ပါတယ်ဆိုတာ သာဓကတစ်ခုထားခဲ့နိုင်ပါတယ်။ ကိုအာကာကျော်တို့မိသားစု

အပေါ်မှာလည်း ကျွန်မ မဖောက်ပြန်
ခဲ့ဖူးဘူး၊ သစ္စာရှိခဲ့တယ်၊ ရွာတစ်ရွာလုံး
ရေဘေးကြုံသွားလို့ ကျွန်မ ပြန်လာခဲ့
တာပါ။ အခုဆိုတော့ အစစအရာရာ
အဆင်ပြေသွားကြတာကလည်း ကုသိုလ်
ကံလည်း ပါတာပေါ့လေ၊ နောက်ပြီး
ကျွန်မ မြစ်သာမြစ်ကို နေ့တိုင်း
သက်သေပြုပြီး သစ္စာတိုင်ဆိုပါတယ်။

ကို အာကာကျော် ။ ။ ဘယ်လိုများ သစ္စာတွေ တိုင်ဆိုခဲ့လည်း
မိုးသီရယ် ကိုယ်သိပါရစေ။

ခင်မိုးသီ ။ ။ မြစ်သာမြစ်ကြီးရယ် ဘယ်တော့မှ
ရေဘေးနဲ့ ရွာကို မကျီစယ်ပါနဲ့တော့လို့၊
ရွာသူရွာသားတွေကလည်း ညီညွတ်မှု
စည်းလုံးမှု အပြည့်နဲ့နေပါမယ်လို့၊
ရွာလေးကို သာယာအေးချမ်း ဘေးမသန်း
အောင် ကူညီပေးပါလို့၊ ကျွန်မချစ်တဲ့
ကိုအာကာကျော်နဲ့လည်း သစ္စာတရား
မှန်ရင် ပြန်လည်ပေါင်းဖက်ရပါစေလို့
ပန်သစ္စာဆိုခဲ့ဖူးပါတယ်ရှင်၊ အဲ့ဒါ အမှန်
ပါပဲရှင်။

(ခင်မိုးသီစကားအဆုံးတွင် ဦးရွှေရိုးနှင့်ဒေါ်မိုးအက မြူးကြ
ပျော်ရွှင် ကနေကြသည်။ ဒေါ်မိုးက ဦးရွှေရိုးကို တင်ပါးကြီးနှင့်
ပစ်တိုက်လိုက်ရာ ဦးရွှေရိုးကြီး မြေကြီးပေါ်သို့ လဲကျသွားပြီး
နှုတ်ခမ်းမွေးပြုတ်ကျ၍ ပြန်ကောက်တပ်လိုက်သည်။)

(ပရိသတ်ရယ်သံ၊ လက်ခုပ်သံ၊ အိုးစည် ခိုးပတ်သံတို့က
ပျော်စရာအကနှင့် ပဒေသာမြိုင်ဆိုင်နေကြသည်။)

(ဦးရွှေရိုးနှင့် ဒေါ်မိုးသီချင်းနှင့် ကားလိပ်ချ)

(ပြီးပါပြီ။)

စာကြည့်တိုက်တွင်သုံးရန်

၈၉၅•၈၂
ဝတ်

ဝတ်ရည်ခင် (ပဲခူး)

ပန်သစ္စာဆိုခဲ့ဖူးပါသည်နှင့်ပြဇာတ်တိုများ/ဝတ်ရည်ခင် (ပဲခူး)--ရန်ကုန်၊
စာပေဗိမာန်၊ ၂၀၁၈။

၁၅၅ စာ၊ ၁၈ စင်တီ။ -- (စာပေဗိမာန် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်)

၂၀၁၅ ခုနှစ် စာပေဗိမာန်စာမူဆု ပြဇာတ်စာပေ တတိယဆု
ရရှိသော စာအုပ်ဖြစ်သည်။

၁။ မြန်မာပြဇာတ်

(၁) ပန်သစ္စာဆိုခဲ့ဖူးပါသည်နှင့် ပြဇာတ်တိုများ

(၂) စာပေဗိမာန် ပြည်သူ့လက်စွဲစာစဉ်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ စာပေဗိမာန်စာမူဆု
ပြဇာတ်စာပေ တတိယဆု

ပန်သစ္စာဆိုခဲ့ဖူးပါသည်နှင့် ပြဇာတ်တိုများ

ဝတ်ရည်ဝင် (ဒုရူး)

အဖ ဦးသိန်းဟန်၊ အမိ ဒေါ်စောနွဲ့တို့က ၁၉၆၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်တွင် မွေးဖွားခဲ့သည်။

၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် အ-ထ-က (၃) ပဲခူးမှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းစာမေးပွဲ အောင်မြင်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ ရရှိခဲ့သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် အရှေ့တိုင်းပညာဌာနတွင် နည်းပြတာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးနှင့် ကဗျာများ အပုဒ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော် ရေးသားခဲ့ပြီး နိုင်ငံတော်ဖိတ်ခေါ်ပြိုင်ပွဲဆု ၂၈ ဆု ရရှိခဲ့သည်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန် စာမူဆု လူငယ်စာပေ တတိယဆုနှင့် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် စာပေဗိမာန်စာမူဆု ကလေးစာပေ ဒုတိယဆုတို့ကို ရရှိခဲ့သည်။

ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ မူးယစ်ဆေးဝါးဆန့်ကျင်ရေးအသင်း ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၏ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါသည်။

- အမည်ရင်း - ဒေါ်ခင်ဝတ်ရည် ဖြစ်သည်။
 နေရပ်လိပ်စာ - အမှတ် ၁၀၂၊ ယုဇနလမ်း၊ ရုံးကြီးရပ်၊ ပဲခူးမြို့၊
 ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး။